

சுவடி : 41

ஏடு : 3

செப்டம்பர் 2017

*

ஆசிரியர்

வே.ஆனைமுத்து

*

ஆசிரியர் குழு

க. முகீலன்

தமிழேந்தி

வாலாசா வல்லவன்

வையவன்

சி. பெரியசாமி

கோவிராமலிங்கம்

சி. நடராசன்

மங்கலம் அரசன்

தி.துரைசித்தார்த்தன்

ஆ.முத்தமிழ்ச்செல்வன்

*

அலுவலக

நிருவாகப் பொறுப்பு

ப. வடிவேலு

94441 05892

*

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்

‘சிந்தனையாளன்’

2ஆ/85, கே.எஸ்.ஆர்.நகர்,

எம்.டபிள்யூ.பி. 2ஆம் குறுக்குத் தெரு,

அம்பத்தூர், சென்னை - 53.

தொடர்புக்கு :

94448 04980

044-2625 2119

மின்னஞ்சல் :

sinthanaiyalantamilmonthly

@gmail.com

*

இதழ் வடிவமைப்பு :

சன் நகலகம், சென்னை-5.

9840015179

*

இணையத்தில் படிக்க

www.keetru.com

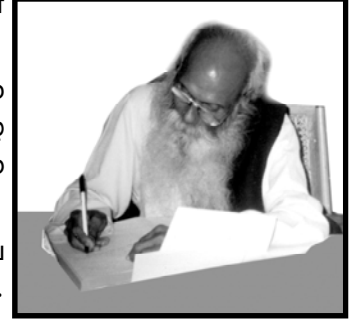
*

தந்தை பெரியார் 139ஆம் பிறந்த நாள் : பிறவியில் உயர்வு-தாழ்வு இன்றும் இருக்கிறதா? தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டதா? மதச்சார்பின்மை கல்வியில், அரசில் வந்துவிட்டதா?

தந்தை பெரியார் 1879ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 17ஆம் நாள் புதன் அன்று பிறந்தார்.

திண்ணைப் பள்ளியில் படிக்கும் போதே, சமுதாயத்தில் உயர்வு-தாழ்வு இருப்பதைத் தன் வாழ்நாளில் முதலில் கண்டார். அதற்குக் காரணம் அப்போது புரியவில்லை.

1907இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் நாட்டாள் கொண்டார். 1919 இறுதியில் காங்கிரசில் சேர்ந்தார்.

I. 1919இல் திருச்சியில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டியில், இந்திய தேசிய காங்கிரசின் 1919ஆம் ஆண்டுத் திட்டப்படி, வகுப்புவாரி இடஒதுக்கீடு தரும் கொள்கையைத் தமிழ்நாடு காங்கிரசு ஏற்றிடக் கோரினார்; அது ஏற்கப்படவில்லை. 1925 நவம்பரில் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு காங்கிரசு மாநாட்டிலும் அக்கோரிக்கை ஏற்கப்படவில்லை. நிற்க.

II. 1. இந்து மதத்தில் பிறவியில் தீண்டாமை பின்பற்றப்படுவதையும், பிறவியில் உயர்வு-தாழ்வு இருப்பதையும் நீக்கி தமிழ்நாடு காங்கிரசு பாடுபட வேண்டும் என, திருப்பூரில், எம்.ஜி. வாசுதேவ அய்யர் தலைமையில், 21.12.1922இல் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு காங்கிரசு மாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா.வும், பி. வரதராசலு நாடாளுவும் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தனர். அது ஏற்கப்படவில்லை.

21.12.1922 மாலையில் திருப்பூரில் நடைபெற்ற காங்கிரசுப் பொதுக்கூட்டத்தில், “தீண்டாமையையும் சாதியையும் இராமாயணமும் மனுநீதியும் காப்பாற்றுவதால் அவற்றை எரிக்க வேண்டும்” என்று முதன்முதலில், ஈ.வெ.ரா. பேசினார்.

அன்று முதல் 1973 தீசம்பர் 8, 9 சென்னை மாநாடு வரையில் - மற்றும் தீசம்பர் 19, 1973 வரையில் பிறவியில் உயர்வு-தாழ்வு கற்பிக்கும் வேற்றுமையையும் தீண்டாமையையும் ஒழிக்கப் பாடுபட்டார்.

2. 03.11.1957இல் தஞ்சையில் நடைபெற்ற எடைக்கு எடை பணம் அளிக்கிற-போராட்டம் அறிவிக்கிற மாநாட்டில், “இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள நால்வருண நடப்புக்குப் பாதுகாப்புக்குத் தரும் அரசமைப்புச் சட்டப் பகுதியை எரிக்க வேண்டும்” என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்.

உலக அளவில் அதுவரையில் எந்தவொரு நாட்டிலும் அந்த நாட்டு அரசமைப்புச் சட்டத்தை எரிக்க எந்த ஒரு கட்சியும் முனைந்தது இல்லை.

அத்தீர்மானப்படி, 26.11.1957இல் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 10,000 திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் “பிறவியில் வருண வேறுபாட்டைக் காக்கும் அரசமைப்புச் சட்டப் பகுதிகள் அச்சிடப்பட்ட குறுநூலை” எரித்தனர்; 3,000 பேர் தண்டனை பெற்றுச் சிறைப்பட்டனர்.

ஆனால், உண்மையில், 2017ஆம் இந்திய அரசுமைப்புச் சட்டத்தில், பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்கிற பிறவி வருண சாதி வேறுபாட்டுக்கும், சில இடங்களில் தீண்டாமையை அனுசரிக்கவும் பாதுகாப்பு அளிக்கிற விதிகள் இருக்கின்றனவா என்பதை, நாம் ஒவ்வொருவரும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அப்படிப் பாதுகாப்பு அளிக்கிற அரசமைப்புச் சட்ட விதிகள் எவை, எவை என்பதை நிரல்படுத்தி, அவற்றுள் மூன்று விதிகளை மட்டும் எல்லோருக்கும் புரிகிற தன்மையில் தமிழில் மட்டும் எழுதுகிறேன்.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 26.1.1950இல் நடப்புக்கு வந்தது. அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளை ஒவ்வொரு குடிமகனும் தெரிந்திருந்தாலும் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்தாலும் ஒவ்வொரு குடிமகனையும் அச்சட்டம் கட்டுப்படுத்தும். அதாவது ஒவ்வொரு குடிமகனும் அந்த விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட விதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 395 ஆகும்.

அவற்றுள், (1) நால்வருணங்களையும், (2) சில இடங்களில் தீண்டாமையையும், (3) பழைய காலத்துப் பழக்கவங்ககளையும் இன்றும் காப்பாற்றுகிற விதிகள் எவை?

விதி : 13(1), (3)b;

விதி : 16(5);

விதி 17;

விதி 25;

விதி 26;

விதி 372(1), 372(3) Explanation - என்பவை ஆகும்.

மேலேகண்ட விதிகளுள் மூன்றை மட்டும் - தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கீழே தந்துள்ளேன்.

விதி 13(1) - அடிப்படை உரிமைகளுக்கு எதிரான, அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான விதிகள் : இந்த அரசமைப்புச் சட்டம் நடப்புக்கு வருவதற்கு முன்னர் இந்தியாவில் நடப்பிலிருந்த சட்டங்களுள் எவையெவை இப்பகுதியில் கண்ட அடிப்படை உரிமைகளுக்கு எதிராகவும் முரணாகவும் உள்ளனவோ அந்த அளவுக்கு அவை செல்லுபடியாக மாட்டா.

விதி 13(3)(b) - இந்தியாவில் ஏற்கெனவே நடப்பிலிருந்த சட்டங்கள், தகுதிவாய்ந்த ஒரு சட்டமன்றத் தாலோ அல்லது தகுதி வாய்ந்த மற்றொரு அதிகாரம் படைத்த அமைப்பாலோ - இச்சட்டம் நடப்புக்கு வரு முன்னர் செய்யப்பட்ட சட்டம் என்று பொருள்படும்.

அச்சட்டம் ஏற்கெனவே நீக்கப்படாமலிருந்தால் ஒழிய அப்படிப்பட்ட சட்டம் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் நடப்பில் இல்லாமல் இருந்தாலும் எந்தப் பகுதியிலும் அச்சட்டம் நடப்பில் இருந்ததில்லை என்றாலும், அச்சட்டம் இன்றும் செல்லும்.

விதி 372(1), 372(3) Explanation (விளக்கம்) என்பதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதும், மேலேகண்ட செய்தி தான். எனவே அவ்விதியின் மொழிபெயர்ப்பு இங்கே தரப்படவில்லை.

விதி 17 - தீண்டாமை அகற்றம் : “தீண்டாமை” அகற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதை எந்த வடிவத்தில் அனுசரிப்பதும் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. “தீண்டாமையை” எந்த வகை இயலாமையை உண்டாக்கும் விதத்தில் செயல்படுத்தினாலும் அது சட்டப்படி தண்டனைக்கு உரிய குற்றமாகும்.

தீண்டாமை அகற்றம் பற்றிய இந்த விதியில், இரண்டு இடங்களில் தீண்டாமை என்கிற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டு இடங்களிலும் தீண்டாமை என்ற சொல் மட்டும் மேற்கோள் குறிக்குள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏன்?

ஏன் என்றால், “எல்லா இடங்களிலும் தீண்டாமை போகாது என்கிற உட்பொருளை வைத்துத்தான் அச் சொல்லை மேற்கோள் குறிக்குள் அமைத்துள்ளனர், அரசமைப்புச் சட்டத்தை எழுதிய கார்த்தாக்கள்” என, உச்சநீதிமன்றம் ஏற்கெனவே விளக்கம் கொடுத்துள்ளது.

அந்த இடம் தான் இந்துக் கோவில்களில் கடவுள் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ள கருவறை (அ) கர்ப்ப கிரகம் ஆகும்.

இந்திய அரசமைப்பில் வேறு எந்த விதியிலும் எந்த ஒரு சொல்லும் இப்படி மேற்கோள் குறிக்குள் வைக்கப்படவில்லை. உலகிலுள்ள எந்த நாட்டுச் சட்டத்திலும் ஒரு சொல் இப்படி மேற்கோள் குறிக்குள் வைக்கப்படவில்லை.

ஏனெனில் வேறு எந்த மத நடப்பிலும் அந்த மதத்தில் பிறந்த ஒருவன் (அ) ஒருத்தி “தீண்டப்படாதவர்” என்று அந்தந்த மத நூல் கூறவில்லை.

ஆனால் மனுநீதி, இந்து மதத்தில் பிறந்த ஒருசாராரை “சண்டாளர்கள் என்றும், தீண்டப்படாதவர்கள்” என்றும் கூறுகிறது.

கோவில் கருவறையில் “குறிப்பிட்ட பிறவி உட்சாதிப் பிரிவார் தான் இந்து கோவிலில் அர்ச்சகர் ஆகமுடியும்” என அரசமைப்புச் சட்ட விதி 16(5) கூறுகிறது. நிற்க.

அடுத்து, விதி 25(1) மதத்தை நம்பவும், தடங்கலின்றிப் பின்பற்றவும், செயற்படுத்தவும், பரப்புரை செய்ய

வும் - பொது அமைதிக்காப்பு, ஒழுக்கம், உடல்நலம் (Health) இப்பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள மற்றவற்றுக்கு உட்பட்டு, எல்லா மக்களும் சமமான உரிமை உள்ளவர்கள் ஆவர்.

சட்டம் 25(2) ஏற்கெனவே நடப்பிலுள்ள சட்டம் இப்போதும் பின்பற்றப்படுவதை இந்த விதியிலுள்ள எந்தப் பகுதியும் தடுக்காது. மேலும்,

(அ) மதத்தைப் பின்பற்றுவதுடன் தொடர்புள்ள எந்தப் பொருளாதார - அரசியல் மற்றும் மதச்சார்பற்ற செயல்பாடுகளை ஒழுங்குப்படுத்துவதையும் (ஆ) கட்டுப்படுத்துவதையும்

(ஆ) சமூக நலம், சமூகச் சீர்திருத்தம் பொதுவான இந்துக் கோவில்களை இந்து மதத்தைச் சார்ந்த எல்லா வகுப்பினருக்கும் பிரிவினருக்கும் திறந்துவிடல் இவற்றைச் செய்வதை இந்த விதி தடுக்காது.

இந்த விதிகள் 25, 26 இப்படி அமைக்கப்பட ஏற்பாடு செய்தவர் மறைந்த காஞ்சிப் பெரியவர் சந்திரசேகரேந்திர சரசுவதி ஆவார். அவருடைய கட்டளையைத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டு, அண்மையில் மறைந்த அக்னிஹோதரம் தாத்தாச்சாரியார் அரசமைப்புச் சட்ட வரைவுக் குழுவினரைத் தில்லியில் நேரில்பார்த்துப் பேசினார். மேலை நாட்டு மதச்சார்பின்மை - அதாவது கல்வியிலிருந்து மதத்தைப் பிரிக்கும் கொள்கையும் அரசிலிருந்து மதத்தைப் பிரிக்கும் கொள்கையும் ஆன மேலைநாட்டு மதச்சார்பற்ற விளக்கம் (Western Secularism) இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இடம்பெறாமல் அவர் தடுத்துவிட்டார். இது தந்தை பெரியாருக்கும் தெரியும்.

மேலும், (1) 1860இல் வெள்ளையரால் தொகுக்கப்பட்ட இந்துச் சட்டம் (Hindu Law) என்பதில், 2017லும், “இந்துக்கள் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவை முறையே பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்பவையாகும். மேலும் அவர்கள் மூவாயிரம் உள்சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று தெளிவாக உள்ளது.

இதற்கு ஆதாரம் (2) மனுஸ்மிருதி, (3) பராசரஸ்மிருதி, (4) யக்ஞவல்க்ய ஸ்மிருதி முதலானவை.

மேலேகண்ட ஸ்மிருதிகள், ஆகமங்களைத்தான் - கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்தியப் பெரும் பரப்பில் ஆட்சிசெய்த எல்லா அரசர்களும் பின்பற்றினர்.

தமிழ்நாட்டில் பழைய பாண்டியர் காலம் முதல் கி.பி.1320 வரை ஆண்ட பாண்டியர் காலம் வரை இதையே பின்பற்றினர்.

அதற்குப்பின் தமிழகத்தின் வடபகுதியை ஆண்ட இஸ்லாமியரும் தென்பகுதியை ஆண்ட மராட்டியரும் நாயக்கரும் இதையே பின்பற்றினர்.

வெள்ளையர் காலத்தில், கி.பி.1773இல் அரசப் பிரதிநிதி வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் வெளியிட்ட ஒழுங்குமுறைச் சட்டப்படி, மேலை கண்ட இந்து மத நூல்கள் சட்ட அதிகாரம் பெற்றன.

வெள்ளையன் வெளியேறிய பிறகு, மேதை டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் தலைமையில் எழுதப்பட்ட இந்திய அரசமைப்புச் சட்டமும்,

1. நால்வருணங்களின் பெயர்களைச் சட்டத்தில் எழுதாமலே-பிறவி நால்வருண வேறுபாட்டைக் காப்பாற்றுகிறது.
2. பழைய பழக்கவழக்கச் சட்டங்களைக் காப்பாற்றுகிறது.
3. மதச்சார்புள்ள கல்வியையும் மதச்சார்புள்ள அரசையும் காப்பாற்றுகிறது.

இவைவெல்லாம் டாக்டர் அம்பேத்கருக்கு நன்கு தெரியும்.

அதுனால்தான், 2.9.1953இல், தில்லி மாநிலங்கள் அவையில், பின்வருமாறு டாக்டர் அம்பேத்கர் பேசினார்.

“..... இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தை எரிக்க எவரேனும் முன்வந்தால், நான் அதை எரிக்க முதல் ஆளாக இருப்பேன். அச்சட்டம் எனக்கு வேண்டாம். அது யாருக்கும் உதவாது” என்றே பேசினார்.

மேதை அம்பேத்கர், திடுமென 6.12.1956இல் மறைவற்றார்.

அம்பேத்கர் எரிக்க விரும்பிய இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தை, 26.11.1957இல் 10,000 பெரியார் தொண்டர்கள் எரித்தனர்; 3,000 பேர் ஒரு மாதம் முதல் 3 ஆண்டுகள் சிறைப்பட்டனர்.

சிறைக்குள்ளேயே அய்வர் மாண்டனர்; சிறைக்கு வெளியே 13 பேர் மாண்டனர்.

தந்தை பெரியார் 24.12.1973இல் மறைந்தார். அவர் மறைந்து 43 ஆண்டுகள் 9 மாதங்கள் ஆகி விட்டன.

அரசியல் சட்ட எரிப்புப் போராட்டம் 26.11.1957இல் நடைபெற்றது. அது நடந்து ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் கீன்றும் நம் சமுதாய நிலை கீழிவானதே.

தந்தை பெரியாரின் கொள்கை வெற்றிக்கு உரிய வழிகோலிட பெரியார் - அம்பேத்கர் இயக்கத்தினர் சூளுரைப்போம், வாருங்கள்!

7-8-2017

- வே. ஆனைமுத்து

“திருடர்க்கழகு திருநீறடித்தல்”

திருநெல்வேலி சைவர்களின் கையாயுதமாயிருந்து கொண்டு பார்ப்பனப் பிரசாரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் “லோகோபகாரி” என்னும் புத்திரிகையானது, தனது சூன் 12ஆம் நாள் புத்திரிகையில், “குடிஅரசி”ன் கூற்று என்னும் தலையங்கத்தில், திருடர்க்கழகு திருநீறடித்தல் என்று குடி அரசில் எழுதியிருப்பதால், “குடிஅரசு” பகிரங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறது.

நாம் இதுவரை எவ்விதத் தப்பிதமும் செய்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய சமயம் நேரவில்லையானாலும், தவறுதல் என்று தோன்றினால் மன்னிப்புக் கேட்க எப்பொழுது துமே தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் எவ்விதத்திலும் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமிருப்பதாகச் சிறிதும் விளங்கவில்லை. அதாவது “திருநீறு” என்றால் என்ன? எதற்காக அதை நெற்றியில் இடுவது? இடுகிறவர்கள் அதை என்ன கருத்தோடு இடுகிறார்கள்? என்கின்ற விஷயங்களை யோசித்துப் பார்த்தால், “திருடர்க்கழகு திருநீறடித்தல்” என்பது நன்றாய் விளங்கும். இல்லாவிட்டால் மூடர்க்கழகு என்றாவது விளங்கும்.

எப்படி எனில், திருநீறு என்பது சாம்பல். அதை இடுவது கடவுளின் அருளைப் பெறவாம். அதை இடு கின்றவர்கள் கருதுவதும், தாங்கள் எவ்வளவு அக்கீர மக்காரர் ஆனாலும் திருநீறிட்ட மாதிரித்திலே சகல பாவமும் போய் கைலாயம் சித்தித்துவிடும் என்பதே யாகும்.

இதற்கும் ஆதாரமாக திருநீறின் மகிமையைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற “பிரமோத்திர காண்டம்” என்னும் சாத்திரத்தில், ஒரு பார்ப்பனன் மிக்க அயோக்கியனாகவும் கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் முதலிய பஞ்சமா பாதகமான காரியங்கள் செய்துகொண்டே இருந்து, ஒருநாள் ஒரு புலையான சண்டாளன் வீட்டில் திருட்டுத் தனமாய் அவன் மனைவியைப் புணர்ந்ததாகவும், அந்த சண்டாளன் அதை அறிந்து, அந்தப் பார்ப்பானை ஒரே குத்தாகக் குத்திக்கொண்டு அப்பிணத்தைச் சுடுகாட்டுக்குப் பக்கத்தில் கொண்டு போய் எரித்துவிட்டதாகவும், அந்தப் பார்ப்பனனை, அவன் செய்த பாவங்களுக்காக எமதுதார்கள் கட்டிப்பிடித்து கும்பிபாகம் என்னும் நரகத்திற்குள்ளிக் கொண்டு போனதாகவும், அந்தச் சமயத்தில் சிவகணங்கள் இரத்தின விமானத்துடன் வந்து, அந்தப் பார்ப்பனனை எமதுதார்களிடமிருந்து பிடுங்கி இரத்தின விமானத்தில் வைத்துக் கைலாயத்திற்குப் பார்வதி இடம் கொண்டு போனதாகவும், எமன் வந்து இவன் மாபாவம் செய்த கெட்ட அயோக்கியப் பார்ப்பனனாயிருக்க, நீங்கள் கைலாயத்திற்கு எப்படிக் கொண்டு போகலாம்? என்று வாதாடினதாகவும், அதற்கு சிவ கணங்கள், இந்த பார்ப்பான் மீது சற்று திருநீறு பட்டுவிட்டதால் அவனுடைய பாவம் எல்லாம் ஒழிந்து அவன் மோட்சத்திற்கு அருகனானதினால் பரமசிவன் எங்களை அனுப்பினார் என்று சொன்னதாகவும், இதற்கு எமன் சித்திரபுத்திரன் கணக்கைப் பார்த்து, “இந்தப் பார்ப்பான் ஒருநாளும் திருநீறு பூசவில்லை. ஆதலால் இவனுக்கு

மோட்சமில்லை” என்று சொல்லி வாதாடி, சிவகணமும், எமகணமும், எமனும் சிவனிடம் சென்று இவ்வழக்கைச் சொன்னதாகவும், பிறகு சிவன் இந்தப் பார்ப்பனன் உயிருடன் இருக்கும் வரை மகா பாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் இவனைக் குத்திக் கொண்டு சுடுகாட்டில் இவன் பிணத்தை எரித்து விட்ட போது மற்றொரு பிணத்தைச் சுட்ட சாம்பலின் மீது நடந்துவந்த ஒரு நாய் இவனது பிணத்தைக் கடித்துத் தின்னும்போது அதன் காலில் பட்டிருந்த அந்த சாம்பலில் கொஞ்சம் பிணத்தின் மீது பட்டுவிட்டதால் அவனுக்குக் கைலாயத்தில் இடம்கொடுக்க வேண்டிய தாயிற்றென்று சொல்லி, எமனைக் கண்டித்தனுப்பிவிட்டு பார்ப்பானுக்கு மோட்சம் கொடுக்கப் பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், திருநீறு எப்படியாவது சரீரத்தில் சிறிது பட்டுவிட்டால் எப்படிப்பட்ட அயோக்கியர்களுக்கும் மோட்சம் கிடைக்குமென்று சிவன் சொல்லி இருப்பதைப் பார்த்து, நமது சைவர்கள் திருநீறு அணிகின்றார்கள். அந்த சாத்திரத்தின் அடுத்த அத்தியாயத்தில் அத்திருநீறு அணியும் விதம், இடங்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டு அந்த முறைப்படி இட்டால் இதில் எழுதக்கூடாத மகா பாதகங்கள் செய்வ தினால் ஏற்படும் பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கும் என்றும், அவன் பிதர்கள் செய்த பாவங்கள்கூட நீங்கி, நரகத்திலிருந்தாலும் சிவனிடத்தில் சேர்வார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கின்றது.

இவை “பிரமோத்திர காண்டம்” 14ஆவது, 15ஆவது அத்தியாயத்தில் உள்ளன. இந்த ஆதாரத்தை நம்பி மோட்ச ஆசையால் திருநீறு அணிகின்றவர் திருடராகவாவது அதாவது பேராசைக்காரராகவாவது, மூடராகவாவது இருக்காமல் வேறு என்னவாய் இருக்கக் கூடும்? என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும் வேலையை வாசகர்களுக்கே விட்டுவிடுகிறோம்.

தவிர, நாம் முன் எழுதியதற்காக வருத்தமடைந்த, திருநெல்வேலியைப் பிள்ளை அவர்கள் வேளாளன் திருநீறு பூசினால்தான் மோட்சத்திற்குக்கொண்டும், மற்றவன் பூசினால் அருகராகாரென்றும் கருதிக் கொண்டிருப்பவர். உதாரணமாக, திருநெல்வேலி ஜில்லா முதலாவது சுயமரி யாதை மகாநாட்டில் திருநீறு பூசிய யாவரும் கோவிலுக்குள் போகலாம் என்ற தீர்மானம் வந்த காலத்தில், 2000 பேர் உள்ள கூட்டத்தில் ஆட்சேபித்தவர் இவர் ஒரே ஒருவராவார்.

ஆகவே, “திருடர்க்கழகு திருநீறடித்தல்” என்று எழுதிய விஷயத்தில், இவருக்குச் சிறிதுகூட கோபம்வர நியாயமே இல்லை. ஒரு சமயம் “லோகோபகாரி”க்கு மனவருத்த மிருக்குமானால், அது திருடர்க்கு அல்லது மூடர்க்கு என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால் ஒப்புக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

- ஈ.வெ.ரா.
 (“குடிஅரசு”, 15.6.1930)

மருத்துவ நுழைவுத் தேர்வு - நடுவண் அரசும் தமிழக அரசும் இழைத்த துரோகம்

க.முகிலன்

LDருத்துவப் படிப்புக்கான பொது நுழைவுத் தேர்விலிருந்து விலக்குப் பெறுவதில் தமிழக அரசும், நடுவண் அரசும் தமிழக மக்களை நம்ப வைத்துக் கழுத்தை அறுத்துவிட்டன, உச்சநீதிமன்றம் 22.8.2017 அன்று தமிழ்நாட்டிலும் மருத்துவ மாணவர் சேர்க்கை, தேசிய தகுதிகாண் மற்றும் நுழைவுத் தேர்வு (National Eligibility cum Entrance Test - NEET - நீட்) அடிப்படையில்தான் நடைபெற வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறிவிட்டது. அதன்படி 24.8.2017 முதல் மருத்துவ மாணவர் சேர்க்கை நடைபெற்று வருகிறது.

கடந்த ஆண்டு நடுவண் அரசு ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம், விரும்பாத மாநிலங்களுக்கு நீட் தேர்விலிருந்து ஓராண்டுக்கு மட்டும் விலக்கு அளித்தது. ஆனால் தமிழக அரசு, நீட் தேர்விலிருந்து நிலையான விலக்குப் பெறுவோம் என்று தொடர்ந்து உறுதியளித்துக் கொண்டே இருந்தது. அதனால் பனிரெண்டாம் வகுப்பு படித்த மாணவர்கள் மருத்துவ நுழைவுத் தேர்வு பற்றிக் கவலைப்படாமல் பொதுத் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்று, அதன்பலம் மருத்துவப் படிப்பில் சேரும் நம்பிக்கையுடன் படித்தனர்.

ஆனால் நீட் தேர்வின் அடிப்படையில்தான் மாணவர் சேர்க்கை என்கிற நிலையால் பனிரெண்டாம் வகுப்பின் பொதுத் தேர்வில் மருத்துவப் படிப்பில் சேருவதற்குரிய அதிக மதிப்பெண் பெற்றுள்ள - மாநிலப் பாடத் திட்டத்தில் படித்த பல ஆயிரம் மாணவர்களின் மருத்துவப் படிப்புக்

கனவு தகர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இம்மாணவர்களும் இவர்களின் பெற்றோரும் தமிழக அரசாலும் இறுதியில் நடுவண் அரசாலும் வஞ்சிக்கப்பட்டதை எண்ணி கதறி அழுது கொண்டிருக்கின்றனர்.

மனுநீதி போன்ற இந்துமத சாத்திரங்களின் பெயரால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பார்ப்பான், சத்திரியன், வைசியன் ஆகிய மேல் சாதியினருக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்த கல்வியை 21ஆம் நூற்றாண்டில் மீண்டும் கைப்பற்றுவதற்கான ஆளும்வர்க்கத்தின் நடவடிக்கையே நீட் தேர்வு கட்டாயம் என்பதாகும், கீழ்ச்சாதி மக்களாகவும் உழைக்கும் மக்களாகவும் உள்ள ஏழைக் குடும்பங்களின் பிள்ளைகள் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கான வாய்ப்பை “நீட்” பறித்து விட்டது.

தமிழ்நாட்டில் பனிரெண்டாம் வகுப்புப் பொதுத் தேர்வில் உயிரியல் பாடப் பிரிவில் மாநிலப் பாடத் திட்டத்தில் 4.2 இலட்சம் மாணவர்கள் தேர்வு எழுதினார்கள். சி.பி.எஸ்.இ. பாடத் திட்டத்தில் வெறும் 4,675 பேர் எழுதினர். 7.5.2017 அன்று நடைபெற்ற நீட் தேர்வை தமிழ்நாட்டில் 83,859 பேர் எழுதினர். இவர்களில் 32,570 பேர் மருத்துவப் படிப்பில் சேருவதற்கான தகுதி-தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

நீட் தேர்வின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டு அரசு, மருத்துவம் மற்றும் பல மருத்துவம் படிப்புகளுக்கான

தரவரிசைப் பட்டியலை வெளியிட்டுள்ளது. இதில் 27,212 பேர் இடம்பெற்றுள்ளனர். இப்பட்டியலில் முதல் இருபது இடங்களைப் பெற்றுள்ள மாணவர்களில் 15 பேர் சி.பி.எஸ்.இ.யில் படித்தவர்கள். மருத்துவப் படிப்பில் அரசின் பொதுக் கலந்தாய்வுக்காக உள்ள மொத்த இடங்கள் 3534 ஆகும். இதில் பத்து தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் அரசுக்கு ஒப்படைக்கும் 860 இடங்களும் அடங்கி உள்ளன. தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நிருவாக ஒதுக்கீட்டின்மீது 715 இடங்கள் உள்ளன. கடந்த ஆண்டுவுரை நிருவாக ஒதுக்கீட்டு இடங்களை மருத்துவக் கல்லூரிகளே ஏலத்தில் விடுவது போல் அதிக தொகை செலுத்துவோர்க்கு விற்பனை செய்து வந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டு நடுவண் அரசின் ஆணைப்படி, நிருவாக ஒதுக்கீட்டு இடங்கள் தமிழக அரசின் மருத்துவக் கல்வி இயக்ககம் நடத்தும் கலந்தாய்வு மூலம் நிரப்பப்பட உள்ளன.

தமிழக அரசின் கலந்தாய்வு மூலம் நிரப்பப்படும் 3534 இடங்களில் இந்த ஆண்டு நீட அடிப்படையின் காரணமாக, மாநிலப் பாடத் திட்டத்தில் படித்த மாணவர்கள் 2,224 பேரும், சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்கள் 1310 பேரும் மருத்துவப் படிப்பில் சேருகின்றனர். கடந்த ஆண்டு சி.பி.எஸ்.இ. மாணவர்கள் 30 பேர் மட்டுமே சேர்ந்தனர் என்பதை ஒப்பிடும்போது, நீட என்பது சி.பி.எஸ்.இ.யில் படிக்கும் மேல்சாதி - நகர்ப்புற - பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகளின் நலன்களுக்காகவே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்பது அப்பட்டமாகப் புலப்படுகிறது. சி.பி.எஸ்.சி. படித்த 1310 மாணவர்களில் 64 விழுக்காட்டினர் 2015-16 ஆண்டில் 12ஆம் வகுப்பை முடித்தவர்கள்; கடந்த ஓராண்டில் நீட தேர்வுக்காகப் பல இலட்சம் செலவு செய்து தனியார் பயிற்சி நிறுவனங்களில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்.

அரசு நடத்திய கலந்தாய்வு மூலம் மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்தவர்களில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்வதாகப் பொய்யான இருப்பிடச் சான்று பெற்ற பிற மாநிலத்தவர்கள் என்கிற அதிர்ச்சியான செய்தி வெளியாகி உள்ளது. இந்த முறைகேட்டுக்குத் தமிழக அரசு அதிகாரிகள் கையூட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்.

அதேபோன்று மாநிலப் பாடத் திட்டத்தில் படித்து இந்த ஆண்டு மருத்துவப் படிப்பில் சேரும் 2,224 மாணவர்களில் இந்த ஆண்டு பனிரெண்டாம் வகுப்பை முடித்தவர்கள் 1,281 பேர். மீதி 943 பேர் இதற்கு முந்தைய கல்வி ஆண்டில் (2015-16) பனிரெண்டாம் வகுப்பை முடித்து, மருத்துவப் படிப்பில் இடம் கிடைக்காததால், தனியார் சிறப்பு பயிற்சி நிறுவனங்களில் பல இலட்சம் செலவிட்டு, நீட தேர்வுக்காக ஓராண்டுப்

படித்தவர்கள், அதாவது இவர்கள் 44 விழுக்காட்டினர். நீட தேர்வு இருக்காது என்று தமிழக அரசு உறுதியளித்துக் கொண்டிருந்த நிலையிலேயே ஓராண்டை ஒதுக்கி நீட சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்களில் 943 பேர் மருத்துவப் படிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளனர். இனி நீட கட்டாயம் என்று ஆகிவிட்ட நிலையில், அடுத்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளில், அரசின் பொதுக் கலந்தாய்வு மூலம் நிரப்பப்படும் 3534 இடங்களில் 90 விழுக்காட்டுக்கு மேற்பட்ட இடங்களை பனிரெண்டாம் வகுப்பை முடித்த பின், ஓராண்டு நீட சிறப்பு பயிற்சி பெறும் பணக்கார வீட்டு மாணவர்களே கைப்பற்றுவார்கள் என்பது உறுதி, ஏனெனில் முன்பு, பனிரெண்டாம் வகுப்பின் பொதுத் தேர்வின் மதிப்பெண்ணை மேலும் மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக, மாணவர்களுக்கு ஓராண்டுக் காலம் (Improvement System) வழங்கப் பட்டிருந்த போது, கூடுதலாக ஓராண்டு தனியாகப் பனிரெண்டாம் வகுப்புப் பாடங்களைப் படித்தவர்களே மருத்துவப் படிப்பில் பெரும்பாலான இடங்களைக் கைப்பற்றினர். அதனால் அந்த மேம்படுத்தல் வாய்ப்பு அரசால் நீக்கப்பட்டது.

நீட முறை வருவதற்குமுன் கடந்த ஆண்டுவுரை மருத்துவப் படிப்பில் பெரும்பாலான இடங்களைப் பல இலட்சம் உருவா செலவிட்டு தனியார் மேனிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கில வழியில் படித்த மாணவர்களே கைப்பற்றினர். 2009 முதல் 2016 வரையிலான எட்டு ஆண்டுகளில் 29,000 பேர் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்தனர். அதே சமயம் தமிழ்நாட்டின் அரசுப் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்களில் 278 பேர் மட்டுமே சேர்ந்தனர். 2016ஆம் ஆண்டில் 48 பேர் சேர்ந்தனர். ஆங்கில வழிக் கல்வியையும் தனியார் கல்விக் கொள்கையையும் தமிழ்நாட்டு அரசும், அரசியல் கட்சிகளும் ஊக்குவித்து, சமூக நீதியைக் கொண்டு மருத்துவக் கல்வி கிராமப்புற - நகர்ப்புற ஏழை, எளிய, கீழ்நிலை நடுத்தரக் குடும்பங்களுக்கு எட்டாக்கணி ஆக்கிவிட்ட கொடுமை சமூகநீதியின் தாயகம் என்று கூறப்படும் தமிழ்நாட்டில் அரங்கேறியிருக்கிறது. மேலும் தமிழக அரசு, கல்விக் கொள்கையடிக்கும் தனியார் மேனிலைப் பள்ளிகளில் 11ஆம் வகுப்புக்கு உரிய பாடங்களை நடத்தாமல், இரண்டு ஆண்டுகளும் 12ஆம் வகுப்பு பாடங்களையே நடத்திய கேட்டினைத் தடுக்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் 23, தனியார் 10, நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள் 8 என மொத்தம் 41 மருத்துவக் கல்லூரிகள் உள்ளன. சாதாரண வசதி கொண்ட குடும்பத்தின் மாணவன் முட்டி மோதி மருத்துவப் படிப்பில் சேரும் வாய்ப்பைப் பெற்றாலும் அரசுக் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காவிட்டால் மருத்துவம் படிக்க முடியாது, ஏனெனில் அரசுக் கல்லூரி

யில் ஆண்டுக்கட்டணம் ரூ.13,600; தனியார் ஒதுக்கீட்டு இடத்துக்கு ஆண்டுக் கட்டணம் நான்கு இலட்சம்; தனியார் மருத்துவக் கல்லூரியின் நிருவாக ஒதுக்கீட்டு இடத்துக்கு ரூ.12.50 இலட்சம் என்று அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. எட்டு நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் 1328 இடங்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஆண்டுக் கட்டணம் இருபது இலட்சத்துக்குமேல், எனவே கல்விக் கொள்கையை ஒழிப்பதற்காக என்று கூறி, கொண்டு வரப்பட்ட நீட முறை மேலும் கல்விக் கொள்கையை வளர்ப்பதற்காகவே இருக்கிறது.

தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட நீட விலக்கு கோரும் சட்டத்துக்கு நடுவண் அரசு ஒப்புதல் வழங்கவில்லை என்பதுடன் அதுபற்றி எந்தக் கருத்தும் கூறாமல் கள்ளமவுனம் காத்தது. இறுதியில் ஓராண்டுக்கு மட்டும் விலக்குகோரும் தமிழக அரசின் அவசரச் சட்டத்துக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதாகத் தெரிவித்தது. தமிழக அரசின் அவசரச் சட்டத்துக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதாகத் தெரிவித்தது. தமிழக அரசின் அவசரச் சட்டத்துக்குச் சட்ட அமைச்சர், மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் ஒப்புதல் அளித்தன. ஓராண்டுக்கு விலக்கு உறுதியாகிவிட்டது என்று எல்லோரும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த நிலையில், நடுவண் அரசு உச்சநீதி மன்றத்தில், “ஒரு மாநிலத்துக்கு மட்டும் விலக்கு தர இயலாது. எனவே தமிழக அரசின் அவசரச் சட்டத்துக்கு ஒப்புதல் அளிக்க முடியாது” என்று கூறி, தமிழக மக்கள் மீது வெடிகுண்டை வீசியது.

நடுவண் அரசின் சுகாதாரத் துறைக்கான நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவின் 92ஆம் அறிக்கை 2016 மார்ச்சு 8 அன்று நாடாளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது. அதில் இந்தியா முழுவதும் மருத்துவப் படிப்புக்குப் பொது நுழைவுத் தேர்வு நடத்த வேண்டும் என்றும், இதில் பங்கேற்க விரும்பாத மாநிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம் என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. எனவே தமிழகத்துக்கு மட்டும் விலக்கு அளிக்க முடியாது என்று இப்போது நடுவண் அரசு கூறுவது தமிழக மக்களை ஒடுக்கும் கொடிய செயலாகும்.

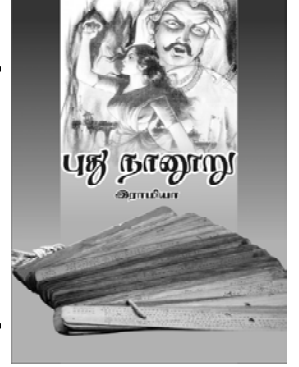
தன்னுடைய மாநிலத்தில் எந்த முறையில் கல்வி வழங்க வேண்டும்; தேர்வுகள் நடத்த வேண்டும்; உயர் கல்வியில் மாணவர் சேர்க்கை இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் உரிமை கூட மாநில அரசுக்குக் கிடையாது என்று சொல்வது மாநில உரிமையைப் பறிப்பது ஆகும்; கூட்டாட்சித் தத்துவத்துக்கு எதிரானதாகும். ஆகவே கல்வியை 1977க்குமுன் இருந்தது போல் மாநில அதிகாரப் பட்டியலில் சேர்ப்பதன் மூலமே கல்வியில் நடுவண் அரசின் ஆதிக்கத்தைத் தடுக்க முடியும்.

தோழர் இராமியா அவர்கள் எழுதிய இரண்டு நூல்கள் முன்பதிவுத் திட்டம்

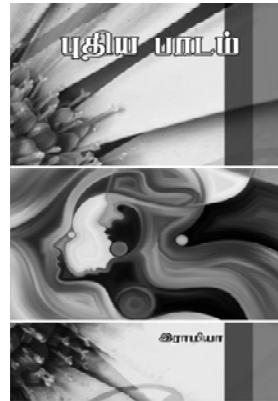
சிந்தனையாளன் இதழில் இராமியா என்ற பெயரில் கட்டுரைகள் கதைகள் எழுதிவரும் மார்க்சிய, பெரியாரிய ஆய்வாளர் (ஆர்.ஆர்.குபேந்திரன்) அவர்களின் இரண்டு நூல்கள் முன்பதிவுத் திட்டம்

புறநானூற்றுப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு புது நானூறு என்றத் தலைப்பில் மார்க்சிய அடிப்படையில் நானூறு பாடல்களை எழுதி உள்ளார். பாடலுக்கு கீழே பொருள் விளக்கமும் எழுதியுள்ளார். செந்தலை ந.கவுதமன் அவர்கள் இந்நூலுக்கு சிறந்த அணிந்துரை எழுதி உள்ளார்.

1/8 டெம்மி
500 பக்கங்கள்
விலை ரூ.300.00
முன்பதிவு விலை
ரூ.200.00

தோழர் இராமியா அவர்கள் எழுதிய சமூக நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறுகதைகள் 'புதிய பாடம்' என்ற தலைப்பில் நூலாக்கப்பட்டுள்ளது.

260 பக்கங்கள்
விலை ரூ. 180.00
முன்பதிவு விலை
ரூ. 120.00

இரண்டு நூல்களுக்கும்
முன்பதிவுத் தொகை
ரூ.320.00

முன்பதிவு செய்ய கடைசி நாள் : 30-9-2017

வங்கி வரைவோலை, காசோலை, பணவிடை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

தமிழ்க் குடிஅரசுப் பதிப்பகம்

எண்.2/12, சி.என்.கே.சந்து, சேப்பாக்கம், சென்னை - 600 005.

கைப்பேசி : 7299214554, 9444321902

வங்கி வழியில் பணம் அனுப்பலாம் :

TAMILKUDI ARASU PATHIPPAGAM

IOB, Chepauk Branch, Chennai-5.

A/c No.179102000000132

IFSC : IOBA0001791

செப்டம்பர் 2017 | சிந்தனையாளன்

9

ஆர்.எஸ்.எஸ். - பாரதிய சனதா பிடியில் இந்தியத் துணைக்கண்ட ஆட்சி! மாநிலக் கட்சிகள் செல்வாக்கை இழக்கும்! எல்லோரும் சிந்தியுங்கள்!

- **வே. ஆனைமுத்து**

இந்திய தேசிய காங்கிரசு 1885இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம் லீக், 1906இல் தோற்றம் பெற்றது; அனைத்திந்தியக் கட்சியாக 1940வாக்கில் அது மலர்ந்தது.

திராவிடர் இயக்கம் என்கிற “தென்னிந்தியர் நல உரிமைச் சங்கம்” 22.11.1916இல் நிறுவப்பட்டது. அது சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும் செயல்பட்டது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி 26.12.1925இல் நிறுவப்பட்டது. அது அனைத்திந்திய அளவிலான கட்சி.

“பார்ப்பனரல்லாதார் சுயமரியாதை இயக்கம்” 26.12.1926இல் நிறுவப்பட்டது. சென்னை மாகாணத்தில் தோன்றிய அவ்வியக்கம், தமிழகத்தில் மட்டுமே களப்பணி ஆற்றியது.

திராவிடர் இயக்கமும் சுயமரியாதை இயக்கமும் இணைந்து “திராவிடர் கழகம்” என 1944 ஆகத்தில் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

தென்னிந்தியர் நல உரிமைச் சங்கம் நீதிக்கட்சி என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

அக்கட்சி, பிரிட்டிஷார் 1919இல் அளித்த அரசியல் இரட்டை ஆட்சி அதிகாரத்தின்படி, 17.12.1920 முதல் 1937 மே வரையில் சென்னை மாகாணத்தை ஆண்டது.

அக்கட்சி சென்னை மாகாணத்தின் பல பகுதிகளை மட்டுமே ஆண்டது. அதில், சுதேச அரசுகள் சில தனியே இருந்தன. அக்கட்சி அனைத்து இந்தியாவையும் செயல்படுகின்ற மாகாணம் கொள்ளவில்லை. இந்திய அரசைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற இலக்கைக் கொள்ளவில்லை.

“பார்ப்பனரல்லாதார்” பிரிட்டிஷர் இந்தியா முழுவதிலும் இருந்தார்கள்; பிரிட்டிஷர் வெளியேறிய பிறகும் இருக்கிறார்கள்; இனியும் இருப்பார்கள். இதைக் கணக்கில் கொள்ளவில்லை.

இந்துக்களை அன்னியில் இந்துக்கள் அல்லாத - இஸ்லாமியர், சீக்கியர், கிறித்தவர், பௌத்தர், சமணர் முதலானோரும் இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கிறார்கள்.

“திராவிடர்கள்” வடக்கே ஒரிசா வரை ஆதிகாலந் தொட்டே இருக்கிறார்கள்.

திராவிட மொழிகளைப் பேசுவோர் விந்திய மலை வரை பரவியிருக்கிறார்கள்.

திராவிடர் கட்சி மாகாண ஆட்சியிலிருந்த போது வெளியிடப்பட்ட “JUSTICE” ஆங்கில நாளேடு அனைத்திந்திய அளவில் வெளிவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவில்லை.

தீந்திய அளவில் வெளிவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவில்லை.

சுயமரியாதை இயக்கம் 1928இல் நடத்திய “REVOLT” ஆங்கிலக் கீழமை இதழும் அனைத்திந்திய அளவில் வெளிவரவில்லை.

பெரியார் அவர்கள் 1928இல், சென்னையில் நடைபெற்ற “தென்னிந்திய சீர்திருத்தக்காரர்கள் மாநாட்டில்” - “நம் இயக்கம் அனைத்திந்திய இயக்கமாக ஆக வேண்டும்” என்று முதன்முதலாகக் கருத்தறிவித்தார்.

1937 தேர்தலில் சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரசு வெற்றி பெற்றது. நீதிக்கட்சி தோல்வி அடைந்தது.

அப்போதும் “நீதிக்கட்சி அனைத்திந்தியக் கட்சியாக வளர வேண்டும்” எனப் பெரியார் அறிவித்தார், (“குடி அரசு”, தலையங்கம், 21-2-1937).

ஆனால் அப்போதும்-பிறகு எப்போதும் அதற்கான முயற்சியை அவரோ அவரது பிறங்கடையோ அல்லது 1949இல் தோன்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, 1972இல் தோன்றிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ - அனைத்திந்தியக் கட்சிகளாக உருவாக்கப்பட முயற்சிக்கவில்லை.

‘இந்தி’யை எதிர்ப்பதில் அக்கறை கொண்ட திராவிடப் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்ட கட்சிகள் - (வருண) சாதி ஒழிப்பு, பெண்ணடிமை ஒழிப்பு, இந்தி ஆதிக்க ஒழிப்பு, விகிதாசார வகுப்பரிமை பெறல் என்பவை அனைத்திந்தியச் சிக்கல்கள் என்று புரிந்து கொள்ளவே இன்றுவரை முயற்சிக்கவில்லை.

இக்கட்சிகளுள் 1937இல் 9 மாகாணங்களை ஆண்ட இந்திய தேசிய காங்கிரசு, 1946 முதல் 1967 வரை ஏறக்குறைய இந்தியா முழுவதையும் ஆண்டது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி முதன்முதலில் 1957இல் கேரள மாநில ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது.

1967க்குப் பிறகு, சி.பி.அ., சி.பி.அ.(எம்) முதலான இருகட்சிகளும் மாறி, மாறி கேரள மாநில ஆட்சியை நடத்தின.

ஆனால், 1952 முதல் 2014 வரையில் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், ஒருபோதும் எல்லாப் பொதுவுடைமைக் கட்சிகளும் சேர்ந்து நாடாளுமன்ற மக்கள் அவையில் 100 உறுப்பினர்கள் கூட வெற்றி பெற்றுவர முடியவில்லை.

பொதுவுடைமைக் கட்சி ஆட்சி கேரளா, மேற்கு வங்கம், திரிபுரா ஆகிய மாநிலங்களோடு நின்றது.

அக்கட்சிகள் என்ன வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளத் துவறிவிட்டார்கள் என்பதை ஆராய்வது பொதுவுடைமையாளர்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

தி.மு.க., அ.இ.அ.தி.மு.க., தெலுங்கு தேசம், திரிணாமுல் காங்கிரசு, அகாலிதளம், சமாஜ்வாதி, ஜனதாதளம், சனதா, தேசியவாதக் காங்கிரஸ் முதலானவை பல மாநிலங்களில் மாநிலக் கட்சிகள் என்கிற அளவில் மட்டுமே உண்மையில் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

இந்நிலையில், பல மாநிலங்களில் பதவிக்கு வர முடியாத நிலைக்கு முதன்முதலாக 1967இல் காங்கிரசு ஆளாயிற்று, 1977இல் ஜனதா, ஜன சங்கம், லோக்தளம் கூட்டுச் சேர்ந்து 1979 திசம்பர் வரை இந்திய அரசை ஆண்டன.

1980-1989 வரை காங்கிரசும், 1989-90இல் வி.பி. சிங்கும் இந்திய ஆட்சியை ஆண்டனர். 1991-1996 வரை காங்கிரசுக் கட்சியுடன் பல மாநிலக் கட்சிகள் சேர்ந்த கூட்டணி ஆட்சி நடைபெற்றது. இடையில் மாநிலக் கட்சிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு பாரதிய சனதாக்கட்சி 1999-2004இல் இந்தியாவை ஆண்டன. 2004 முதல் 2014 தொடக்கம் வரை மன்மோகன் சிங் தலைமையில் காங்கிரசு ஆட்சி நடைபெற்றது.

இதுவரையில் நடைபெற்ற எல்லாக் கட்சிகளின் ஆட்சிகளும் முதலாளிகளின் ஏகபோகச் சுரண்டலை வரவேற்று நிலைப்படுத்திய ஆட்சிகளே.

இந்திய ஒருமைப்பாடு என்கிற பேரால் “ஒற்றை இந்தியா” உடையாமல் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் இந்தியா என்கிற துணைக் கண்டம் தொடர்ந்து இருக்கச் செய்வதே.

இதை எதிர்த்து ‘தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!’ என்ற கோரிக்கைக்காக இந்தி கட்டாயப் பாடம் ஆக 11-9-1938இல் ஆக்கப்பட்டதை எதிர்த்த போராட்டத்தின் போது பெரியார் ஈ.வெ.ரா. குரல் கொடுத்தார்.

25-10-1939இல், பிற திராவிட மொழித் தலைவர்கள் அவரிடம் இதுபற்றிக் கேட்டவுடன், 17-12-1939 இல் “திராவிட நாடு திராவிடருக்கே” என மாற்றிக் கொண்டார். ஆனால் 30-4-1942இல் பெரியார் தலைமையில் கிரிப்ஸ் தூதுக் குழுவைச் சந்தித்த நால்வர் குழு, “பிரிட்டிஷ் அரசு, தமிழ்பேசும் மாகாணத்தை மட்டும் தில்லி ஆதிக்கத்திலிருந்து பிரித்து, பிரிட்டிஷ் சக்கரவர்த்தியின் நேரடி ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டும்” என்றே கோரியது. இதில் “சுதந்தரம்” என்பதாக ஒன்றும் இல்லை.

மேலே கண்ட கோரிக்கையை பிரிட்டிஷ் அரசு 1945 சூலையில் நிராகரித்தது.

அப்போதுதான், திருச்சியில் நடைபெற்ற திராவிடர் கழக மாநாட்டில் 30-9-1945இல் “பிரிட்டிஷ் முதலான வெளியார் ஆதிக்கம் ஒழிந்த தனிச் சுதந்தர திராவிட நாடு தான் தி.க.வின் குறிக்கோள்” எனத் தந்தை பெரியார் அறிவித்தார்.

8-1-1940இல் பம்பாயில் முகமது அலி ஜின்னாவைச் சந்தித்த பெரியார், “எப்போதும் இந்தியாவுக்கு ஒரே அரசியல் நிர்ணய சபை என்பதை ஏற்காதீர்கள்” என்று அவரிடம் கூறினார்.

அதன் பின்னர் 1940 மார்ச்சில், “பாக்கித்தான் பிரிவினையை முன்வைத்த ஜின்னா அவர்கள், பாக்கித்தான் தனி நாட்டை 1947இல்” அடைந்தார்.

“15-8-1947 இந்தியாவுக்கு சுதந்தர நாள் தான்” எனக் கூறிய அறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை, 17-9-1949இல் “திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்” என்ற தனி அமைப்பை நிறுவிய போது, “அடைந்தால் திராவிட நாடு; இல்லாவிட்டால் சுடுகாடு” என முழங்கினார்.

ஆனால், அவரே தில்லி மாநிலங்கள் அவையில், “திராவிட நாடு பிரிவினைக் கொள்கையை தி.மு.க. கைவிட்டுவிட்டது” என்று 1963இல் அறிவித்தார்.

அதன்பிறகாவது, தி.மு.க. அனைத்திந்திய அரசியல் கட்சியாக மாறி, இந்திய அரசைக் கைப்பற்றி திராவிட ஆயக்கத்தின் மூலக்கொள்கைகளை வென்றெடுக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கத் துவறிவிட்டார். ஏனெனில் திராவிடர் ஆயக்கத்தின் மூலக் கொள்கை (வருண) சாதி ஒழிப்பு, பார்ப்பன ஆதிக்க ஒழிப்பு, இந்தி ஆதிக்க ஒழிப்பு ஆகியவை ஆகும்.

இந்திய அரசைக் கைப்பற்றாமல் எந்தக் கட்சியும் எப்போதும் ஆவற்றை நிறைவேற்ற முடியாது.

காங்கிரசுக் கட்சி மேலே சொல்லப்பட்ட கொள்கைகளை நிலைக்க வைக்கவே பாடுபட்டது.

சென்னை மாகாணத்திலிருந்து ஆந்திரா 1953இல் பிரிந்தது. மொழிவாரி மாநிலப் பிரிவினை காரணமாக 1956இல் கருநாடகம், கேரளா பிரிந்தன. எனவே 1-11-1956 முதல் 1973 வரையில் தந்தை பெரியார் “சுதந்தரத் தமிழ்நாடு” கோரினார்.

இப்போது 2014 தேர்தலில் காங்கிரசு படுதோல்வி அடைந்துவிட்டது.

பாரதிய சனதா கட்சி 2014 தேர்தலில், திட்டமிட்டு, 543இல் 284 இடங்களைக் கைப்பற்றிவிட்டது. எந்த மாநிலக் கட்சியையும் கூட்டுச் சேர்க்காமல் தனிக்கட்சி ஆட்சியை இந்தியாவில் அமைத்துவிட்டது.

அண்மையில் 17-7-2017இல் நடைபெற்ற இந்தியக் குடிஅரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று ராம்நாத் கோவிந்த் என்பவரைக் குடிஅரசுத் தலைவராகவும், அடுத்து 5-8-2017 அன்று நடந்த தேர்தலில் வெங்கய்ய நாயுடுவை குடிஅரசுத் துணைத் தலைவராகவும் ஆர். எஸ். எஸ். - பாரதிய சனதாவில் தோய்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது, இன்றைய ஆளுநர் பாரதிய சனதாக்கட்சி.

1. எல்லா அதிகாரங்களையும் முற்றாகப் பெற்றுவிட்ட பாரதிய சனதாக்கட்சி.

II. படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்ற ஆறு கூறுகளையும் கொண்டது வல்லரசு என்பது வள்ளுவர் கொள்கை.

“இந்தத் தன்மையிலான இந்திய அரசை அமைத்து-இராமராஜ்யத்தை கி.பி.2000இல் அமைக்க வேண்டும்” என, 1948 பிப்ரவரியில் பூனாவில், ஆர்.எஸ்.எஸ். இரகசியக் கூட்டத்தில் முடிவெடுத்தது.

அந்த இலக்கை அடைவதற்கு இந்தியா முழு வதிலும் சமுதாயத்தின் எல்லா உறுப்புகளிலும் (அங்கங்களிலும்) ஊடுருவி, எல்லாத் தரப்பினரிடமும் ஆர்.எஸ்.எஸ். கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டும் என்றும் அன்றே முடிவெடுத்தது.

இப்போது இராமராஜ்ய அமைப்பை நோக்கி இந்திய அரசு செயல்படும்.

அதைத் தடுக்க விரும்பும் அமைப்புகள் என்னென்ன செய்ய வேண்டும்?

இந்தியாவில் எந்த மாற்றத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்றாலும்,

1. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள ஒருமைப் பாடு என்கிற பேரால் - ஒரே கலாசாரம் அல்லது பண்பாட்டைப் புகுத்துதல், பன்முகத் தன்மையை ஒழித்தல், பழக்கவழக்கச் சட்டத்தைக் காத்தல் இவற்றுக்கு வலுச்சேர்க்கும் எல்லாக் கூறுகளையும் அடியோடு மாற்றுதல் வேண்டும்.
2. இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவன வனுடைய தாய்மொழி வழியில் எல்லா நிலைக் கல்வியும் தரப்பட உரிமை உள்ளவனாக வாழ வழிகாண வேண்டும்.

இந்திய மொழிகளில் எல்லாத் துறை அறிவியல் மற்றும் கலைகளையும் பிற மொழிகளிலிருந்து மொழி பெயர்க்க இந்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் வழி காண வேண்டும்.

3. கல்வித் திட்டத்திலிருந்தும், அரசின் நடப்பிலிருந்தும் மதம் அறவே பிரிக்கப்பட வேண்டும்.

4. இந்தி இந்தியாவின் ஆட்சிமொழி அல்லது அலுவல் மொழி என்பது (Official Language) உடனே ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இதற்கு உடன்பாடான எல்லாக் கட்சிகளும், வெகு மக்கள் அமைப்புகளும் ஒன்றுசேர்ந்து-பாரதிய சனதாவுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுத்து, அதே குறிக்கோளுடன் ஒருதலைமுறைக்காலம் பாடுபட வேண்டும்.

திராவிட வாக்குவேட்டை அமைப்புகள் - காங்கிரசுடன் கூட்டு, பாரதிய சனதாக்க் கட்சியுடன் கூட்டு, ரணினிகாந்த், கமலஹாசன் என்கிற திரைப்பட நடிகர் களுடன் கூட்டு என்று போனால் - 2019 தேர்தலோடு அவர்களின் வரலாறு முடிந்துவிடும்! எல்லோரும் சிந்தியுங்கள்! சிந்தியுங்கள்!

பெரியார்-நாகம்மை நூலகக் காப்பாளர் இரா.மதியழகன் துணைவியார் திருமதி. பழநியம்மாள் மறைவு

சென்னை அம்பத்தூரில் அமைந்துள்ள பெரியார் ஈ.வெ.ரா.இராம சாமி-நாகம்மை கல்வி ஆராய்ச்சி அறக்கட்டளையில் நூலகராகப் பணி புரிந்து வரும் தோழர் இரா.மதியழகன் நான்கு நாள் விடுமுறையில் தனது சொந்த ஊரான இரும்புலிக்குறிச்சிக்கு குடும்பத்தாருடன் சென்றார். இரண்டு நாட்கள் வீட்டில் தங்கி குடும்ப வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு, மீளவும் 14.8.2017 திங்கள் அதிகாலை தொழுவாரைக் கடந்து வேப்பூரை நெருங்கும் வேளையில், முன்னால் சென்று கொண்டிருக்கும் சரக்கு உந்துக்கும் இவர்கள் வண்டிக்கும் இருக்கும் குறைந்த இடைவெளியில், பின்னால் இருந்து வேகமாக வேறொரு மகிழ்ந்து உள்ளே நுழைகிறது. திடுக்கிட இரா.மதியழகன், மகன் மருத்துவர் சேரன் வண்டியின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தினார். கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் உள்ளே புகுந்த வண்டி போய் விடுகிறது. ஆனால் இவர்கள் வண்டி நிலைகுலைந்து கவிழ்ந்து விடுகிறது. இரவு 12.30 செய்வதறியாது திகைத்த மகன் சேரன் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியேறினார். தந்தை மதியழகனை வெளியில் இழுத்து சாலையில் படுக்க வைத்தார். அடுத்த கதவைத் திறந்து தாய் பழநியம்மாள், மனைவி மருத்துவர் லோ.காயத்ரி, பிள்ளைகள் அறன், ஆர்கலி ஆகியோரை சாலையில் படுக்க வைக்கிறார். இருள்மயம் கைப்பேசி வெளிச்சத்தில் பார்க்கிறார். மதியழகனுக்கு மார்பிலும் இடது புறத்தலைப் பக்கத்திலும் அடிதாய் நினைவிழந்த நிலை, மற்றவர்களுக்குப் பாதிப்பில்லை.

அவசர உதவிக்கு 108க்கு தகவல் கொடுக்கிறார். சற்றுக் காலதாமதமாக வந்த வண்டி எல்லோரையும் ஏற்றிக் கொண்டு விழுப்புரம் அரசு மருத்துவமனைக்கு விரைகிறது. சோதித்த மருத்துவர்கள் திருமதி. பழநியம்மாள் பலமாக அடிப்பட்டதில் வழியிலேயே இறந்துவிட்டார் என்று அறிவிக்கின்றனர். மதியழகனுக்கு சிகிச்சை அளித்தனர். மறுநாள் பிணச்சோதனை முடிந்து 15.8.2017 செவ்வாயன்று சொந்தவூர் இரும்புலிக்குறிச்சி சுடுகாட்டில் உடல் எரியூட்டப்பட்டது.

16.8.2017 புதன்கிழமை இச்செய்தி அறிந்த தோழர்கள் ப.வடிவேலு, க.முகீலன், வாலாசா வல்லவன் கலையரசு, அறிஞர் வே.ஆனைமுத்து அவர்கள் அரியலூர் மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் இரா.கலியமூர்த்திக்குத் தொடர்பு கொண்டு உண்மை அறியவும், அறக்கட்டளை உறுப்பினர்கள், மா.பெ.பொ.க. தோழர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்து வருந்தினர்.

திருமதி. பழநியம்மாளை இழந்து வருந்தும் தோழர் மதியழகனுக்கும் அவரது மகன்கள் மருமக்கள் உறவினர் களுக்கும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தோழர் மதியழகன் உடல்நிலை தேறவும் வளம் பெறவும் வேண்டும் என்ற பேராவினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- வே.ஆனைமுத்து, தலைவர் பெரியார் ஈ.வெ.ரா.நாகம்மை அறக்கட்டளை செய்தி : இரா.கலியமூர்த்தி, சிறுகடம்பூர் (22-8-17)

வந்தே மாதரம் ஒரு இந்து தேசியப் புரட்டு

- க. முகீலன்

ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் அரசியல் பிரிவான பாரதிய சனதா கட்சியின் கைக்கு 2014இல் இந்திய ஆட்சி சென்றது முதல், அதன் மூலக்கொள் கையான இந்துத்துவத்தைப் பரப்பவும், நிலைநாட்டவும் நரேந்திர மோடி அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இதற்காக சனநாயக நெறி முறைகளுக்கும், இந்தியாவில் மொழிவழியில் அமைந்துள்ள பல்வேறு தேசிய இனங்களின் உரிமைகளுக்கும் எதிராகச் செயல்பட்டு வருகிறது. மோடி அரசு தன்னுடைய செயல்களைத் தேசியம், தேசபக்தி என்ற பெயர்களால் நியாயப்படுத்தி வருகிறது.

மோடி ஆட்சியின் இந்துத்துவப் பாசிச கருத்துகளுக்கும், செயல்பாடுகளுக்கும் எதிராகக் கருத்துரைப்போரையும், எதிர்ப்போரையும் தேச விரோதிகள். தேசத்துரோகிகள் என்று முத்திரைக் குத்துகிறது, இதில் உள்ள கொடுமையான செய்தி என்னவெனில் பா.ச.க.வின் தாய் அமைப்பான ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பினர் எவரும் சுதந்தரப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதுடன், பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு ஆதரவாகவும் செயல்பட்டனர் என்கிற வரலாற்று உண்மையாகும்.

அரசு எனும் கட்டமைப்பின் முதன்மையான கூறுகளில் ஒன்றாக விளங்கும் உயர்நீதித்துறை, இந்துத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மோடி ஆட்சியில் முகமூடியாகப் பயன்படுத்தப்படும் தேசபக்திக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்புகளை வழங்கி வருகிறது. 30.11.2016 அன்று உச்சநீதிமன்றம், “மக்களிடையே தேசபக்தியை வளர்ப்பதற்காகத் திரையரங்குகளில் திரைப்படம் தொடங்குவதற்கு முன் ஜனகணமன எனும் தேசிய கீதம் இசைக்கப்பட வேண்டும்; அப்போது திரையரங்கில் உள்ள அனைவரும் எழுந்து நின்று மரியாதை செய்ய வேண்டும்” என்று தீர்ப்பளித்தது. இந்த நடைமுறை இந்தியா முழுவதும் பின்பற்றப்படுகிறது. தேசிய உணர்வை, பொழுதுபோக்கு இடமான திரையரங்குகள் வாயிலாக வளர்த்தெடுப்பது என்கிற சிந்தனையும், நடைமுறையும் கேலிக்கூத்தானது என்று பலதரப் பினரும் கண்டித்துள்ளனர்.

சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி வி.எம். முரளிதரன் 25.7.2017 அன்று வந்தே மாதரம் பாடலைக் கல்வி நிலையங்களில் வாரம் ஒருமுறையும், அனைத்து அரசு அலுவலகங்கள், தனியார் அலுவலகங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் மாதம் ஒருமுறையும் பாடவேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்துள்ளார். இதுகுறித்து தலைமைச் செயலாளர் தனியாக ஓர் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

பங்கீம் சந்திர சட்டர்ஜி ஆனந்தமடம் நூலாசிரியர்

நீண்டகாலமாகக் கல்வி நிலையங்களிலும் அரசு நிகழ்ச்சிகளிலும் ஜனகணமன எனும் தேசிய கீதம் பாடப்பட்டு வருகிறது. இந்த தேசிய கீதத்துக்கு தேசிய உணர்வை ஊட்டும் வல்லமை அற்றுப்போய்விட்டதால், வந்தே மாதரம் என்கிற பாடலைப் பாட வேண்டும் என்று நீதிபதி முரளிதரன் நினைக்கிறாரா? முசுலீம்களை எதிரிகளாகக் கருதும் அடித்தளத்தின் மீது 1882 இல் ஆனந்தமடம் நாவலில் பங்கீம் சந்திர சட்டர்ஜியால் எழுதப்பட்ட வந்தே மாதரம் பாடலைப் பாடுவது இந்துத்துவக் கோட்பாட்டுக்கு அரண்சேர்க்கும் என்று நீதிபதி முரளிதரன் கருதுகிறாரா?

2017 பிப்பிரவரியில் பா.ச.க.வின் செய்தித் தொடர்பாளர் அஷ்வினி உபாத்தியாய் என்பவர், தேசிய கீதம், தேசியக் கொடி மற்றும் தேசியப் பாடலைப் (வந்தே மாதரம்) பரப்புவதற்காக ஒரு கொள்கை வகுக்குமாறு நடுவண் அரசுக்கு ஆணையிடக்கோரி உச்சநீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்தார். இந்த வழக்கை விசாரித்த உச்சநீதிமன்றம், “அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பிரிவு 51-ஏ-வில் தேசிய கீதம், தேசியக் கொடி குறித்து மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது. தேசியப் பாடல் என்பது குறித்து அதில் எதுவும் குறிப்பிடாத காரணத்தால், தேசியப் பாடல் குறித்து எந்தவொரு ஆணையையும் பிறப்பிக்க முடியாது” என்று கூறி, அந்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்தது. உச்சநீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை மாற்றுகின்ற அதிகாரம் உயர்நீதிமன்றத்துக்குக் கிடையாது. இந்த உண்மை நீதிபதி முரளிதரனுக்கு

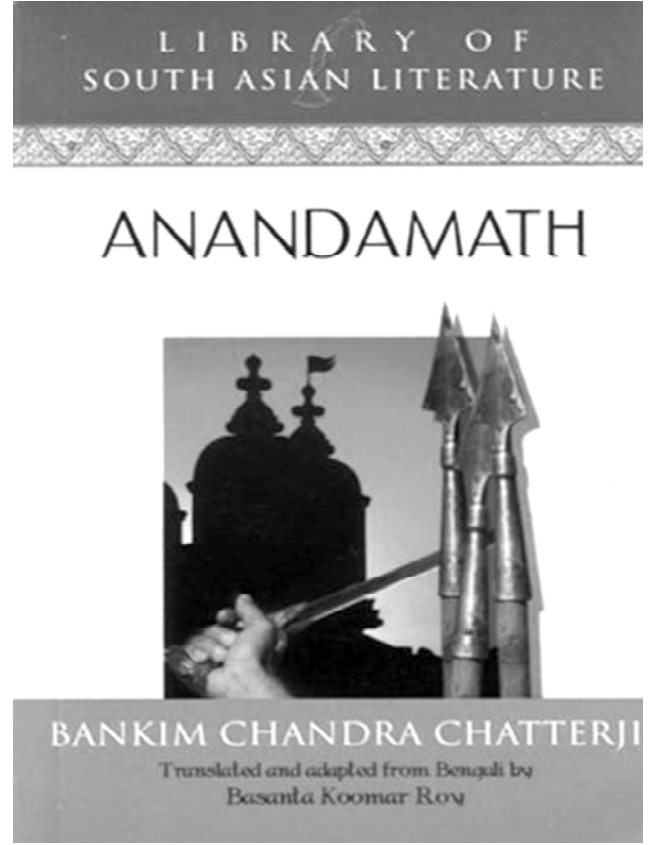
குத் தெரியாதா? தெரிந்திருந்தும் வந்தே மாதரம் பாடலைப் பாட வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருப்பது, இந்துத்துவ வெறியால் அவர் மண்டை வீங்கியிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது.

பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி (1838-1894) 1882இல் எழுதிய ஆனந்த மடம் எனும் நாவல் 1763-1800 காலத்தில் வாங்காள நவாப் ஆட்சிக்கு எதிராக இந்து இளைஞர்கள் புரட்சி நடத்தியதாக உருவாக்கப்பட்ட கற்பனைக் கதை. அதனால், முசுலீம் எதிர்ப்பு இந் நாவலில் விரவிக் கிடக்கிறது. இந்நாவலில் இடம் பெற்றுள்ள வந்தே மாதரம் பாடல் அய்ந்து பத்திகளைக் கொண்டது. முதல் இரண்டு பத்திகள் வங்கத்தின் இயற்கை வளத்தையும் எழிலையும் வியந்துரைக்கின்றன. அடுத்த மூன்று பத்திகள் வங்கதேசத்தைத் தூர்க்கையாக உருவகப்படுத்தி வணங்குவதாகும்.

1905ஆம் ஆண்டு இந்தியாவை ஆண்ட கா்சன் பிரபு, வாங்காளத்தை இந்து-முசுலீம் என்கிற மத அடிப்படையில் இரண்டாகப் பிரிப்பதாக அறிவித்தார். வாங்காளத்தில் இதற்குக் கடும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்திய தேசியக் காங்கிரசுக் கட்சி இப்பிரிவினையைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. இந்தப் பின்னணியில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரசுக் கட்சியின் பொதுக் கூட்டத்தில் வந்தே மாதரம் பாடல் முதன்முறையாகப் பாடப்பட்டது. வாங்க இந்து தேசியத்திற்காக எழுதப்பட்ட வந்தே மாதரம் பாடல் இந்திய தேசியத்திற்கான பாடலாக மாறியது.

ஆனால் அப்பொழுதே முசுலீம்கள் இதை ஏற்க மறுத்தனர். 1908 திசம்பர் 30 அன்று அமிர்தசரசில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய முசுலீம்க் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிய சையத் அலி இமாம் ஒரு மதப்பிரிவினரின் முழுக்கமான வந்தே மாதரம் இந்திய நாட்டின் தேசிய முழுக்கமாவதை ஏற்க முடியாது என்று அறிவித்தார். ஆயினும் காங்கிரசின் மேடைகளிலும் போராட்டங்களிலும் வந்தே மாதரம் முழங்கப்பட்டது. இந்திய சுதந்தரத்தின் - தேசியத்தின் குறியீட்டுச் சொல்லாக வந்தே மாதரம் விளங்கியது.

1937இல் நடந்த தேர்தலில் காங்கிரசுக் கட்சி சென்னை மாகாணம் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான மாநிலங்களில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. அந்நிலையில் காங்கிரசுக் கட்சியின் செயற்குழு, சட்டமன்றங்களில் வந்தே மாதரம் பாடலைப் பாட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியது. ஏனெனில் இந்து ஆதிக்கவாதிகளின் கட்டுப்பாட்டில் காங்கிரசு இருந்தது. வந்தே மாதரம் பாடலைச் சட்டமன்றங்களில் பாடுவதற்கு முகமது அலி ஜின்னா தலைமையில் முசுலீம்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர்.

ஆனந்தம் நூலின் முகப்பு அட்டை

இச்சிக்கல் குறித்து நேரு, தாகூரின் கருத்தைக் கேட்டார். முதல் இரண்டு பத்திகளை ஏற்கலாம். பின் உள்ள மூன்று பத்திகள் மத உணர்வைப் பாதிக்கும் என்பதால் தவிர்த்துவிடலாம் என்று தாகூர் கூறினார். அப்போது காங்கிரசில் இருந்த ஜின்னா இதை ஏற்க மறுத்தார். 1937இல் கல்கத்தாவில் நடந்த காங்கிரசு மாநாட்டில் நேரு, முதல் இரண்டு பத்திகளைப் பாடலாம்; ஆனால் அது கட்டாயம் இல்லை; விருப்பம் இல்லாதவர்கள் தவிர்த்துவிடலாம் என்று கூறினார்.

சிறையிலிருந்து தப்பி இந்தியாவை விட்டு வெளியேறிய சபாஷ் சந்திர போஸ் பர்மாவை அடித்தளமாகக் கொண்டு பிரிட்டிஷாரை விரட்டியடிப்பதற்காக உருவாக்கிய இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் தாகூர் எழுதிய ஜனகணமன - தேசிய கீதமாகப் பாடப்பட்டது. 1940 முதல் ஜனகணமன - தேசிய கீதம் இந்தியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றது.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தை எழுதுவதற்கான அவை 1946 முதல் 1949 வரை கூடியது. இந்துத்துவ வாதிகள் வந்தே மாதரம் பாடலை இந்தியாவின் தேசிய கீதமாக்கிட முயன்றனர். ஆனால் நேரு தலைமையிலான முற்போக்குவாதிகள் தாகூரின் ஜனகணமன பாடலைத் தேசிய கீதமாக்கிட விரும்பினர். அதனால்

அரசமைப்புச் சட்ட அவையில் தேசிய கீதம் எது என்று எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

இந்தியா குடியரசாவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் - 24.01.1950 அன்று அரசமைப்புச் சட்ட அவையின் தலைவராக இருந்த இராசேந்திர பிரசாத் ஜனகணமன எனும் தாசுகரின் பாடல் தேசிய கீதமாக இருக்கும்; அதே சமயம் ஜனகணமன பாடலுக்கு இணையான அங்கீகாரம் வந்தே மாதரம் பாடலுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று அறிவித்து, தேசிய கீதம் சிக்கலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

இந்திய நாட்டு விடுதலைக்காகக் கடுகளவும் பங்களிப்பு செய்யாத ஆர்.எஸ்.எஸ். இன்று தேசபக்திக்கு உரிமை கொண்டாடுவதுடன், அதனுடைய கருத்தை ஏற்காதவர்களைத் தேசத் துரோகிகள் என்று பழித்து வருகிறது. 1980கள் வரையில் நாக்பூரில் உள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் தலைமை அலுவலகத்தில் சுதந்தர நாள், குடியரசு நாட்களில் இந்திய தேசியக் கொடிய ஏற்றி ஜனகணமன எனும் தேசிய கீதத்தைப் பாடிய தில்லை. அப்போது எங்களுடைய காவிக் கொடியைத் தவிர வேறு எந்தக் கொடியையும் வணங்கமாட்டோம் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். கூறியது. ஆனால், ஆர்.எஸ்.எஸ். காரரான யோகி ஆதித்யநாத் உ.பி.யின் முதலமைச்சரானதும், உத்தரப்பிரதேசத்தில் அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற மற்றும் அரசின் நிதி உதவியுடன் செயல்படுகின்ற 8000 மதரசாக்களில் ஆகத்து 15 சுதந்தர நாளில் தேசியக் கொடியை ஏற்றி, தேசிய கீதம் பாட வேண்டும்; அதை வீடியோப் பதிவு செய்து அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று ஆணையிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் இசுலாமியர் தேசபக்தி இல்லாதவர்கள் என்று வி.த. சாவர்களும், எம்.எஸ். கோல்வார்க்கரும் சொன்னதை இப்போதும் உ.பி.யின் பா.ச.க. அரசு தன்னுடைய கருத்தாகக் கொண்டு உள்ளது என்பது புலனாகிறது. 18 கோடி மக்களாக உள்ள முசுலீம்கள் நாள்தோறும் அவர்களுடைய தேசபக்தியை மெய்ப்பித்துக் காட்ட வேண்டிய அச்சுறுத்தலான நிலையில் நரேந்திர மோடி அரசால் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வந்தே மாதரம் என்ற முழுக்கம் சுதந்தரப் போராட்டக் காலத்தில் மக்களிடையே தேசிய உணர்வும், ஒற்றுமையும் உருவாகிட ஒரு காரணமாக இருந்தது. பல்லாயிரக்கணக்கில் சாதாரண மக்கள் இந்த உணர்வால் உந்தப்பட்டு சுதந்தரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பது உண்மையே! ஆனால் இந்தத் தேசிய உணர்வைப் பார்ப்பன-பணியா மேல்சாதி ஆதிக்கவர்க்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது.

1921இல் அகமதாபாத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரசு மாநாட்டில் எம்.என். ராய் காங்கிரசுக் கட்சி பெருவணி

கர்களின் முதலாளிகளின் (Merchants and Manufacturers) நலனுக்கான கட்சியாக இருக்கிறது என்று எச்சரித்தார். 1922இல் சிங்காரவேலர் “யாருக்கான சுதந்தரம் இது?” என்று கேள்வியை எழுப்பினார். தேசியம் என்பது பற்றி பெரியார் 1.9.1929 குடிஅரசு ஏட்டில், “சாதாரணமாக யோசித்துப் பார்த்தோமானால், இந்தியாவில் தேசியமென்கிற பதமே தப்பான வழியில் மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்க ஒரு கூட்டத்தார், அதாவது மேல்சாதியார் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பார்ப்பனர்களால் கற்பனை செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தாசர்களாக இருந்தால்தான் பிழைக்க முடியும் என்று கருதிய சில பார்ப்பனரல்லாத படித்தவர்கள் என்பவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு, இவ்விரு கூட்டத்தார் சூழ்ச்சியாலும் பாமர மக்களை ஏமாற்றிச் சிலர் பிழைக்க உபயோகிக்கப்பட்டுவரும் ஒரு பாதகமும், அபாயகரமான அர்த்தமற்ற ஒரு வார்த்தையாகும்” என்று திட்டவாட்டமாக எழுதினார்.

எனவே நீதிபதி முரளிதரன் வந்தே மாதம் பாட வேண்டும் என்று கூறுவது இந்து தேசியத்தின் பேரால் வெகுமக்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கான ஒரு வஞ்சகச் சூழ்ச்சியே ஆகும்.

மத்திய அரசின் பிற்படுத்தப்பட்ட நலச்சங்கங்களின் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்

04.08.2017 அன்று தமிழ்நாடு வருமானவரித் துறை பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல உரிமைப் பேரவையின் சார்பில் சென்னை நுங்கம்பாக்கம் வருமான வரித்துறை கலையரங்கில் நீட் தேர்வும் சமூக நீதியும் என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. இதில் மக்களின் மருத்துவர் டாக்டர். எழிலன், அவர்கள் கருத்துரையாற்றினார். தமது உரையில் நீட் தேர்வானது எப்படி தமிழக மக்களின் உரிமையையும் போராடிப் பெற்ற சமூக நீதியையும் பறிக்கிறது என்று மிகவும் விளக்கமாக பேசினார். பொதுச் செயலாளர் கு.தனசேகரன் அவர்கள் கூட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி பேசினார். திரளாக வருமான வரித்துறையில் பணியாற்றும் உழியர்கள் பங்கேற்றனர்.

பெரியாரியல் கண்ணோட்டத்தில் 'நாத்திகம்' சொல் - குறியீடு - அரசியல்

I

சொல்லழமைகள்

சொற்களுக்கு அடிமையாகும் பண்பு, சொற்காமுறுதல், நம் அனைவரிடமும் இருக்கிறது. நமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இந்தச் சொல்லழமைத்தனம் மிகுதியாக இருக்கிறது. சொற்களுக்கு அகராதிப் பொருள்கள் இருந்தாலும் அவை சமுதாயத்தில் ஆற்றும் செயல், வகிக்கும் இடம், அவற்றைச் சார்ந்திருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட அந்தச் சொற்களுக்குச் சமுதாயப் பொருள்கள் அல்லது அடையாளங்கள் உண்டாகிவிடுகின்றன. இந்தப் பொருள்களும் அடையாளங்களும் அவை உருவான சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கைச் சுட்டுவனவாய் அமைகின்றன.

குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாய வளர்ச்சியில், வளர்ச்சியின் அரசியலில் இப்படிப்பட்ட சொற்கள் குறியீடுகளாகக் கையாளப்படும் தன்மைகள் அந்தச் சமுதாயத்தின் அறிவு நேர்மையைத் தராதரத்தை விளக்கின்றன. மேலும், அந்தச் சமுதாய வளர்ச்சியின் உள்ளீடுகளை அல்லது உள்ளீடற்ற நிலைகளைப் படம்பிடிக்கின்றன. இந்தக் கருத்துப் பின்னணியில், இன்றைய தமிழ்நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலையில், சில சொற்களைச் சொல் இணைகளை எண்ணிப்பார்ப்போம்.

மகாத்மா, பெரியவள், போராளி, பெரியார், அண்ணா, தமிழினத் தந்தை, தமிழினத் தலைவர்!

ஆரியன் - திராவிடன், வடக்கு - தெற்கு, புரட்சித் தலைவர் - புரட்சித் தலைவி, டாக்டர் கலைஞர்,

தமிழனுக்குச் சூடும் சொரணையும் முற்றாகத் தொலைந்து போய்விட்டது என்ற அவமானத்தை அரசியல் அவலத்தைக் குறிக்கும் ஓர் அந்நிய / அழகிய சொல் - மாவீரன்! 'நெருக்கடிக்காலத்தில் சாயம் வெளுத்த சொல். இன்றைய இந்துவெறிப் பாசிச ஆட்சியில், இந்திய ஒற்றையுறுப்பு ஆட்சியில் கனவுச் சொல்' - "தமிழர் வீரம்".

அரிசன்

'அரிசன்' என்ற சொல்லை வாத்தியார் எந்த நோக்கத்தில் உருவாக்கியிருந்தாலும் அது அந்த மக்களுக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யவில்லை!

- முனைவர் து. மூர்த்தி

ஆனால், அதே சமயத்தில் மாட்டுக்குச் சூடு போட்டது போல நிரந்தரமான அடிமைச் சின்னமாகவும் ஆகிவிட்டது. இந்தச் சொல் ஒரு குறியீடாக உருவாகிக் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டத்தை வரையறுப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. இங்கே சின்னம், குறியீடு என்ற சொற்கள் இயல்பாக வந்து சேர்ந்துவிட்டன.

திராவிடன்

வரலாற்றில் ஒரு சொல், சமுதாயமற்றும் அரசியல் வடிவத்தையும் பொருளையும் ஏற்படுத்துண்டு, அப்படிமையன்றால் என்ன?

பெரியார் பார்ப்பன வல்லாண்மையை எதிர்த்து அயராது பாடுபட்டவர். தமிழர் தம் இன மேன்மைக்காக, விடுதலைக்காகத் தன் ஐம்பதாண்டு காலப் பொது வாழ்வில் களம் பலக் கண்டவர்; தத்துவ மேதை. அப்படிப்பட்ட தலைவர் தமிழனை அடையாளப்படுத்த 'தமிழன்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாகத் 'திராவிடன்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். தமிழன் என்று கூறும்போது பார்ப்பனர்கள், 'நாங்களும் தமிழர்களே' என்று வந்து புகுந்துவிடுகின்றனர். எனவே ஆரியத்திற்கு (வடக்கு, சமற்கிருதம்) எதிரான நாம் 'தெற்கு' என்ற அடிப்படையில் 'திராவிடன்' ஆவோம் என விளக்கமளித்தார். தெற்கு, கறுப்பு நிறம் என்ற அடிப்படைகளைத் தெளிவாகக் கருத்தில் கொண்ட பெரியார், 'தமிழ்-மொழி' என்ற வலிவான இருப்பை - நடப்பை அடிப்படையை ஏனோ கருத்தில் கொள்ளவில்லை. எல்லைகள் கடந்த மனிதநேயச் சிந்தனையாளரான பெரியார் உருவாக்கிய மேற்கொண்ட 'திராவிடன்' என்ற குறியீடு அதன் அரசியல் சமுதாய வடிவத்தில் பொருளில் 'ஆரிய மாயை'க்கு இணையான 'திராவிட மாயை'யே உருவாக்கியது.

"இந்தியா ஒரு தேசமா?" என்று முழுக்கமிட்டவர் பெரியார். இந்திய தேசியத்தை, சுயராஜ்ய மாய்மலத்தை என்றும் ஒப்புக்கொள்ளாததோடு அதைக் கடுமையாகக் கடைசி வரை எதிர்த்தவர். தமிழனை ஓர் இனமாகத் தலைநிமிரச் செய்தவர். அப்படிப்பட்ட பெரியார், 'திராவிடன்' என்பதை ஏன் ஏற்றார்?

ஆரியத்திற்கு எதிரான ஒரு குறியீட்டை உருவாக்குவதில் "அல்லாதார்" என்ற ஒரு சொல்லை உருவாக்கிப் பார்த்தார்.

“நம் மக்களில் சிலர், ‘அல்லாதார்’ என்ற பெயர் ஏன் என்பார்கள். அதற்கும் சமாதானம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ‘ஆன்டி-காலரா’ (Anti-Cholera) மருந்து தென்றால் அம்மருந்து எப்படிக்க காலரா வந்தவுடன் நினைவுக்கு வருமோ... அதுபோல், சமத்துவமில்லாமல் கொடுமையில் பட்டு அழிவை அனுபவித்து வரும் மக்களுக்கு அது ஒழிய வேண்டுமானால், அதற்கு ஆதாரமானவர்கள் பெயரும் அவர்களைக் கண்ட அளவில் நினைவிருக்க வேண்டும். கொடுமை செய்த விதமும் ஞாபகத்திற்கு உடனே வரவேண்டுமெனக் கருதியே ‘பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம்’ எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டதேயன்றி வேறல்ல. (1:417 - வே. ஆனைமுத்து பதிப்பித்த ‘பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்’, 1 என்பது தொகுதி; 417ஆம் பக்கம். இனி எண்கள் மட்டுமே தரப்படும்). என விளக்கிய பெரியார் ‘அல்லாதார்’ என்ற குறியீடும் பார்ப்பனர் அல்லாத தமிழர்களைச் சரியாகச் சுட்டவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.”

1927இல் ‘அல்லாதார்’ குறியீட்டை நியாயப்படுத்திய பெரியார் 1944இல் ‘திராவிடர்’ என்பதை ஏற்கிறார். இந்து, இந்தியர், இந்தியா என்பதை ஆரியம், ஆரியர், ஆரிய நாடு எனக் கூறிய பெரியார் அதற்கு மாற்றாகத் திராவிடம், திராவிடர் என்பதைப் பதிவீடு செய்கிறார்.

“பார்ப்பனரல்லாதார் என்று நம்மை நாமே ஏன் கூறிக்கொள்ள வேண்டும்?” நாம் திராவிடர்; நம் எதிரிகள் வேண்டுமானால் ‘திராவிடரல்லாதார்’ என்று சொல்லிக் கொள்ளட்டுமே! 500 அல்லது 600 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட சரித்திரங்களிலெல்லாம் நம்மைக் குறித்துத் திராவிடர் என்றே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. திராவிடர், ஆரியர் என்ற இனங்களே ஆதியில் இந்தியாவில் இருந்தன என்பதாகச் சரித்திரச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. தென்பாகத்தில் திராவிடர்களே பெருங்குடி மக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர் (1:543) என விளக்குகிறார்.

தென்னிந்தியாவைத் ‘திராவிட நாடாக’ப் பார்த்த பெரியார், தென்னிந்திய பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்குத் ‘திராவிடர்’ எனப் பெயர் கொடுத்தார். ஆனால், வரலாற்றில் இந்தக் குறியீடு தோற்றுப் போனதோடு, தமிழர்கள் மட்டுமே தங்களைத் திராவிடர் எனக் கருதிக் கொண்டு, தமிழ்த் தேசிய அடையாளத்தின் வலிமையை இழந்தனர்.

“திராவிட சமுதாயம் என்று நம்மைக் கூறிக் கொள்ளவே கஷ்டமாயிருக்கும் போது தமிழர் என்று எல்லாரையும் ஒற்றுமையாக்க முயற்சி எடுத்தால் கஷ்டங்கள் அதிகமாகும், இங்கேயே பாருங்கள்! கண்ணப்பர் தெலுங்கர். நான் கன்னடியன். தோழர் அண்ணாதுரை தமிழர். இன்று எங்களுக்குள் ஆயிரம் சாதிப் பிரிவுகள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான்

தமிழனென சொல்லிக் கொள்வதை ஒப்புக்கொள் கிறேன். ஆனால் எல்லாக் கன்னடியர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். தெலுங்கரும் அப்படியே. எனவே, ‘திராவிட சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்கள் நாம், நம் நாடு திராவிட நாடு’ என்று வரையறுத்துக் கொள்வதில் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இருக்காது. அது நன்மை பயக்கும்.” (1:550)

(குறிப்பு : ‘திராவிடர் - தமிழர்’ என்ற கருத்தோட்டங்கள் பற்றிய பார்வையை விளக்கத் தனிக் கட்டுரை எழுத வேண்டும். இந்தக் கட்டுரையின் மையப் பொருள் ‘நாத்திகக் குறியீடு’ கருதி இதைப் பற்றி அதிகம் எழுத இங்கே இடம் இல்லை).

பெரியாரை ஊன்றிப் படிக்கும்போது அவருடைய பயணப் பாதையின் கட்டங்களைப் பிரித்தறிய வேண்டும். 1. அல்லாதார், 2. தமிழன், 3. திராவிடன், 4. தமிழன்.

மொழிவாரியாக மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்ட பின்னால், பெரியார் தான் உருவாக்கிய திராவிட மாயையில் இருந்து விடுபட்டு, தன் இறுதி மூச்சு வரை “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே” என்ற அரசியல் முடிக்கத்தில் ஊன்றி நின்றார். ஆனால் அவர் உருவாக்கிய ‘திராவிடர்’ குறியீட்டால் தமிழர் தன் தேசிய இன அடையாளங்களை இழந்ததோடு ‘தமிழ் மாகாணத்தில்’ இருந்து பிரிந்த மற்ற இனத்தவர் தங்களைத் தங்கள் மொழிவழிப்பட்ட தேசிய இனத்தாராக உணர - உயர்த்திக் கொள்ள, தமிழன் மட்டும் தன்னைத் திராவிடன் எனத் தாழ்த்திக் கொண்டதோடு, தமிழ்நாடு எல்லா இனத்தவரின் வேட்டைக்காபக இரண்களப்பட்டுப் போனது (பார்க்க : ம.பொ.சி. யின், ‘தமிழ்நாட்டில் பிற மொழியினர் ஆதிக்கம்’).

இங்கே ‘குறியீடு’ என்ற அளவில் ‘திராவிடன்’ என்ற சொல் மேற்கொண்ட சமுதாய அரசியல் வடிவமும் பொருளும், தமிழனைக் கொச்சைப்படுத்தின என்ற அளவில் இதை நிறுத்துகிறேன். பெரியாரியல் கண்ணோட்டத்தில் ‘நாத்திகம்’ என்ற சொல்லின் குறியீட்டையும் அரசியலையும் விளக்க வந்த நான் ‘திராவிடன்’ என்ற சொல்லை ஏன் விளக்க வேண்டி வந்தது!

வரலாற்றில் சமுதாய மற்றும் அரசியல் வடிவத்தையும் பொருளையும் கொள்ளும் ஒரு சொல், ஒரு செயலை (action), நிகழ்வுப் போக்கை (trends and events), மாற்றத்தை - வளர்ச்சியை (change and development) அடையாளப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் அக்குறியீட்டின் அரசியல் ‘எதிர்காலத்தில்’ வேர் கொள்ள வேண்டும். அப்படியல்லாமல் ஒரு தேக்கத்தை, இயலாமையைக் குழப்பத்தை / அகவய ஆசைகளைச் சுட்டி மட்டும் இருக்கும் போது, அதாவது இறந்த காலத்தில் வேர் கொள்ளும் போது அச்சொல், சமுதாயத்தைப் பின்னுக்கு இழுப்பதாக அமைந்து விடும்.

‘தீராவிடர்’ என்ற குறியீட்டின் வேர் இறந்த காலத்தைக் கொண்டது. எனவே அதன் அரசியல், தமிழ் இனத்தைத் தேங்க வைத்துவிட்டது. சமுதாயப் பொருள் கொள்ளும் ஒரு சொல், குறியீடாகி, அரசியல் தளத்திற்கு வரும்போது தன் செயலில் இருந்து விலகும் போதோ, நீர்த்துப் போகும் போதோ, தான் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைச் சரியாகச் சுட்டாத போதோ, அச்சொல்லின் அரசியல் பிற்போக்காளர்க்கு மட்டுமே பயன்பட்டுவிடும். இந்த விபத்துதான் தீராவிடச் சொல்லாடலால் தமிழ்த் தேசியத்தில் நடந்து முடிந்தது.

II

பெரியாரின் ‘நாத்திகம்’

பெரியார் ‘நாத்திகம்’ என்ற சொல்லைப் பகுத்தறிவு, அறிவியல், உண்மை தேடும் நெறிமுறை, இயற்கை சமுதாயச் சிந்தனை ஆகியவற்றின் அறிவு கொள்திறம் என்ற விரிந்த பொருளில் பயன்படுத்தினார்.

நாத்திகம், நாத்திகவாதம் முதலியன புத்தர், சார்வாக நெறியினர், காலந்தொட்டே இருந்து வருவதுதான் என்றாலும், தமிழர் வரலாற்றில் பெரியார் காலத்தில் தான் சோதனை முறைகளில் கருவியாகப் (Instrument for Investigation) பயன்படுத்தப்பட்டது.

அ) இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும், ஆ) இயற்கைக்கும் சமுதாயத்திற்கும், இ) மனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள உறவுகளின் ஆராய்ச்சி என்பது ஒரு நிலை. இந்த முக்கூலின் பரிணாம வளர்ச்சியான - விளைவான சிந்தனைக்கும் அந்த முக்கூடல் நிலைக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளின் ஆராய்ச்சி என்பது மற்றொரு நிலை. இந்த இரண்டு நிலைகளிலும் உள்ள உறவுகளின் இயல்பை பெரியார் தன் நாத்திக முறையில் விளக்க முற்பட்டார். பெரியாரைப் பொறுத்தவரை ‘நாத்திகம்’ என்பது ஒரு கோட்பாடல்ல; ஒரு ஆராய்ச்சி நெறிமுறை.

அறிவியல், தன் அறிதல் நெறியின் அடிப்படையிலேயே நாத்திகத் தன்மை வாய்ந்தது. ஆனால் விஞ்ஞானிகள், அறிவாளிகள், படித்த மேதைகள் என்போர், எந்தச் சலனமும் இன்றி, சமுதாயத்தைச் சாதியாகவும் மதமாகவும் வர்க்கமாகவும் பிளந்து இன்று வரை காத்துவரும் ஆத்திகக் கருத்துகளின் அடிமைகளாக விளங்குகின்றனர். இதைக் காணச் சகிக்காத பெரியார், நாத்திகம் என்ற அறிவுகொள்திறத்தைக் கடவுளின் மண்டையைப் பிளக்கும் ஒரு வெடிகுண்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தினார். ஆனால் “கடவுள் இல்லை” என்ற பொருள்களுக்கும் அல்லது பொருள் வரையறை காலப்போக்கில், இல்லாத கடவுளைக் கீண்டல் செய்யும் புராணங்களைக் கேலிபேசும், வெற்று ஆர்வார, நுகர்வுப் பண்டமாக நீர்த்துப் போனது.

தமிழக அறிவுப் பாரம்பரியத்தின் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் குறியீடாக நாத்திகம் என்ற சொல்லை - குறியீட்டைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார் பெரியார். வெகுமக்களின் மௌனக் பிரம்மைகளை உடைத்தெறியும் ஓர் அதிர்வு முழுக்கமாக ‘கடவுள் இல்லை’ என்ற முழுக்கத்தைத் தந்தார். ஆனால் அதன் உட்பொருளை உணராத, உணர மறுத்த, உணர முடியாத அல்லது உணர்ந்தது போல் நடிக்கும் ‘மௌனக் பகுத்தறிவு வாதிகள்’, “முருகனுக்கு அரோகரா, கந்தனுக்கு அரோகரா” என்று வெறிக்கூச்சலிடுவோரைப் போல, “கடவுள் இல்லை, கடவுள் இல்லவே இல்லை” என்ற புதிய அல்லேலுயர்களாக மாறினர், அதாவது நாத்திகம் என்ற குறியீடு அதன் அரசியலை இழந்தபோது, அது வெறும் கடவுள் மறுப்புப் பஜனையாக இருந்தது!

கடவுள் பஜனைக்காரனின் குறியும், கடவுள் மறுப்புப் பஜனைக்காரனின் குறியும் காசு தேடுவதிலும், ‘சாதி வெறியிலும், உடமை வெறியிலும் புதைந்திருப்பது தான் ஒற்றுமை. அரசியல் இழக்கச் செய்யப்பட்ட நாத்திகக் குறியீடு. சில அரசியல் தலைவர்கள், பெருவணிகக் குடும்பங்களாகத் (Corporate house family) தங்களை உருமாற்றிக் கொள்ளவே பயன்பட்டது. இதுவே இன்றைய தீராவிட அரசியல்.

நாத்திகத்தின் அரசியல்

பெரியாரியல் பொருளில் ஒருக்கப்பட்ட மக்களின் அரசதிகாரமாகும்! அந்த அரசதிகாரத்தை வெல்வதற்கான

தத்துவப் போராட்டத்தின் அகர ஆகாரம் ஆகும்! இந்த அகர ஆகாரப் படிப்பில் இருந்து அரசதிகார வெற்றி வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தின் சுய பிரம்மை உடைப்புக்கும் (conceptual illusions), தாம் சுயநலமற்றுச் செயல்படுகிறோமா என்ற சோதனைக்கும் உரிய கருவியே நாத்திகம் ஆகும்.

உலக வரலாற்றில் நாத்திகப் பாரம்பரியத்தை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம், அ) முதலாளிய நாத்திகம் - அமெரிக்க, ஐரோப்பிய சமுதாயத்தின் பெரும்பாலான நாத்திகர்கள், விஞ்ஞானிகள் இந்த வகையினரே! சமுதாய அரசியல் பொருட்கள் சார்பில் இருந்து விலக்கி, நாத்திகத்தை வெறும் கல்விக் கோட்பாடு போலக் காண்பவர்கள் இவர்கள். ஆ) பொதுவுடைமை நாத்திகம். அதாவது, இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாத நாத்திகம் - உலகை விமர்சிக்கும் அறிவுக் கருவியாக நாத்திகத்தை கொண்ட இவர்கள், அதன் அரசியல் சமூகவியல் பொருளில் இருந்து நாத்திகத்தைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவர்கள். உலக மானுட விடுதலையின் போராட்டத்தில் மக்களைக் கடவுள் மறுப்பினர்களாக மாற்றுவதல்ல இவர்களின் தலைமை நோக்கம்! அந்த விடுதலைப் போராட்டத்திற்கான இயக்கம். அடிப்படையில் விஞ்ஞான நாத்திக இயக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியம். இ) முட்டாள நாத்திகம் - இந்தியாவின் பெரும்பாலான நாத்திகர்கள் முதலாவது நாத்திகத்திற்கும் இடைப்பட்ட இந்த வகையைச் சேர்ந்தவரே! இதில் திராவிட கம்யூனிச, சோசலிச வகையினர் பலரும் அடங்குவர், இப்படிக்கூறும்போது குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டு நாத்திகர்கட்கும், அதிலும் திராவிடக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சினம் பொத்துக் கொண்டுவரும். பெரியாரைக் கொண்டு தின்று ஏப்பம் விட்ட இவர்களின் சினம் மலச்சிக் கல்காரர்களின் வாயுத்தொல்லை போன்றதாகும். நிற்க.

பெரியார் கூறிய நாத்திகம் சமூக உறவுகளைப் பற்றிய விஞ்ஞான தர்க்கவியலாகும், இன்றைய சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏனிப்படி உள்ளன! வினைப்பயன்! வினைப்பயனின் ஆதாரம் - வழி. மதத்தின் ஆதாரம்-கடவுள், கடவுளுக்கு ஆதாரம்-புதேவர்களாகிய பார்ப்பன மூளை! இந்த இடத்தில்தான் பெரியார் கல்வியறிவில் குறைந்திருந்த தமிழனை அமிலம் தெளித்துத் தட்டி எழுப்புவது போல, 'ஏற்றத்தாழ்வின் இறுதி ஆதாரங்களை உடையுங்கள்' என முழக்கமிட்டார்! 'கடவுள் ஒழிக' எனப் பெரியார் முழக்கமிட்டது, கடவுளுக்கும் பெரியாருக்குமான சம்பந்திச் சண்டையினால் அல்ல! ஏற்றத்தாழ்வுகளின் இடுப்பொடிக்க கடவுளைக் கேள்விக்குறியாக்கினார் பெரியார்!

பெரியாரின் 'நாத்திகத்தை' முழுமையாக அறிந்து கொள்ள, 1) அறிவு கொள்திறம், 2) உண்மை தேடும் நெறிமுறை, 3) விஞ்ஞான தர்க்கவியல் மற்றும் 4)

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரசதிகாரம் என்ற நான்கு படி களைக் கடந்து செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

III

நாத்திகம் - அறிவுகொள்திறம்

அறிவை எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கொள்வது எனப் பெரியார் ஆராய்ந்தார். இயற்கைக்கும், சமுதாயம் இதுகாறும் கொண்டுவந்து சேர்த்துள்ள தத்துவ விசாரணைகளுக்கும் இடையே செயல்படும் ஐம்புலன்களும் தத்தம் புலனாய்வு நிலைகளில் தூண்டப்பெற்று வினையாற்றுகின்றன. இந்த வினையாற்றலின் போது மூளையில் பதியும் தர்க்கமே அறிவாகும். இந்த அறிவைக் கொள்ளும் நிலையில், மனித வாழ்க்கைக்கும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் தடைக்கல்லாக நிற்பனவற்றை எதிர்ப்பதே நாத்திகமாகும். அதனாலேயே அது அறிவு கொள்திறமாகவும் விளங்குகிறது.

“நாத்திகம் என்பது அறிவு வளர்ச்சியினாலும் ஆராய்ச்சி திறத்தினாலும், சுதந்தர உணர்ச்சியாலும் ஏற்பட வேண்டிய விடியலையொழிய, கடவுள் சொன்னார் என்று எழுதப்பட்ட புத்தகங்களில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றும், தங்களைக் கடவுள் அவதாரமாகவோ, தூதர்களாகவோ, குருமார்களாகவோ சொல்லிக் கொண்டவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றும், பெரியோர்கள், ரிஷிகள், நபிமார்கள், நாயன்மார்கள், தீர்க்கதரிசிகள், ஆழ்வார்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள், மகாத்மாக்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றும், அவர்கள் சொன்னதாக ஏற்பாடு செய்த ஏடுகளிலும் புத்தகங்களிலும் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று கவனித்து அவைகளுக்கெல்லாம் அடிமையாகி யிருக்கும் அது விஷயத்தில் சுதந்தரமும் சுய அறிவும் இல்லாத மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய காரியமல்ல” (3:1706).

10.09.1933இல் குடியரசு ஏட்டில் தலையங்கமாக எழுதப்பட்ட-இந்தக் கருத்தை ஊன்றிப் படிக்க வேண்டும். மூன்று எதிரெதிர் இணைகளைப் பெரியார் உருவாக்கு கிறார்.

நாத்திகம் x ஆத்திகம்

1. அறிவு வளர்ச்சி	x	சுய அறிவின்மை
2. ஆராய்ச்சித்திறன்	x	நம்பிக்கை மனம்
3. சுதந்தர உணர்ச்சி	x	அடிமை உணர்ச்சி

நாத்திகம் பற்றிய பெரியார் வாய்ப்பாடு இதுவே ஆகும். கடவுள் இல்லை என்ற முழக்கமெல்லாம் நம்பிக்கை மனத்தைக் கீறிப் பார்த்த மருத்துவம்! அறிவு வளர்ச்சியையும் சுதந்தர உணர்ச்சியையும் இணைக்கும் ஆராய்ச்சித் திறனே நாத்திகத்தின் உள்ளீடாகும்.

“ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதே ஆபாசமானது. அனாவசியமானது - துரோக

மானது என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு இருக்குமானால் அந்த விஷயம் பகுத்தறிவுக்கு முரணானது” (3:1556) என்று 1936இல் கூறிய பெரியார், அந்த விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள மூன்று கேள்விகளைக் கேட்கச் சொன்னார் : “அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? அது உண்மை என்று நாங்கள் ஏன் நம்ப வேண்டும்? அது உண்மை என்று நம்ப ஆதாரம் என்ன?” (3:1555).

பெரியார் கடவுளை மன்னிக்கத் தயாராக இருந்தார். அது முட்டாளின் கற்பனை என்பதில் அசைக்க முடியாத அறிவு கொண்டிருந்தார். ஆனால் மதத்தை எந்தக் கட்டத்திலும் மன்னிக்க, அனுமதிக்க அவர் எண்ணியதே இல்லை! பெரியாரின் ‘நாத்திக நெறிமுறை’ அறிவாராய்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மனித சுதந்தரத்தை எல்லையாகக் கொண்டது! எனவே மதத்தைக் கடுமையாகச் சாடினார்!

மதம் இல்லாதிருந்த காலத்திலேயே கடவுள் இருந்தார் - கடவுள் கொள்கையாளர் கருத்துப்படி இதுவே உண்மை! கடவுள் மதத்திற்கு முந்தியவர். அவருக்கு மதம் என்ற முடவன் நாற்காலி தேவையில்லை! மதம் இல்லாமலும் கடவுள் வாழவேண்டும். ஆனால் மதமோ கடவுள் இல்லாமல் வாழவே முடியாது. மனிதனின் அச்ச நம்பிக்கையை நிறுவனப்படுத்திய மதவெறியரைமதம் கொண்ட யானை போலத் துவைத்து மிதித்தார். அவருடைய நாத்திக நெறிமுறையில் மதம் ஐம்புலன்களையும் அழித்தொழிப்பதாகக் கண்டார்.

“மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்திற்கு ஒரு வழிசெய்து, அவர்களுக்குக் கவலையோ குறைபாடோ ஏற்படுவதற்கு இல்லாமல் பொருளாதார சமத்துவம் சமுதாய சமத்துவம் ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டும்” (3:1306) எனக் கூறும் பெரியார், அப்படிப்பட்ட நாட்டைத்தான் நாடு என்றும் சுதந்தர பூமி என்றும் கூறுகிறார், அப்படியில்லையென்றால் அதுவெறும் சிறைக்கூடம் என்றும் அடிமைச் சமுதாயம் என்றும் பொருள்படும் என்றார்.

“சாதாரணமாக அரசர்களால் ஆளப்படும் நாடுகளும் சமுதாயமும் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஏனெனில் அரசனுக்கு ஆட்சி முறை - மதமும் சாத்திரங்களுமேதாம்! மக்களால் ஆண்டுகொள்ளப்படும் நாட்டுக்கு ஆட்சிமுறை - அறிவும் சுதந்தரமுமேதாம்” என்ற பெரியார் “கடவுளைக் கற்பித்தவனை மன்னித்து விடலாம். ஏனெனில் அவன் மடையன்... உலக உற்பத்திக்கு, நடத்தைக்கு ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டும். அந்தக் கர்த்தாதான் கடவுள் என்ற உத்தேசத்தின்மீது உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறான். அதாவது சந்தேகத்தின் பயனை (பெனிஃபிட் ஆஃப் டவுட் - Benefit of Doubt) கடவுளுக்குக் கொடுக்கிறான். ஆனால் மதமும் சாத்திரமும் அப்படி இல்லை. முழுப் பொய்யையே கற்பனை செய்து, மக்களை ஏய்ப்பதற்கென்றே, பயப்படுத்துவதற்கென்றே

பாகுபடுத்தி மதத்தையும் சாத்திரத்தையும் அமைக்கிறான்” (3:1307) என்று 1969இல் விளக்கி இருக்கிறார்.

பெரியாரின் அறிவுகொள்திறமாகிய நாத்திகம் என்பது சமத்துவத்தையும் சுதந்தரத்தையும், அதற்கான அறிவாராய்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது வெறும் ‘கடவுள் இல்லை’ என்ற கூச்சல் அல்ல. அறிவு அடிப்படையில், சமுதாயத்தோடு மனிதன் மேற்கொள்ளும் சோதனைகளின் விளைவாதலால் அது எல்லா நிலையிலும் அச்சமற்றது; விலங்குள் அற்றது! ஆனால் மதமோ அச்சம், வழிபாடு என்ற மனநோயின் மீது பூட்டப்படும் கைவிலங்கு! பெரியாரின் நாத்திகம் மதத்தையும் சாத்திரத்தையும் ஒழிக்க முயன்றதன் காரணம் என்ன?

“இதை நாம் ஏன் குறை கூறுகிறோமென்றால் - இவை அறிவை மாத்திரமல்லாமல் ஒழுக்கம், நேர்மை, அன்பு, அருள், ஒற்றுமை, சமநிலை முதலியவற்றைப் பாழ்செய்வதோடு, வளர்ச்சியையும் கெடுத்து, விஞ்ஞானத்தை மறைத்து, அஞ்ஞானத்தை வளர்த்து வருகிறது” (3:1308). இதுதான் பெரியாரின் நாத்திகம். பெரியார் தான் மனிதனின் சுதந்தரத்திற்கு எந்த எல்லையையும் வைக்காதவர்; எந்தப் பொன்விலங்கையும் பூட்டாதவர்.

கடவுளையும் மதத்தையும் தனிமனித ‘அபிப்பிராயம்’ (3:1381) என்னும் போது அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் எனக் கருதியவர். “... தனிமனித சமூக சுதந்தர சகவாழ்வுக்குப் பிறவியிலேயே எதிரிகளாக உள்ள புரோகீதக் கூட்டத்தார், மதத்தின் பேரால் - கடவுள் பேரால் தங்கள் வாழ்க்கையை நிச்சயித்துக் கொண்ட சோம்பேறி மக்கள் எங்கள் தொண்டிற்குக் கொள்கைகளுக்குச் சமாதானம் சொல்லி எதிர்த்து நிற்கச் சக்தியற்ற கோழைகள்; கடவுளையும் மதத்தையும் பற்றிக் குழப்பமாகப் பேசி, அவைகளைக் குறுக்கே கொண்டுவந்து போட்டு விடுகிறார்கள் எனக் கொதிக்கும் பெரியார், பிறவி உயர்வு தாழ்வு, சாதி பேதம், ஆண்டான் அடிமை ஆகிய தன்மைகள் மாறி ஆணும் பெண்ணும் சகல துறைகளிலும் சம சுதந்தரத்துடன் வாழத் தடையாய் இருப்பனவற்றை “அவை எவையானாலும் மனித சமூக ஒற்றுமைக்கும், சமத்துவத்துக்கும், சுதந்தர வாழ்வுக்கும் கேடு செய்வதாக இருந்தால் அவற்றைக் கொளுத்தி ஒழிக்க வேண்டும்” (3:1327) என முழுக்க மிடுகிறார். இதுவே அறிகொள்திறமாகிய நாத்திகத்தின் அரசியல் ஆகும்.”

பெரியார்வாதிகள் எனப் பிதற்றுவோர் இன்றுவரை இதைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இல்லை. காரணம் சமத்துவம், சுதந்தரம், அறிவாராய்ச்சி என்ற மூன்றுக்கும் எதிரான உயர்வு தாழ்வுகளில், வேற்றுமைகளில், ஒடுக்கு முறைகளில் சாதிப்பெருமை, உடைமைப் பெருமை, பதவிப் பெருமை, சுரண்டல் நலன் எனப் பலவும் அடங்கி

யிருக்கின்றன. இந்தப் பெருமைகளைப் படை நோய்களை விட்டுவிட, ஒழிக்க விரும்பாத அதே சமயம் மறைக்க விரும்பிய பெரியார்வாதிகள் 'கடவுள் ஒழிப்பில்' மட்டும் காலூன்றி நிற்பதான அரசியல் இப்போதாவது புரிய வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டு நாத்திகவாதிகள், முதலாளித்துவ நாத்திகவாதத்தின் (பெட்ரண்ட் ரசல் போன்றோர்...) அறிவுத் தேடலின், சனநாயகப் பண்பின் அக்கம் பக்கம் கூட செல்ல முடியாமல். வயது வந்தோர் பட்டிமன்றத்திலும், ஆபாசச் சொற்பொழிவுகளிலும், அலங்கார வடிவங்களிலும், சுரண்டும் அரசியலின் பாதுகாப்பிலும் நாக்கைப் புதைத்தனர். 'சமுதாய அரசியல் பொருள் கொள்ளும் சொல் தன்செயலில் இருந்து விலகும் போதோ, நீர்த்துப் போகும்போதோ அது பிற்போக்காளர்க்கு மட்டுமே பயன்படும்' என ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கே பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

சமத்துவத்திற்கும் சுதந்தரத்திற்கும் எதிராக உள்ள கடவுளையும் மதத்தையும் விமர்சித்து வரும் பெரியார், "இன்று சிறையிலுள்ளோரின் சமரசவாதிகளோ நாத்திகர்களோ விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களே இருப்பார்கள், மற்றையோர் யாவரும் கடவுள் உணர்ச்சியாலே ஒருவித சந்தேகமும் கொள்ளாத ஆத்திகர்களேயாவர், ஆகவே, அவர்கள் சொல்லும் கடவுள் உணர்ச்சியை மனிதனுடைய நடத்தையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வரவு-செலவு கணக்குப் போட்டு, நஷ்டம், இலாபம் பார்க்கும்படி உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" (3:1329) எனப் பெரியார் கூறியதையே, இன்றைய பெரியார்வாதிகள் மனதில் இருத்த வேண்டும்.

IV

நாத்திகம் - உண்மை தேடும் நெறிமுறை

அறிவுகொள்திறம் என்பது அறிவை உள்வாங்கும் திறன். உண்மை தேடும் நெறி என்பது பெறப்பட்ட அறிவை, சமுதாயத்தில் பயன்படுத்துவதாகும். தனி மனிதனும் சமூகமும் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்வதற்குக் கைக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு கருவியாகும். நோக்கறிவால் 'Observation' பெறப்பட்ட மெய்மைகளை 'facts' அந்த மெய்மைகளுடைய தோற்றச் சார்புகளுடன் பொருத்திப் பார்க்கும் போது உண்மைகள் 'relative truths' உருவாகின்றன. நோக்கறிவு, மெய்மைகள், உண்மைகள் ஆகியவற்றின் பகுத்தறிவே நாத்திகமாகும், அதுவொரு தேடல் நெறி. முற்றிலும் புறவயத்தன்மை கொண்டது.

"எண்ணெய் இருந்தால்தான் விளக்கு எரியும். 'கடவுள் சிந்தனைக்கு உரியதல்ல; ஏனென்றால், கடவுள், சிந்தனைக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவர். மனம் வாக்கு காயத்திற்கும் எட்டாவதர்' என்ற நிபந்தனையில் மனிதன்

எப்படி அறிவு படைத்த ஜீவனாக இருக்கமுடியும். (3:1310). மனித அறிவு, மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது தான் என்பதை உணர்ந்த நிலையிலேயே காரண காரிய அறிவு தோன்றி விடுகிறது. நோக்கறிவால் பெறப்பட்ட மெய்மைகள் இந்தக் காரண காரிய அறிவு மூலம்தான் உண்மையாக வெளிப்படுகின்றன. உண்மைகளின் தொடர் போராட்டமே, வளர்ச்சியே அறிவியலாகும். இந்த வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்வதன் நெறியே நாத்திகமாகும். புரிந்துகொள்வது விளங்க வைத்தலின் முதல்படி!

பெரியார் அடிப்படைவாதியோ, கொண்டதுவிடா 'Dogmatist' நெறியினரோ அல்ல! கடவுள் என்ற கருத்திலியலில் ரொம்பவும் கருணையுள்ளவராகவே இருந்திருக்கின்றார். அந்தக் கருணை அவருடைய மனிதநேயத்தில் இணைந்து வருவதாகும்.

"ஒரு மனிதன் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுவானேயானால் அவன் உலகம் முழுவதும் - 'அதற்கு அப்பாலும் இப்பாலும்' என்பவைகளையெல்லாம் அறிந்து, நேரில் தேடித் தேடிப் பார்த்துக் காணாவிட்டால்தான் சொல்ல வேண்டும் என்பதும் முழுதும் தப்பல்ல" எனத் தன் தேடல் நெறியின் தன்மையை விளக்கும் பெரியார், ஒரு கருத்து, அதன் 'கருத்து நிலையால் அல்ல. செயல்நிலையில்தான் நிறுவனமாகிறது என்பதைத் தொடர்ந்து விளக்குகிறார். "ஆனால், அதற்கும் மனிதனின் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் எவ்வளவு? அதற்காக மனிதனின் அறிவையும் நேரத்தையும் பொருளையும் ஏன் செலவு செய்ய வேண்டும்? இது வரையில் அப்படி அநேகர் செய்துவந்ததன் மூலம் அடைந்த நன்மைகள் எவை? அப்படிச் செய்யாததன் மூலம் ஏற்பட்ட அல்லது ஏற்படப் போகும் கெடுதி என்ன? -என்பன போன்றவைகளை இந்நிலையில் முக்கியமாக ஆராயத் தகுந்த விஷயமாகும்" (3:1342). எனவே கிடைக்கும் தரவுகள்-இருக்கும் நிலைமைகளில் இருந்து எதிர்காலம் பற்றிய விளக்கங்களைக் கூற முயன்றதே பெரியாரின் நாத்திக நெறியாகும். எனவேதான் இதை உண்மை தேடும் நெறிமுறை எனக் குறிப்பிட்டேன்.

நாத்திகம் என்பதை வாழ்க்கை முறைகள் பற்றிய அறிவுத்தேடல் என விளக்க முற்பட்ட பெரியார், "...வாசகர்கள் தயவுசெய்து கடவுள் பற்றிய நம்பிக்கையும் கவலையும் இல்லாத புத்தர் நடந்து கொண்டதையும், கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவரது அருள் பெற்றவர் என்பவரான சம்பந்தருடைய நடவடிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கடவுளை நம்பினால் தான் யோக்கியனாக இருக்க முடியுமா என்பதும், நம்பாதவன் எல்லாம் அயோக்கியனா என்பதும் விளங்காமல் போகாது" (3:1343) எனக் கூறியிருப்பதை

உணர்ந்து தெளிதல் வேண்டும். அவரே தொடர்ந்து, இக்கருத்தை முடிக்கிறார் : இதை ஏன் வலியுறுத்த நேரிடு கிறது என்றால்... கஷ்டப்படுகிறவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற கருத்துக் கொண்டே ஒழிய வேறில்லை.

“உங்கள் ‘எதிரி’ மதத்தைப் பரிசோதிப்பது போல் எதிரி ஆதாரத்தை எந்தெந்த வழியில் பரிசோதித்து நியாயம், அநியாயம் சொல்லுவோமோ அந்த நோக் கத்துடன் - உங்கள் கொள்கைகளையும் நடவடிக்கை களையும் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். கண்ட உண்மையை வீரத்துடன் வெளியிட்டு, குற்றமிருப் பின் திருத்த வேண்டும். மனிதன் முடிவுபெற்ற முற் போக்கானவன் என்று யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. உலகம் முழு முற்போக்கை அடைந்துவிட்டதாகக் கருதி விடாதீர்கள். திருத்தம் அவசியமானால் திருத்தியாக வேண்டும். திருத்தம் சரி என்று பட்ட வழியில் மனம் திரும்பப் பயமோ, வெட்கமோ அடையக் கூடாது” (3:1380) - இதுவே பெரியார் கையாண்ட உண்மை தேடும் நெறியாகிய நாத்திகமாகும்.

V

நாத்திகம் - விஞ்ஞான தர்க்கவியல்

விஞ்ஞானம் / அறிவியல் என்பது தரவுகளைப் (Data) பரிசோதனைக்கு (Experiment) உட்படுத்தி விதிகளைக் கண்டறிதல் ஆகும். தரவுகள் மாறும் போது பரிசோதனைகளின் தன்மை மாறும்போதும் விதிகளும் மாறுகின்றன. ஆனால் யார், யார் எத்தனை முறை குறிப்பிட்ட தரவுகளைக் குறிப்பிட்ட அதே பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தினாலும் ஒரே விதிகளே கிடைக்கப் பெறும். தர்க்கம் என்பது ஒரு பொருளின் முழுமையை உணர அதன் உட்கூறுகளை எதிரும் புதிருமாக நிறுத்தி இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளை ஆராய்வதாகும். ‘கடவுள்’ என்ற பொருளின் முழுமையை உணர ‘உண்டு’ - ‘இல்லை’ என்ற முரண்களைத் தனித்தனியே ஆராயாமல், ஒரு சேர நிறுத்தி எடையிடுவதாகும். ‘ஒரு சேர நிறுத்தி’ என்ற நிலையில் கிடைக்கும் தரவுகளை ஆராய, பரிசோ தனை முறைகளை மேற்கொள்ளும் நிலையில் அதை விஞ்ஞான தர்க்கவியல் என்கிறோம். பெரியாரின் சித்ரபுத்திரன் கட்டுரைகள், வினாவிடை கட்டுரைகள் பலவற்றிலும் அத்தகைய அறிவியல் தர்க்கம் நிறைந் திருப்பதைக் காணமுடியும்.

அவதாரங்களின் இரகசியங்களை (3:1336-1343) விரிவாக விவாதிக்கும் பெரியார், வேதத்தை முன்னிறுத்தி சில வினாக்களை எழுப்புகிறார். வேதம் வெறும் ஓசைதானே. ஒலிதானே எனக் கேட்கிறார். ‘ஒலி’ என்றால் அசுரன் அதை எப்படிக் களவாட

முடியும் என்கிறார். தூங்கக்கூடாத பிரம்மன் தூங்கி விட்டான்; அசுரன் ஒலியைக் களவாடிவிட்டான்; போகட்டுமே. எல்லாவற்றையும் படைத்தவன் மீண்டும் ஒருமுறை அதை எழுதிக்கொள்ளக்கூடாதா? எனக் கேட்கிறார். பார்ப்பான் தவிர மற்றவன் யாரும் வேதத் தைக் கேட்டு அதன் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்ற நிலையை மீறி, அசுரன் - சூத்திரன் கேட்கத் தொடங்கினான். படிக்கத் தொடங்கினான் என்ற வுடனேயே, அவனை ‘அழித்தொழிக்க அவதாரம் என்ற பெயரால் அயோக்கியத்தனம் செய்து அவனை ஒழித்துவிட்டார்கள்’ (3:1337) என்ற பெரியாரின் விளக்கம் நாத்திகம் என எதிரியால் தூற்றப்படுகிறது. அதைத்தான் நாம் அறிவியல் தர்க்கம் என்கிறோம்.

வேதம்-ஒலி-களவாட முடியாது! பூமி-பாயா அது! - சுருட்ட முடியாது! இவை விதண்டாவாதமல்ல! படித்தவனின் ‘கட்டைவிரல்’ வெட்டப்பட்டதாலும் தவம் செய்த சூத்திரனைக் கொல் என்ற நீசத்தனத்தாலும் ஏற்பட்ட கோபமே நாத்திகக் கேள்விகளாக உருவெடுக் கின்றன. ‘எங்கெல்லாம் சுயமரியாதைக்கு இடமில் லையோ அங்கிருந்தெல்லாம் தான் நாத்திகம் முளைக் கிறது’ என்ற பெரியாரின் முழுக்கம் அறிவியல் தர்க் கத்தின் நூற்பா போல அமைந்திருக்கின்றதல்லவா?

இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் கால வளர்ச்சியின் அடிப் படையில் இணைக்கப்பட்டுள்ள சீர்திருத்தங்களைப் பெரிதும் வரவேற்ற பெரியார், ‘மதம்’ என்ற தன்மை யில் இஸ்லாத்தையும், கடுமையாக விமர்சித்துள்ளார். இஸ்லாம் மதச் சடங்குகளின் பகுத்தறிவுற்ற தன்மை யைத் தோலுரித்துக் காட்டினார் (3:1372). இஸ்லாத்தில் ‘இனிச் சிறிதுகூட சீர்திருத்தம் வேண்டியதில்லை என்ப வர்களுடன் நான் முரண்பட்டவன்... எக்காலத்திற்கும் ஏற்ற மதமென்றால்-காலத்திற்கும் ஏற்றபடி தானாகவே மாறவோ, மாற்றிக் கொள்ளவோ சவுகரியமாயிருக்கும்’ என்பதில் பயமோ அவநம்பிக்கையோ கொள்ளாதீர்கள்! இருட்டானால் விளக்கைப் பற்ற வைத்துக் கொள்ளுங் கள். பகலானால் விளக்கை அணைத்து விடுங்கள் என்று தான் பகுத்தறிவு உள்ள மார்க்கம் சொல்லி யிருக்கும். ஆகவே, காலப்போக்குடன் கலந்துகொள்ளப் பயப்படாதீர்கள் என இஸ்லாமியருக்கு அறிவுறுத்தினார்.

தான் இஸ்லாத்தை முழுதும் ஒப்புக்கொண்டவனல்ல என்றும், அதிலும் பல விரோதமான கொள்கைகளைப் பார்ப்பதாகவும், இந்து மதம் போன்ற மூடநம்பிக்கைகள் உடையதுதான் இஸ்லாமும் என (3:1378) உரத்துப் பேசும் பெரியார், இஸ்லாத்தை விமர்சிக்கும் முறை அறிவியல் தர்க்கத்திற்கு மிகச் சரியான சான்றாக அமைந் திருப்பதையே நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இஸ்லாம் மார்க்கம் மக்களுக்கு உபதேசிப்பதிலும் வேத வாக்கியங்களிலும் மேன்மையானதாய் இருக்

கின்றது-என்கின்ற திருப்தியானது மனித சமுதாயத்திற்கு எல்லாப் பயன்களையும் அளித்துவிடாது... செட்டி முருக்கு செல்லாது; சரக்கு முடுக்காய் இருந்தால்தான் இனிச் செலாவணி ஆகும்... ஆண்டவன் சொன்னான் என்பவையெல்லாம் அனுபவத்திற்கு நிற்காவிட்டால். காரியத்தில்தான் காட்டாவிட்டால் இனி மதிப்புப் பெற முடியாது. இஸ்லாம் கொள்கை என்பதும் முஸ்லீம் மக்களின் நடத்தையைக் கொண்டும் அவர்களது பிரத்யட்ச பயனைக் கொண்டுந்தான் மதிக்கப்பட முடியும்” (3:1379) என்ற பெரியார், ‘தேர் இழுத்தல், காசி இராமேஸ்வரம் பயணம்’ என்பதன் மறுமுனை யாகக் ‘கூண்டுக்கட்டி சுமத்தல், மக்கா, நாகூர், முத்துப் பேட்டைப் பயணம்’ என்பதை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார்.

“தீர்க்கதரிசிகள் பகுத்தறிவுக்கு விரோதமாகச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள்” என்று கருதி அவற்றைத் தன் இஷ்டப்படி அர்த்தம் செய்து கொண்டு பிடிவாத மாய் இருப்பது மூடநம்பிக்கையை விட சமரசமானதாகும். அம்மாதிரி மூடநம்பிக்கைகளின் பயனாய்த் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்கள் சொன்ன கருத்தையும் உண்மையையும் அறிந்து கொள்ள முடியாமலும் போகும் (3:1379) என்ற பெரியாரின் வாதம் நாத்திகம் என ஒதுக்கப்பட வேண்டுமா. அறிவியல் தர்க்கம் என ஏற்கப்பட வேண்டுமா?

பெரியாரைப் பற்றிப் பொதுவாக ஒரு குற்றச்சாட்டு உண்டு. பெரியார் இந்துக்களைத்தான் அதிகமாகத் தாக்கினார். மற்ற மதக்காரர்களைப் பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை; குறைச்சலாகவே தாக்கினார். உண்மை தான். இதற்கு விடை கூறி இப்பகுதியை முடிக்க விரும்புகிறேன். பெட்ரண்ட் ரசல் கிருஸ்தவ மதத்தை மட்டுமே தாக்கினார். கமால் பாட்சா இஸ்லாத்தை மட்டுமே சீர்திருத்த விரும்பினார். பேராசிரியர் இரஃபான் அபீப் இஸ்லாத்தை மட்டுமே தாக்குகிறார்-இப்படியெல்லாம் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கவே செய்யும்.

VI

நாத்திகம் - ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசுத்காரம்

பெரியாரை நுட்பமாகப் படிக்கும் போது, அவருடைய மானிட விடுதலைக் கொள்கையை, எந்த அளவிற்குப் பெரியாரியவாதிகள், மண்மூடி மறைத்து விடுகின்றனர் என்பதை உணர்ந்து ஆவேசம் கொண்டேன். அவர் பயன்படுத்திய ஒவ்வொரு சொல்லிலும் புதைந்திருக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் அதிகாரம் பற்றிய வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தை வெளிக்கொணர விரும்பினேன். வே.ஆனைமுத்துவின் அளப்பரிய உழைப்பால் விளைந்த ‘பெரியார் சிந்தனைகள்’ திராவிடத்தாரா லேயே மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை அறிந்தேன். பெரியாரை அவருடைய மானிட விடுதலைக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து படிக்கும் போதெல்லாம், நாத்திகம்,

சமதர்மம், பொதுவுடைமை என்ற சொற்களை ஒருபொருள் பல சொற்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளமையை உணர்ந்தேன். கடவுளையும் மதத்தையும் எதிர்த்து முழுங்கிய எல்லா இடங்களிலும் அவர் சமதர்மம் பற்றிப் பேசத் தயங்கியதே இல்லை. பொதுவுடைமை, சோசலிசம், இரஷ்யா பற்றி எழுதும் போதெல்லாம் நாத்திகம் பற்றித் தவறாமல் எழுதியிருக்கிறார்.

பெரியாரைப் பற்றி நமக்கு விமர்சனங்கள் இல்லாமல் இல்லை. ‘அறிவுக்கு முடிவில்லை’ என்றவர் பெரியார். அந்தக் கள வீரர் முறையாகத் தமிழ்நாட்டில் ‘அறிமுகமாக’ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் “பெரியார் இன்றும் தேவைப்படுகிறார்” என்ற விரிவான கட்டுரையை எழுதினேன். அதன் தொடர்ச்சியாகவே பெரியாரின் ‘நாத்திகம்’ பற்றி விளக்குகிறேன். அதற்கோர் அடிப்படையான காரணம் உண்டு.

‘அரசியல் அதிகாரத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கைப் பற்றுதல்’ என்ற அரசியலில் இருந்து துரோகத்தால் நீக்கப்பட்ட ‘நாத்திகக் குறியீடு’, பிற்போக்காளரின் ஆயுதமாகியது! திராவிடத்தார் எடுத்த பெரியார் காவடி, பெரியாரை விழாக்கால ‘உற்சவம்’ ஆக்கியது. சிலை உடைப்புப் பாரம்பரியத்தில் வந்த நாம் பெரியார் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள தூசுகளைத் துடைப்பதல்ல, தவறாக ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் பிம்பங்களை, பிரமைகளை உடைத்தெறிதல் வேண்டும்!

“அரிசனப் பட்டம் ஒழியாமல் கூத்திரப் பட்டம் ஒழியாது” என்று கன்னத்தில் அறைவது போலக் கூறினார் பெரியார். இதை உணர்ந்து செயல்பட்டிருந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை மலம் தின்னச் செய்த கொடுமை நடந்திருக்குமா? காவிக் கயமைகள் தமிழ்நாட்டில் விருது விட முடியுமா? பத்மினி நந்தகோபால் குதறப்பட முடியுமா? செயலிதா ஆதிபராசக்தி ஆகமுடியுமா? சுயமரியாதைத் தலைகள் பாதம் நக்கின. இன்றைய தமிழகம், ‘சினிமா + சாராயம் + ஆர்.எஸ்.எஸ்.’ என்ற கலக்கலாக மாறி வருகின்றது.

பெரியாரைப் பெரியார் இயக்கவாதிகளிடம் இருந்து (all brands) விடுதலை செய்து, நாத்திக நெறியை, இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதத் தீயில் புடம்போட்டு எடுக்க வேண்டும். நாத்திகம், கோயிலுக்கு எதிராக, சமாதிகள் கட்டுவதன்று! கோயிலையும் அரியணைகளையும் காப்பாற்றிவரும் வர்க்க சமுதாயத்தின் வயிற்றைக் கிழிக்கும் போர்வாளி! எப்படி?

1946இல் பெரியார் எழுதுகிறார் : “அரசியல் கட்சியில் சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கையைக் கலக்கலாமா என்ற சந்தேகத்தைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை. அரசியல் என்பதே சமுதாயக் கோளாறுகளை ஒழிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சாதனம் என்பதுதான் நம் கொள்கை.

சமுதாய வேலையைக் கலக்காத ஒரு அரசியல் மனித சமுதாயத்திற்கு எதற்காக வேண்டும்?

அரசியலையும் சமுதாயத் துறையையும் பிளந்து கூறுபோட்டு விற்கும் அரசியல் வியாபாரிகள் இந்நாட்டில் பெருகியிருப்பதற்குக் காரணம், ஒரே இனத்தவர் மற்ற இனத்தவரை அழுத்தி வைத்துச் சுரண்டிக் கொண்டு இருப்பதற்காக - மறைமுகமாக ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஏற்பாடே ஆகும். இந்த உண்மை ஆரியர் விஷயத்தில் மட்டுமல்ல. ஆங்கிலேயர் விஷயத்திலும் பொருந்தும்” (3:1517-1518) பெரியாரின் சமுதாய வேலை - சீர்திருத்தம் - சாதிமத கடவுள் ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் - நாத்திகம் - அடிப்படையில் ஓர் அரசியல் என்பதை இப்போதாவது உணர வேண்டும்.

இந்தியாவின் பொருளாதாரத் துறையில் சீர்படுத்த வருணாசிரமத்தில் தொடங்கி அரசன், ஜமீன்தார்கள் வரை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் (3:1642-1643) என்ற பெரியார் வருணமுறையையும் வர்க்க முறையையும் பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. ஒரு முழுமையின் இரண்டு படிநிலைகளாகக் கருதி, இரண்டையும் ஒருசேர ஒழிக்க வேண்டும் என்றார். முதலாளி - தொழிலாளி. மிராசு தாரர் - உழவன் என்ற வர்க்க வேறுபாடுகளின் பாதுகாவலனாகக் கடவுள் தூக்கி நிறுத்தப்படும் கொடுமையைத் தீய்க்கும் பெரியார், “மனிதன் உண்மையான சமத்துவமடைய வேண்டுமானால் பிறவிப் படிகளையும் தொழில் படிகளையும் கடந்தவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவ்விரண்டு படிகளையும் ஒழித்த - அவ்விரண்டு படிகளும் ஒழிந்த நிலைதான் சமதர்ம நிலை என்று சொல்லப்படுவதாகும்” (3:1673) என விளக்குகிறார்.

பெரியார் 1931இல் ‘குடியரசில்’ சமதர்மம் குறித்துத் தலையங்கம் எழுதுகிறார். சமதர்மம் என்ற முறை, “உயர்ந்த சாதித் தத்துவத்தையும் பணக்காரத் தத்துவத்தையும் அழிப்பதற்கே கையாளப்பட்டதாக நன்றாய்த் தெரியவருகிறது. உலகத்தில் பொதுவாக யாருக்கும் ஒரு சமாதானமும் சாந்தி நிலையும் ஏற்பட வேண்டுமானால், இந்த முறைதான் கடைசி முறையின் ஏதாவது ஒரு காலத்தில் கையாளப்பட்டே தீரும் என்பதில் நமக்குச் சிறிதும் சந்தேகமே இல்லை” எனப் பிரகடனப்படுத்தும் பெரியார். இதற்குக் குறுக்கே தடையாக ‘தர்மஞானம்’ பேசுபவர்கள் யார் என்று அடையாளம் காட்டுகிறார் : பார்ப்பான், பணக்காரன், நிலச்சுவான்தார், இவர்கள் தயவால் ஆட்சி நடத்தும் அரசாங்கம், சாதி ஆணவம், முதலாளி, லேவாதேவிக் காரன் எனத் துல்லியமாகப் பருண்மையாகத் தூக்கிக் காட்டுகிறார் (3:1676). பார்ப்பானை மட்டும் திருடனாகக் காட்டிய... அனைத்துக் கொள்ளைக்காரர்களும் திராவிட அரசியலில் பெருமை பெற்றதுதான் அவலம்!

இந்தத் திருட்டுக் கூட்டத்தார் நாத்திகத்தில் - கர்ம ஞானத்திற்கு எதிரான நாத்திகத்தில் இருந்த வர்க்க அரசியலை ஒழித்துக் கட்டியது இயற்கைதான்! பெரியார், ‘ஏழை, கூலி பெரும்பகுதியான ஜன சமூக மக்கள்’ என்பதை ஒருபுறமும், ‘வர்ணம், முதலாளி, புரோகீதம், வியாபாரி, ஜமீன், சமஸ்தானாதிபதி’ ஆகியவற்றை மறுபுறமும் வைத்து இந்த முரண் ஒழிக்கப்பட்ட ஆட்சியே சமதர்மம் (3:1380-81) என்கிறார்.

1933இல் ‘அல்லாதார் மாநாடு’ குறித்துப் பேசுகிறார். முதன்முதலாக ஜமீன்தார் அல்லாதார் மாநாடு கூட்டிய தன் நோக்கம் என்னவென்றால், பார்ப்பனர்கள் கையில் இருந்த ஆதிக்கம், ஜமீன்தார்கள் கையில் மாறிவிட்டது தான் என்றும் அதை ஒழிக்கவே அல்லாதார் மாநாடுகள் என்றும் கூறுகிறார். தனது இயக்கத்தின் பயனாய், பார்ப்பன ஆதிக்கம் ஒழிந்தது என்ற மகிழ்ச்சியை அடைவதற்குள், அதற்குப் பதிலாக. அதைப் போன்றதும் மோசமான ஜமீன்தார் ஆதிக்கம் தலைதூக்கப்பட்டது என்கிறார். லேவாதேவிக்காரர், முதலாளி, தொழிற்சாலை முதலாளி, வீட்டு உரிமையாளர், நிலச்சுவான்தார், மேல்சாதிக்காரர், பணக்காரர் இவர்கள் அனைவரும் அல்லாத - ஒழிந்த சமுதாய நிலை வரவேண்டும் என்கிறார் (3:1683).

“மேல்சாதி - கீழ்ச்சாதி முறை கூடாதென்றும், குருக்கள் முறை கூடாதென்றும் எப்படி நாம் பல துறை களில் வேலை செய்கிறோமோ அதுபோலவேதான் ஜமீன்தாரன் - குடிகள் என்ற தன்மையும் முறையும் கூடாதென்று வேலை செய்ய நாம் கட்டுப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம்” (3:1685).

“மதம் ஒழிந்த இடத்தில்தான் மனிதனின் பிறப்பு பேதம் புதைக்கப்படுகின்றது” என்ற பெரியார், மனித சமுதாய சமத்துவத்திற்கு மதம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றார். பொருளாதார வேறுபாட்டிற்கும் அதன் பாதுகாப்பிற்கும் ஆதாரமாய் இருக்கின்ற கடவுள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றார், “அது சமுதாய - பொருளாதார சமத்துவங்களுக்கு A, B, C, D படிப்பாகும்” (3:1691) என்றார்.

பெரியார் நாத்திகம் என்பதையும் சமதர்மம் என்பதையும் பிரித்துப் பார்த்ததே இல்லை. ‘நாத்திகம் என்பதே சமதர்மம் என்று பெயர்’. “எங்கு, எங்கு அறிவுக்கு வேலை இல்லையோ சமத்துவத்திற்கு இட மில்லையோ அங்கு எல்லாம் இருந்துதான் நாத்திகம் முளைக்கிறது” (3:1697) என்ற அறைகூவலை திராவிட நாத்திகர்கள் பார்ப்பன எதிர்ப்பாக மட்டும் சுருக்கியது அவர்கள் தங்கள் வர்க்க நலனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே ஆகும். ஏழைகளை வஞ்சிப்பதை நிறுத்த, ஏழ்மைக்குக் காரணம் கடவுள் செயல் அல்ல என்பதை உணர்த்த முற்பட்ட பெரியார், எதிரியின் ஆயுதமாகிய சுதந்தரத்திற்கு எதிராக வர்க்க ஆயுதமாக நாத்திகத்

தைத் தூக்கிப் பிடித்தார். ஆனால் கறுஞ்சடடைக் குண்டர்களோ அதைக் கடவுளைக் கீண்டலடிக்கும் வக்கிரப் பேச்சாக மாற்றினர். கறுஞ்சடடைக்குள் ஒளிந்துகொண்ட கறுப்புப் பார்ப்பானுக்கு வறுமையை, ஏழ்மையை, சாதியை ஒழிப்பதில் என்ன இலாபம்? ஏழைகளின் இரத்தம் உறிஞ்சிகளாகிய இந்த அட்டைகள் நாத்திகத்தில் இருந்த வர்க்க அரசியலை நீக்கினர்.

சமூக சமதர்மம் ஏற்பட, சாதி ஒழிய போராட வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கூறவரும் நிலையில், “பொருளாதார சமத்துவத்திற்காகவே பிறவி சாதி ஒழிய வேண்டியிருக்கிறது” என்கிறார். சாதியையும் மதத்தையும் விமர்சித்தாலே ‘நாத்திகம்’ என்று சொல்கிறார்கள் எனக் கூறுகிறார். “அதனால்தான் சமதர்மம் கோருகின்ற யாரும் கண்டிப்பாக நாத்திகர்கள் ஆகியே தீரவேண்டியிருக்கிறது” (3:1701).

கடவுளோடு சண்டைபோட பெரியார் விரும்பவில்லை. “மனித வாழ்க்கைக்கும் பேதா பேதங்களுக்கும் கடவுள் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லும்பட்சம் அக்கடவுளைப் பற்றி நமக்கு என்ன கவலை?” (3:1703) என்ற பெரியார், மனித சமூக சமதர்ம வாழ்வுக்குத் தடையாய் இருக்கும் கடவுளை இருக்க விடக் கூடாது என்கிறார். எனவே பெரியாரின் நாத்திக அரசியல் என்பது கடவுளோடு சண்டை போடுவதன்று! வர்க்கச் சுரண்டல்காரர்களுடன் சண்டை போடுவதே ஆகும்.

பொதுவுடைமை யாருக்கு விரோதம்? யார் இதை மறுப்பார்? சக்ரவர்த்தி. அரசர், பாதிரி, குரு, முதலாளி, ஜமீன், மிராசு, மேல்சாதிக்காரன் ஆகிய இவர்களுக்கும், இவர்களுக்குக் கூலி வேலை செய்து அதன் மூலம் உயர்வான வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வர்க்க துரோகிகளுக்குமே பொதுவுடைமை விரோதம் என்கிறார். “குரு, முல்லா, பாதிரி, புரோகிதர்கள்” என்ற கூட்டத்தவர்கள், அரசர்கள், செல்வவான்கள், சோம்பேறிகள் ஆகியவர்களுடைய ‘லைசென்சு’ பெற்ற கூலிகளேயவார்கள் (3:1709). புரோகிதனை எதிர்த்த பெரியாரின் நாத்திகத்தில் வர்க்கப் போராட்டமே அரசியலாக இருக்கிறது.

VII

இந்தியாவின் அரசியலில் மதவெறியும் அந்நிய மூலதனமும் கைகோர்த்துக் கொண்டு, அந்நியப் படைகள் இல்லாத, ஒரு புதிய காலனியாக இந்தியாவை மாற்றிவிட்டன. இந்தி பேசாத எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏதோவொரு வகையில் தேசிய இன விடுதலை அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது. இந்தியா முழுக்க ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எந்தவொரு அடையாளத் தோடும் இணைந்து நின்று போராட முடியாத படிக்கு எத்தனையோ வேறுபாடுகள் தலைதூக்கி நிற்கின்றன.

மனிதனை மதவாதியாக்கு; மதவாதியை மதவெறியனாக்கு; மதவெறியனை மத இராணுவமாக்கு எனத் துடித்துக் கொண்டு அரசியல் களம் இறங்கியுள்ள இந்துத்துவக் காட்டுமிராண்டிகள் ஒருபுறம்; இதற்கு நாங்கள் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என ஒளரங்கசீப்பின் பொற்காலத்தை, பின்-லாடன் தலைமையில் கொண்டு வரத் துடிக்கும், வழி விலக்கப்பட்டு வரும், தமிழக இஸ்லாமியர் ஒருபுறம்; ‘சர்வம் பண மயம்’ எனப் புதிய கடவுள்களாகத் தங்களை மாற்றி கொண்ட திராவிட அரசியல் கட்சியினர் ஒருபுறம்; பத்து பேர் சேர்ந்து ஒரு வெடிகுண்டை வீசிவிட்டால் அதுவே புரட்சியின் முளை என்னும் மூளை வீங்கிகள் ஒரு புறம்; தமிழ்நாட்டைத் தனி நாடாக மாற்றிவிட்டால் எல்லா பேதங்களையும் ஒழித்துவிட முடியும் என்னும் தமிழ்த் தேசியர் ஒருபுறம்; சோசலிசம் வந்துவிட்டால் அதுவும் பாராளுமன்றப் படிக்கட்டுகள் வழி ஏறி வந்து விட்டால் எல்லா வேறுபாடுகளும் வேரற்று வீழும் என்போர் ஒருபுறம்;

இடப்பங்கீடே பெரியாரியம் என்போர் ஒருபுறம்; மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பே பெரியாரியம் என்போர் ஒரு புறம்!

எல்லோர்க்கும் ‘அனைத்து நோய் நீக்கி’ ஒன்று தெரிந்திருக்கிறது. இவை அனைத்தையும் நாம் புரிந்து கொள்ள, புதிய வார்ப்பில் இட, செயல் களங்களை உருவாக்க மார்க்சிய ஆசான்களை உள்ளிட்டுப் பெரியாரை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவோம் என்பதைத் தவிர, வேறு எதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அதன் விளைவே இந்தக் கட்டுரை. நாம் அனைவரும் குறைந்தது, ‘பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்’ (பதிப்பாசிரியர் வே. ஆனைமுத்து) என்னும் மூன்று தொகுதிகளில், மூன்றாவது தொகுதியில் உள்ள ‘பொருளாதாரம்’ என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகளைப் படிப்போம். நாத்திகத்தின் அனா ஆவன்னா இந்தக் கட்டுரைகள் மட்டுமே.

நன்றி :

என் பள்ளிக்கூட நாள்களில் பெரியாரின் சிறு, சிறு நூல்களை அறிமுகப்படுத்தியும், படிக்கத் தூண்டியும், அவற்றைப் பற்றி விவாதித்து அறிவு விளக்கம் ஏற்படுத்தியும் வழிப்படுத்தியும் எனக்குத் தூண்டுகோலாக விளங்கியவர் அண்ணன் அகத்தி, கிருட்டிணன் ஆவார். இன்று தோழர் க. முகிலன் என்ற பெயரில் மார்க்சிய அறிஞராகத் திகழும் அவரை நன்றியுடன் நினைப்பதோடு, இக்கட்டுரையை அவருக்குக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்.

(18-3-2005)

(து. மூர்த்தி, அலிகர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். சிறந்த மார்க்சிய - பெரியாரிய அறிஞர். 17.09.2016 அன்று அலிகர் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களுடன் வகுப்பில் பெரியார் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடிய து. மூர்த்தி 24.10.2016 அன்று அலிகரில் திடீரென மறைவுற்றார்).

ஒன்றிய அரசின் இரண்டாம் பொருளாதார ஆய்வறிக்கை 2017

சுட்டும் உண்மைகள்

- குட்டுவன்

பொருளாதார ஆய்வறிக்கை ஆண்டுதோறும் நிதிநிலை அறிக்கை வெளியிடுவதற்கு முன்பு ஒன்றிய அரசால் வெளியிடப்படுகிறது. மோடி அரசு அமைந்த பிறகு 2வது பொருளாதார ஆய்வறிக்கை தற்போது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசால் வெளியிடப்படும் பொருளாதார அறிக்கைகளில் உண்மைகளைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதற்குத் தனித்திறமை தேவை. காரணம் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்கள் சாதாரண மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்கு வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக பெரும்பாலான நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப் படிப்பதே இல்லை. புதுதில்லியில் உள்ள புத்தகச்சாலகைகளில் அறிக்கை வந்த இரண்டாம் நாளிலேயே முன்பு பக்க அட்டையை நீக்கிவிட்டு விற்பனையாளர்கள் இந்த அறிக்கையை விற்கிறார்கள். எனவே இப்பொருளாதார அறிக்கையைப் பற்றிய விவாதங்கள் நாடாளுமன்றத்தில் அதிகம் நடைபெறுவதில்லை.

பொருளாதார ஆய்வாளர்களும் ஏட்டாளர்களும் தான் இந்த அறிக்கையைப் படித்துவிட்டு ஆய்வு நோக்கோடு கட்டுரையை வெளியிடுகின்றனர். இதைப் படித்தாவது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில்லை. இந்த ஆண்டோயாரும் முன்பே படிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் நாடாளுமன்றம் முடியும் கடைசி நாளில் இவ்வறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. எனவே காங்கிரசுக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ராஜிவ் கௌடாவும் ஆய்வாளர் சாலமன் சோசும் இவ்வறிக்கையைப் பற்றி இந்து ஆங்கில நாளேட்டில் கட்டுரை எழுதியுள்ளனர். இக்கட்டுரையில் இந்தியப் பொருளாதாரம் பெரும் சரிவினைச் சந்தித்து வருகின்றது என்பதற்கான தரவுகளையும் அளித்துள்ளனர். பொருளாதாரத்தில் பெரும் ஓட்டை (Big Hole) விழுகிறது என்றும் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஆண்டு வளர்ச்சி 7.5, 6.5 விழுக்காட்டு அளவிற்கு இந்தியப் பொருளாதாரம் வளரும் என்று மோடி அளித்த நம்பிக்கைகள் சிதைந்து வருகின்றன. இந்தப் பொருளாதார ஆய்வறிக்கை இதற்கு ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகவே அமைந்துள்ளது. குறிப்பாகத் தொழில் துறையில் முதலீடுகளும் குறைந்துள்ளன. தொழில் துறையின் உற்பத்தித் திறனும் வீழ்ந்து வருகிறது. இந்த வீழ்ச்சி 2016-17இல் முதல் நான்கு மாதங்களில் தொடங்கி ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ரூ.500 ரூ.1000 நோட்டுகள் செல்லாது என்ற அறிவிப்பு பொருளாதாரத்தைப் பின்னோக்கித் தள்ளி விட்டது. குறிப்பாக தனியார் வணிக நடவடிக்கைகள் 2016 மார்ச்சில் 11 விழுக்காடாக இருந்தது. 2017 மார்ச்சில் அது 4 விழுக்காடாகப் பெருமளவில் வீழ்ந்துள்ளது.

இந்நிலையில் நாட்டு மக்களுக்கு முதன்மையான தகவல்களை அளிப்பதில் பிரதமருக்கும் நிதியமைச்சருக்கும் உயர் அலுவலர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. முரண்பாடுகளின் மொத்த உருவமாக ஒன்றிய அரசு மாறி வருகிறது. ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் பிரதமர் மோடி செங்கோட்டையில் கொடியேற்றியபோது இந்தப் பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையால் 34 இலட்சம் புதிய வரிகட்டுவோர் இணைந்துள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டார். பொருளாதார அறிக்கையின் 2ஆம் பாகம் வெளியிடும் போது ஒன்றிய அரசின் பொருளாதாரத் தலைமை ஆலோசகரான அரவிந்த் சுப்ரமணியம்- 5.4 இலட்சம் புதிய வருமான வரி செலுத்துவோர் இந்தப் பணமதிப்பிழப்பு நிகழ்விற்குப் பிறகு இணைந்துள்ளனர் என்று கூறுகிறார். நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லியோ 91இலட்சம் புதிய வருமானவரி கட்டுவோர் இணைந்துள்ளனர் என்று அறிவித்திருக்கிறார். ஒன்றிய அரசின் நிதித்துறை இணையமைச்சர் சந்தோஷ் கௌவார் ஆகஸ்ட் 2ஆம் நாளன்று 33இலட்சம் புதிதாக வருமானவரி கட்டுவோர் இணைந்துள்ளனர் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பிரதமர் மோடி தனது விடுதலை நாள் பேச்சில் பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையால் 3 இலட்சம் கோடிகள் வாங்கிகளில் வைப்புத் தொகையாக வந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டார். வாங்கிகளில் வந்து சேர்ந்துள்ள தொகையில் 1.75 இலட்சம் கோடி கறுப்புப் பணமா என்பதை மத்திய அரசு ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் நிதியமைச்சரத்தின் சார்பில் நான்கு முறை கறுப்புப் பணத்தின் விவரத்தை நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவித்துள்ளனர்.

1) 2017ஆகஸ்ட் 1ஆம் நாள் நாடாளுமன்றத்தில் துணை நிதியமைச்சர் சந்தோஷ்குமார் கௌவார் கறுப்புப் பணத்தின் அளவைப் பற்றி எந்தவித அதிகாரப்பூர்வமான மதிப்பீடும் கிடைக்கவில்லை என்று கூறியுள்ளார். இதற்கு முன்பு,

- 2) 2017ஜூன் 21ஆம் நாள் நாடாளுமன்றத்தில் நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லி வெளிநாடுகளிலும் வெளிநாட்டு வங்கிகளிலும் பதுக்கியுள்ள கறுப்புப் பணத்தின் அளவைப் பற்றியும் அதிகாரபூர்வமான தகவல் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- 3) 2017ஏப்ரல் 7 அன்று சந்தோஷ்குமார் கௌவார் ரூ.500 ரூ.1000 தாள்கள் செல்லாது என்று அறிவித்த பிறகு வங்கிகளில் செய்யப்பட்ட வைப்புத்தொகையின் அளவு பற்றி அதிகாரபூர்வமான தகவல் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- 4) 2017 மார்ச் 17இல் துணை நிதியமைச்சர் இந்தியாவில் கறுப்புப் பணம் எவ்வளவு உள்ளது என்பது பற்றிய அதிகாரபூர்வமான தகவல் இல்லை என்று கூறினார்.

2017ஆகஸ்ட் 20 அன்று மும்பையில் நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லி பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையால் நக்சல்பாரி இயக்கத்தினருக்கும் காஷ்மீர் தீவிரவாதி

களுக்கும் நிதி கிடைப்பதில்லை என்ற ஒரு புதிய குண்டைத் தூக்கிப் போட்டுள்ளார்.

ஒன்றிய அரசின் புள்ளிவிவரங்களின்படி, பா.ஐ.க. தூன் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களை அரசியல் நன் கொடையாகப் பெற்று இந்திய அரசியல் கட்சிகளில் நன்கொடை பெறுவதில் முதலிடத்தில் உள்ளது.

தேசியப் பொது நிதியியல் மையம் (National Institute of Public Finance) ஒன்றிய அரசின் நிதியுதவியோடு செயல்படுகிற தன்னாட்சி நிறுவனமாகும். இந்த ஆய்வு மையம் 2013இல் அன்றைய நிதியமைச்சர் சிதம்பரம் அவர்களிடம் இந்தியாவில் ஆண்டுதோறும் 23 இலட்சம் கோடி ரூபாய் கறுப்புப் பணம் புழக்கத்தில் உள்ளது என்ற அறிக்கையை அளித்தது. இந்தத் தகவலை மும்பையில் இருந்து வெளி வரும் பொருளாதார அரசியல் வார ஏடு வெளியிட்டது. இப்படிப்பட்டத் தகவல்களையும் புள்ளி விவரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு கறுப்புப் பணக்காரர்கள் யார் என்பதைக் கண்டும் காணாமல் மக்களை ஏமாற்ற நாள்தோறும் ஒரு பொய்யான அறிக்கையை ஒன்றிய அரசின் அமைச்சர்கள் மாறி மாறி வெளியிடுகின்றனர்.

நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வலிமைப்படுத்துவதில் பெருந்தொழில்களும் சிறுதொழில்களும் முதன்மையான பங்கினை வகிக்கின்றன. 2017 மார்ச் புள்ளிவிவரப் படி வாங்கிக்கடன் வளர்ச்சி கடந்த 60 ஆண்டுகளில் ஏற்படாத சரிவைச் சந்தித்து அதன் வளர்ச்சி 5.1 விழுக்காடாக வீழ்ந்துள்ளது. தனியார் துறையும் கடனைப் பெறவில்லை. தொழில் துறையின் உற்பத்தி அளவும் பெருமளவில் வீழ்ந்துள்ளது. இந்தியத் தொழில் உற்பத்திக் குறியீடு சுருங்கிக் கொண்டே வருகிறது. மேலும் வாங்கிகளில் கடன் பெற்றுத் திரும்ப அளிக்காதவர்களின் கடன் தொகை அளவு 2014இல் ஒரு இலட்சத்து 73ஆயிரத்து 800 கோடிகளாகும். 2017இல் அதன் அளவு 7இலட்சத்து 79ஆயிரத்து 153கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதலெலும்பாகப் போற்றப்படுகிற வாங்கிகளில் கடன் பெற்றுப் புதிய முதலீடுகள் வழியாகத் தொழில்களைத் தொடங்க யாரும் முன்வரவில்லை.

கடன் பெற்ற பெரு முதலாளிகள் கடனைத் திருப்பியளிக்கும் திறன் இருந்தும் திருப்பியளிக்கவில்லை. குறிப்பாக பாரத ஸ்டேட் வங்கி, பஞ்சாப் ஸ்டேட் வங்கி ஆகிய இரு பொதுத் துறை வங்கிகளில் இருந்து கடன் பெற்றுள்ள முதலாளிகள் திருப்பாமல் இருக்கும் தொகையின் அளவு 2015-16 நிதியாண்டில் 76 ஆயிரத்து 685 கோடியாகவும், 2016-17 நிதியாண்டில் 92 ஆயிரத்து 376 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது. ஒரே ஆண்டில் வராக்கடன் அளவு 20.4விழுக்காடாக உயர்ந்துள்ளது மோடி அரசின் சாதனைதானே? இச்சூழலில் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் முதலீடுகளைப் பெருக்குவதற்காக இந்திய மைய வங்கி வட்டி வீதத்தைக் குறைத்துள்ளது. தற்போது உள்நாட்டு ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் அளவு 2.3 விழுக்காடாகும். எவ்வாறு வெளிநாட்டு முதலீடுகளைப் பெருக்கிப் பொரு

ளாதார வளர்ச்சியை எட்ட முடியும் என்பது ஒரு பெரும் கேள்விக்குறியாகும்.

மாநிலங்களின் நிதியாதாரங்களும் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. தனியார் துறையும் சாய்ந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக தேவையார்வம் மக்களிடம் குறைந்து வருகிறது. இவ்வாறு ஒன்றையொன்று பின்னி, பொருளாதார வளர்ச்சி சுருங்கினால் இதைப் பொருளாதார அறிஞர்கள் பணவாட்டம் (Deflation) என்று குறிப்பிடுவார்கள்.

இந்தப் பணவாட்டம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தை இறுக்கமாகக் கவ்விக்கொண்டுள்ளது. இதன் விளைவால் ஏழை எளிய நடுத்தர வருமானப் பிரிவினர் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுவர். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் அதிகரிக்கும். இதை உறுதி செய்யும் வகையில் இந்தியப் பொருளாதாரக் கண்காணிப்பு மையம் (Centre for Monitoring of Indian Economy) வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் 2017 ஜனவரி முதல் ஏப்ரல் வரை 15 இலட்சம் பேர் வேலை இழந்துள்ளனர். ஆண்டிற்கு 2 கோடி பேர்களுக்கு வேலையளிப்பேன் என நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் இந்திய பிரதமர் அறிவித்தது பொய்யாகிவிட்டது என்பதையே மேற்கூறிய புள்ளி விவரம் சுட்டுகிறது.

2011ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி நாட்டின் மக்கள்தொகை 121 கோடியாகும். ஒட்டுமொத்த மக்கள் தொகையில் 48கோடி மக்கள் 15 முதல் 39 வயதிற்குட்பட்டவர்கள். இவர்கள்தான் வேலை வாய்ப்பை நம்பி வாழ்பவர்கள். இவர்களுக்குப் போதிய அளவிற்குச் சுகாதார வசதிகள் இல்லை என்பதையும் நோய்வாய்ப்பட்டால் தங்கள் சொந்தச் செலவில் மருத்துவம் பார்த்துக் கொள்பவர்கள் எண்ணிக்கை 69 விழுக்காட்டினர். மாநில அரசு பொதுச் சுகாதாரத்திற்காக 11 விழுக்காடுதான் செலவிடுகிறது. ஒன்றிய அரசு 6.6 விழுக்காடுதான் செலவிடுகிறது. இச்சூழலில் கடன் வாங்கித்தான் மருந்துகளை மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்தும் நிலையில் உள்ளனர். மருந்துகளின் விலை தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. தற்போது விதிக்கப்பட்ட சரக்கு சேவை வரியால் மக்கள் நுகரும் பொருட்களும் மருந்து விலைகளும் பன்மடங்காக உயர்ந்து வருகின்றன.

தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை மாநிலங்களுக்கு மாநிலம் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருமளவில் உள்ளன. இந்தியாவில் அமைப்பு சாராத தொழிலாளர்கள் 93விழுக்காடு உள்ளனர். இவர்களது வீட்டுப் பிள்ளைகள் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடர்வதில் பல பொருளாதார நிதித் தடைகள் உள்ளன. எனவேதான் வட இந்திய மாநிலங்களில் குறிப்பாக உத்திரப் பிரதேசம், பீகார், மத்திய பிரதேசம், ஜார்கண்ட், சத்தீஸ்கர், ஒடிசா ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர்க்கும் தொடக்கக் கல்வியை அந்தந்த மாநில அரசுகள் முழுமையாக அளிப்பதற்குப் பெரும் நிதி தேவைப்படுகிறது. உள்நாட்டு

மொத்த உற்பத்தியில் 2011-12இல் கல்விக்கான செலவு 3.2 விழுக்காடாக இருந்தது. 2016-17இலும் 3.2 விழுக்காடாகவே தேங்கிய நிலையில் உள்ளது. கடந்த ஆறாண்டுகளில் நிதிநிலை அறிக்கைகளில் கல்விக்கான பொதுச் செலவு உயர்த்தப்படவில்லை என்பதையே ஒன்றிய அரசின் பொருளாதார அறிக்கையின் புள்ளிவிவரங்கள் சுட்டுகின்றன.

சான்றாக ஒன்றிய அரசின் 2009 ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்விச் சட்டத்தின்படி தனியார் பள்ளிகளில் 25 விழுக்காடு மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும்; அதற்குரிய கல்விச் சட்டணத்தை ஒன்றிய அரசு மாநில அரசிடம் அளிக்கும். தமிழ்நாட்டில் இச்சட்டத்தின்படி 1,6,11 ஆகிய வகுப்புகளில் 69000 மாணவர்கள் சேர்க்கப் பட்டார்கள். இதற்கான கட்டணத்தைத் தமிழக அரசு வழங்கிவிட்டது. ஒன்றிய அரசோ இதுவரை மாநில அரசிற்கு அந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை என்பது உண்மையிலும் உண்மை.

பொதுச்சுகாதாரத்திற்கு உள்நாட்டு ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியில் 2011-12இல் 1.3 விழுக்காடு செலவிடப்பட்டது. 2016-17இல் 1.5 விழுக்காடுதான் உள்ளது. மனிதவள ஆற்றலை வளர்க்கின்ற துறைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு எவ்வளவு குறைந்துள்ளது என்பதை மேற்கூறிய புள்ளிவிவரங்கள் அறிவிக்கின்றன. 1965 இல் ஒன்றிய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட கோத்தாரி கல்வி வல்லுநர் குழு நாட்டின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியில் 6 விழுக்காட்டைக் கல்விக்காகச் செலவிட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்தது. இன்றைய சூழ்நிலையில் அது 10 விழுக்காடாக உயர்ந்திருந்தால் தான் கல்வி வளர்ச்சியில் மாநிலங்களிடையே இன்று காணப்படும் வேறுபாடும் தேக்க நிலையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஓரளவாவது குறைந்திருக்கும். மனித வள ஆற்றலைப் பெருக்காமல், தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்த முடியாது. விதிவிலக்காக தமிழ்நாடு தொடக்கக் கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை மாணவர் சேர்க்கையில் இந்திய மாநிலங்களிலேயே முதல் மூன்று இடங்களில் உள்ளது. அதே போன்று குழந்தைகளைத் தொற்றும் பல நோய்கள் தமிழ்நாட்டில் அறவே ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன. சான்றாக கக்குவான், காலரா, பிளேக், அம்மை போன்ற நோய்கள் குழந்தைகளைத் தாக்குவதில்லை. அதற்குக் காரணம் தடுப்பூசிகளும் மற்றும் குழந்தை வளர்ச்சிக்கான சொட்டு மருந்துகளும் பெருநகரான சென்னை முதல் ஊர்ப்புற மருத்துவமனை வரை இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தியா விலேயே மக்கள்தொகைக்கு ஏற்ப நிறுவப்பட்டுள்ள பொது மருத்துவமனைகளையும் தொடக்க சுகாதார நிலையங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தமிழ்நாடு முதன்மையாக உள்ளது. இதற்கு முதன்மைக் காரணம் தமிழ்நாட்டில் 23 அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகளும் 22 தனியார் கல்லூரிகளும் உள்ளன. 20 கோடி மக்கள் தொகையுள்ள உத்திரபிரதேசத்தில் அரசு மற்றும் தனியார் துறையைச் சேர்த்து 21 மருத்துவக் கல்லூரிகள்தான் உள்ளன.

அண்மையில் கோரக்பூர் அரசு மருத்துவமனையில் இதுவரை 103 குழந்தைகள் உயிர்வளிமப் (ஆக்சிஜன்) பற்றாக்குறையால் இறந்துள்ளனர். இன்றைய முதலமைச்சர் யோகி கடந்த இருபதாண்டுகளாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக வெற்றி பெற்ற இத்தொகுதியில்தான் கோரக்பூர் மருத்துவமனை அமைந்துள்ளது. மருந்துகள், தடுப்பூசிகள் வளிமங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதில் தொடர்ந்து பெரும் ஊழல்கள் இருப்பதாக அண்மைச் செய்திகள் உறுதி செய்கின்றன. ஒன்றிய அரசின் பொருளாதார அறிக்கைகளில் நாட்டிற்குத் தேவையான பல புள்ளிவிவரங்கள் வெளியிடப்படுவதில்லை. திட்டமிட்டே மறைக்கிறார்களோ என்ற ஐயம் எழுகிறது.

தமிழ்நாட்டினுடைய அரசு மருத்துவக் கல்லூரி இடங்களை நீட தேர்வின் வழியாக வடநாட்டுக்காரர்களுக்கும் உயர் சாதியினருக்கும் தாரை வார்க்கும் திட்டமும் இதில் ஒன்றாகும். இதற்குச் செண்பகம் துரைராசன் வழக்கில் (1951) தமிழக உயர் நீதிமன்றத்தில் தலைமை பார்ப்பன நீதிபதியும் உச்ச நீதிமன்றப் பார்ப்பன நீதிபதியும் இணைந்து சமூக நீதியை 1951இல் அழித்தார்கள். இன்றும் அதே நிகழ்வுதான் ஒன்றிய அரசிலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் உள்ளவர்களால் மீண்டும் நடத்திக் காட்டப்படுகிறது. இச்சூழலில் யாருடைய பணம் யாருக்காகச் செலவிடப்படுகிறது என்பதை ஆய்வது அவசியமாகிறது. குறிப்பாக இந்தியாவில் தமிழ்நாடு உட்பட 6 மாநிலங்கள்தான் ஒன்றிய அரசிற்கு 80 விழுக்காட்டிற்கு மேல் வரிவருவாயை ஈட்டித் தருகின்றன. சமூக-பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்களை கடந்த 70 ஆண்டுகளாக முன்னிறுத்திச் செயல்படுத்தாத வட மாநிலங்களுக்குத்தான் இந்த 6 மாநிலங்களின் வரிவருவாய்ப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இச்செயல் வளர்கின்ற மாநிலங்களின் வளர்ச்சியைத் தடை போடும் செயலாகும். இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் வடமாநிலங்களுக்கு இந்த ஆறு மாநிலங்கள் கப்பம் கட்டப் போகின்றன! இது போன்ற புள்ளிவிவரங்களை ஏன் பொருளாதார ஆய்வறிக்கை வெளியிடுவதில்லை என்ற கேள்வியை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்புவதே இல்லை. எனவே நாடாளுமன்றம் என்கிற ஒரு போர்வையில் முதலாளித்துவச் சக்திகளும் அதற்குத் துணைப் போகின்ற உயர் சாதி ஆதிக்கச் சக்திகளும் நம்மை ஆட்டிப்படைத்து அடிமைகளாக நடத்துகின்றன.

கடலில் மூழ்குகிற கப்பலின் ஒரு சிறு முனை தெரிவதுபோல, இப்பொருளாதார ஆய்வறிக்கையில் ஒரு நுண்ணிய புள்ளியளவுதான் உண்மையாக வெளிவந்துள்ளது. இது போன்ற உண்மையான காரணிகளை மறைத்து ஓர் ஒற்றையாட்சி முறையை நிறுவ முற்படும் பாஜக அரசு பொருளாதார வீழ்ச்சியை மூடி மறைக்கிறது.

‘பாடப் பாட ராகம் மூட மூட ரோகம்’

என்ற தமிழ் முதுமொழிக்கு ஏற்ப மக்கள் பஞ்சப் பாட்டைப் பாடுகிறார்கள். ஒன்றிய அரசோ கரும் நோயாளியைப் போல உண்மைகளை மூடி மறைக்கிறது.

ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலையும் வஞ்சகமான விசாரணை அறிக்கையும்

- க. முகீலன்

அய்தராபாத் மத்திய பல்கலைக்கழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர் ரோகித் வெமுலா 2016 சனவரி 17 அன்று பல்கலைக்கழக மாணவர் விடுதி அறையில் தற்கொலை செய்து கொண்டார். ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலைக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் அப்பாராவும் நடுவண் அரசின் தொழிலாளர் துறையின் இணை அமைச்சர் பண்டாரூ தத்தாத்ரேயாவும் காரணம் என்று கூறி இந்தியா முழுவதும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. அந்நிலையில் ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலை குறித்து ஆராய அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி ஏ.கே. ரூபன்வால் தனிநபர் விசாரணைக் குழுவின் தலைவராக அமர்த்தப்பட்டார்.

நீதிபதி ரூபன்வால் அளித்த ஆய்வறிக்கை மீது நடுவண் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பது குறித்த அறிக்கை (Action taken report) நாடாளுமன்றத்தின் மழைக்காலக் கூட்டத்தொடரின் இறுதிநாளில் நாடாளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையின் விவரம் 16.8.2017 அன்று நடுவண் அரசால் வெளியிடப்பட்டது. நீதிபதி ஏ.கே. ரூபன்வாலின் ஆய்வறிக்கையில், ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலைக்கு எவரும் காரணம் அல்ல என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால், இதுகுறித்து எத்தகைய மேல் நடவடிக்கையும் தேவைப்படவில்லை என்று நடுவண் அரசின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எழுதப்படாத விதி என்பது போல், அரசுகள் அமைக்கின்ற விசாரணைக் குழுக்கள் அரசுக்கு எதிராக அறிக்கை அளிப்பதில்லை. எப்படி பழனிச்சாமி தலைமையிலான அ.தி.மு.க. அரசு முன்னாள் முதல்வர் செயலலிதாவின் இறப்பு குறித்து ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியின் தலைமையில் விசாரணைக் குழு அமைக்கப் போவதாக அறிவித்திருப்பது, ஆட்சிக்கு எதிராக எதுவும் எழுதப்படாது என்கிற உறுதியான நம்பிக்கையின் பேரில் தான். ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகள் மட்டுமல்ல - பதவியில் இருக்கும் உயர்நீதிமன்ற - உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளும் ஆட்சிக்கு ஆதரவாகவே செயல்படுகின்றனர்.

நீதிபதி ரூபன்வால் தன்னுடைய அறிக்கையில், “ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலைக்கும் பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அல்லது அரசியல் தலைவர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை” என்று அப்பட்டமான பொய்யைக் கூறியிருக்கிறார்.

ஆனால் ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலைக்கு யாரெல்லாம் காரணம் என்று அப்போது ஊடகங்களில் விரிவாக விளக்கப்பட்டன.

ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் மாணவர் அமைப்பான அகில பாரதிய வித்யார்த்தி பரிசத் (ஏ.பி.வி.பி.) மாணவர்களுக்கும் அய்தராபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் கருத்து மோதல் இருந்து வந்தது. 2015 ஆகத்து மாதம் இது சிறு கைகலப்பாக முற்றியது. பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் இருதரப்பினரையும் அழைத்துப்பேசி எச்சரித்து அனுப்பியது.

அதன்பின் ஏ.பி.வி.பி. மாணவர் தலைவர் சுசில் குமார், பா.ச.க. மேலவை உறுப்பினர் (MLC) இராமச்சந்திர ராவை அழைத்துக் கொண்டு நடுவண் அமைச்சர் பண்டாரூ தத்தாத்ரேயாவிடம் முறையிட்டார். அய்தராபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் சாதிவெறியர்களாக, தேசவிரோதிகளாக, தீவிரவாதிகளாக இருக்கும் தலித் மாணவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்குமாறு நடுவண் அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சராக இருந்த ஸ்மிருதி இரானிக்கு பண்டாரூ தத்தாத்ரேயா மடல் எழுதினார். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஸ்மிருதி இரானி அய்தராபாத் பல்கலைக்கழகத்துக்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மடல் எழுதினார். நான்கு நினைவுட்டி மடல்கள் எழுதி அழுத்தம் கொடுத்தார்.

இந்துத்துவ சிந்தனை கொண்டவரான அப்பாராவ் 2016 செப்டம்பரில் துணைவேந்தராகப் பதவியேற்றார். மேலிடத்தின் ஆணையை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி, மாணவர்களை அழைத்து எந்த விசாரணையும் நடத்தாமல், ரோகித் வெமுலா, பிரசாந்த், விசயகுமார், சேஷ்யா, சங்கண்ணா ஆகிய அய்ந்து தலித் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர்களை மாணவர் விடுதியிலிருந்து வெளியேற்றினார். சூலை முதல் அவர்களின் மாதக் கல்வித் தொகையான ரூ.25,000/-ம் நிறுத்தப்பட்டது. வகுப்பறை தவிர பல்கலைக்கழகத்தில் வேறு எந்த இடத்திலும் நுழையக்கூடாது என்று அவர்களுக்குத்

தடைவிதிக்கப்பட்டது. தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு எதிராக அந்த அய்ந்து மாணவர்களும் பல்கலைக்கழகத்தின் திறந்தவெளியில் கூடாரம் அமைத்துப் போராடினர்.

சனவரி மாத இரவின் கடுங்குளிரிலும் திறந்த வெளியில் தங்கியிருந்து போராடிய தலித் மாணவர் களைப் பல்கலைக்கழக நிருவாகம் நாயினும் கீழாகப் பார்த்தது. நீதிபதி ரூபன்வால், “பல்கலைக்கழகம் தன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை குறித்து ரோகித் வெமுலாவுக் குச் சினம் இருந்திருக்குமாயின் அதைப்பற்றி அவருடைய மடலில் குறிப்பிட்டிருக்கலாமே! ஆனால் அவ்வாறு எதுவும் எழுதவில்லை, எனவே பல்கலைக்கழகத்தில் நிலவிய சூழல் அவருடைய தற்கொலைக்குக் காரணம் அல்ல” என்று அவருடைய அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார். ரோகித் வெமுலாவும் மற்ற நான்கு தலித் மாணவர்களும் 15 நாட்கள் பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் திறந்த வெளியில் நடத்திய போராட்டம் எதற்காக என்பது நீதிபதி ரூபன்வால் மரமண்டைக்கு ஏன் உறைக்கவில்லை?

நீதிபதி ரூபன்வால் இன்னும் இழிந்த நிலைக்குப் போய், “அய்ந்து தலித் மாணவர்கள் விடுதியிலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று பல்கலைக்கழகச் செயற்குழு எடுத்த முடிவு அப்போது நிலவிய சூழலுக்குச் சரியானதே ஆகும். மாணவர்கள் தங்கள் கல்வியில் நாட்டம் கொண்டிருக்க வேண்டும்; வேறு எதிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது” என்று கூறி அதிகாரவர்க்கத்துக்கு வெண்சாமரம் வீசுகிறார். மேலவை உறுப்பினர் இராமச்சந்திர ராவ், அமைச்சர்கள் பண்டாரு தத்தாத்ரேயா, ஸ்மிருதி இரானி ஆகியோர் அவர்களுடைய கடமையைச் செய்தனர் என்று ரூபன்வால் நற்சான்று வழங்கியிருக்கிறார். ரூபன்வால் போன்றவர்களையே ஆட்சியாளர்கள் தேர்ந்தெடுத்து, விசாரணைக் குழுவின் தலைவர்களாக ஏன் அமர்த்துகிறார்கள் என்பதை ரூபன்வால் அறிக்கை உணர்த்துகிறது.

ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலையை அடுத்து போராட்டங்கள் வெடித்த போது, ஸ்மிருதி இரானி, “ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலை மடலில் தன் சாவுக்கு யாரும் காரணம் அல்ல என்று தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார். எனவே இந்தச் சாவுக்குச் சாதி காரணமல்ல” என்று சொன்னார். அதையே நீதிபதி ரூபன்வால் தன்னுடைய விசாரணை அறிக்கையில் வழிமொழிந்திருக்கிறார்.

ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலை ஒரு மனிதனின் இறப்பு மட்டுமல்ல; மத்திய அரசின் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பார்ப்பன-மேல்சாதி ஆதிக்க மாணவர்கள்

தலித்துகள் மீது தொடர்ந்து ஏவப்பட்டுவரும் ஒடுக்கு முறையின் விளைவு இது. இதனால்தான் மத்திய பல்கலைக்கழகங்களில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் தற்கொலை செய்து கொண்ட 26 மாணவர்களில் 24 பேர் தலித்துகளாக இருக்கின்றனர். தில்லியில் சவகர் லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் 13.3.2017 அன்று சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வு பட்ட தலித் மாணவர் முத்துகிருட்டினன் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

இந்துத்துவத்துக்கு எதிராக எவரேனும் செயல்பட முனைந்தால் ரோகித் வெமுலாவுக்கு ஏற்பட்ட நிலைதான் என்று எச்சரிப்பதாகவே நீதிபதி ரூபன்வாலின் அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. மாணவர்கள் கடமை படிப்பதுதான் என்பது ஏ.பி.வி.பி.-க்கு மட்டும் கிடையாது. ஏ.பி.வி.பி. மாணவர் அமைப்பு மட்டுமே செயல்பட வேண்டும்; இதற்கு எதிரான கருத்து கொண்ட மாணவர் அமைப்புகளை ஒடுக்க வேண்டும் என்று பல்கலைக்கழகங்களும் கல்லூரிகளும் அரசுகளும் செயல்படுகின்ற சனநாயகமற்ற போக்கு மோடி ஆட்சியில் விரைவாக வளர்ந்து வருகிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் பீகார் மாநிலத்தில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து சவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர் தலைவராக உயர்ந்த கன்னையா குமார் இந்துத்துவத்துக்கு எதிராகப் போராடிய காரணத்தால் தேசத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார்.

2015 திசம்பர் 18 அன்று ரோகித் வெமுலா தன் முகநூலில், “மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை நிலை நாட்ட முயலும் போதெல்லாம் வஞ்சகமான வழிமுறைகள் மூலமே ஒடுக்கப்படுகின்றனர்” என்று பதிவு செய்தார். ரோகித் வெமுலாவின் தற்கொலை குறித்த விசாரணையும் இதே வஞ்சகமான வழிமுறையையே பின்பற்றி உள்ளது.

தில்லி ப. இராமமூர்த்தி மகள் வரவேற்பும் தீருமணமும்

தில்லியில் இயங்கிவரும் பெரியார் - அம்பேத்கர் தொண்டு நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டாளரும், இந்திய அரசு மின்துறையில் சார்புச் செயலாளர் பணியில் உள்ள வருமான ப. இராமமூர்த்தி - இரா. கிருஷ்ண வேணி இணையரின் மகளான மைதிலிக்கும்; சிவகங்கை மாவட்டம், பச்சேரி எம்.நாராயணன் - நா.மாரியம்மாள் மகனான விஜயனுக்கும் 27.8.2017, ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 6 மணிக்கு, தமிழ்நாட்டில் திருச்செந்தூரில் சிறப்புற வாழ்க்கை ஒப்பந்த விழா நடைபெற்றது.

நல்ல காற்றை, நல்ல தண்ணீரை, நல்ல உணவை கெடுத்தது மானிடப் பெரும் படை; உலகம் அளாவிய சீக்கல்களுக்கு நல்லநீர்நூர்கள் தீர்வுகாண வேண்டும்!

காற்று இயற்கையிலுள்ளது; நீர் இயற்கையில் கிடைப்பது; உணவு இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் உருப்பெறுவது.

இப்போது எங்கும் நல்ல காற்று இல்லை. மலை, ஆறு, கடல், தரை இங்கெல்லாம் கிடைத்த காற்று அழுக்காகி விட்டது; ஆற்று நீர் அழுக்காகிவிட்டது. தரையில் உள்ள குளம் குட்டை நீர், ஏரி நீர் அழுக்காகிவிட்டது. இப்படி இவற்றை அழுக்குப்படுத்தியவர்கள் மாந்தர்கள்; விலங்குகளோ, பறவைகளோ, மற்றவகை உயிரினங்களோ அல்ல.

மனிதன் எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் 100, 125 ஆண்டு களே வாழமுடியும்.

அந்த மனிதன், மற்றவற்றை வென்று தனக்கு மட்டும் உரிமையாக்கி நல்வாழ்வு வாழ்வதாகக் கருதி காடுகளை அழித்தான்; மழை குறைந்தது. மலைகளையும் குன்றுகளையும் தனதாக்கி, காற்றைக் கெடுத்தான்; கனிமங்களைக் கொள்ளையடித்தான்.

இன்றைய உலகில் 720 கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்தியாவில் 130 கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

இவர்கள் குடிக்க - குளிக்க - வேளாண்மை செய்ய - தொழில்சாலைகளை இயக்க - பண்டங்களை உருவாக்க - உணவு சமைக்க - அலுவலகங்களை நடத்த - நீர் ஒரு கட்டாயத் தேவை.

உலகில் உள்ள 100 பங்கு நீரில் 97 பங்கு உப்பு நீர்; கடல்களிலும், மாபெரும் கடல்களிலும் கிது உள்ளது.

மீதியுள்ள 100இல் 3 பங்கு நீர் நல்ல நீர். கிதில் வட துருவம், தென்துருவம் என்கிற கிரண்டு முனைகளிலும் 3இல் 2 பங்கு நீர் உள்ளது. அது பனிப்பாறையாக உள்ளது. 3இல் 1 பங்கு நீர் நல்ல நீர் மட்டுமே மனிதப் பயன்பாட்டுக்கு உள்ளது.

இரண்டு துருவங்களிலும் உள்ள பனிக்கட்டி உடைந்து உருகிவிடும் என அறிவியல் அறிஞர்கள் சொன்னார்கள்.

இப்போது தென்துருவத்திலுள்ள பனிக்கட்டி உடைந்து விட்டதாக 12-11-2011 புதன் அன்று அமெரிக்க செட்டலைட் (Sattelite) கண்டுபிடித்துள்ளது. அப்படி உடைந்த பகுதி 6,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பு உள்ளது. அது நகருகிறது.

அதே தென்துருவத்தில் 1956இல் 32,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள பனிக்கட்டி உடைந்ததாகவும், 1986இல் 9000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள பனிக்கட்டி உடைந்ததாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்வளவு

- வே. ஆனைமுத்து

பெரும்பரப்பில் கட்டியாக உள்ள நல்ல தண்ணீர் உருகும். ஆனால் மனிதப் பயன்பாட்டுக்கு அது எப்போது கிடைக்கும்? எப்படிக்கிடைக்கும் என்பது கேள்விக்குறி. ("The Hindu", 13.7.2017).

இந்தியாவில் மூன்றில் ஒரு பகுதி பரப்பு 33 விழுக்காடு நிலப்பரப்பு காடுகளாகக் காக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று 17 விழுக்காடு பரப்புகூடக் காடுகளாக இல்லை.

காடுகள் அழிக்கப்பட்டால் நாடு அழியும்; மக்கள் துன்புறுவார்கள்; வனம் வாழ் உயிர்கள் அழியும்; காற்று மண்டலம் தூய்மை கெட்டு, கரிக்காற்று அதிகமாகும். மாந்தன் மூச்சு விடவே தீண்ட வேண்டும். இன்றே நல்ல காற்றைத் தேடி அலைகிறோம்.

காற்று மண்டலம் கெட்டுவிட்டது என்றால் என்ன?

ஒவ்வொரு 10 இலட்சம் காற்றுத் துகள்களிலும் (Gas Molecules) 350 காற்றுத்துகள் கரிக்காற்று வீதம் (Carbon Dioxide) கலந்திருந்தால், அந்தக் காற்று முழுவதும் கெட்டு விட்டது என்று பொருள். அதை 1950 முதல் ஆய்வு செய்து, 1990 உறுதி செய்தார்கள். ("The Hindu", 27.6.2017).

இப்படிப்பட்ட கேடு ஆசியாவில் மிக அதிகம்; பசுபிக் பகுதியிலும் அதிகம்.

அதாவது வெப்பத்தின் அளவு இங்கு 6 டிகிரி செல்சியஸ் முதல் 8 டிகிரி செல்சியஸ் வரை ஏறிவிட்டது.

இதனால் பின்கண்ட கேடுகள் வரும் :

1. மழை பொழிவு 20 விழுக்காடு முதல் 50 விழுக்காடு வரை குறையும்;
2. தாழ்வான பகுதிகளில் வெள்ளம் ஏற்படும்;
3. ஆசியப் பகுதியில் 25 கடற்கரை நகரங்களில், கடல்களின் நீர்மட்டம் ஒரு மீட்டர் உயரம் உயரும் ("தினமலர்", 17.7.2017, சென்னை). நிற்க.

பணம் மட்டுமே மாந்த வாழ்க்கையின் முதன்மைத் தேவை என்பதாக ஒவ்வொரு மனிதனும் நினைக்கிறான். பணம் தன்னைத்தானே பெருக்கிக் கொள்ளாது. அதைப் பெருக்க உழைப்புத் தேவை; நிறையப் பணம் தேட நிறைய உழைப்புத் தேவை; உழைப்பாளர்கள் தேவை. கருவிகளை இயக்கவும் உழைப்பாளர்கள் தேவை. **உழைப்பாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பணம் - அவரவர் உழைப்புக்கு ஏற்பப் பங்கு போடப்பட வேண்டும். அது நடக்கவில்லை.**

அப்படிப்பட்ட நடப்பு நேற்றைய சோவியத் இரஷ்யாவில் 70 ஆண்டுகள் நீடித்தது.

அமெரிக்கா திட்டமிட்டு அங்கு ஊடுருவி, 1980இல் அதை உருக்குலைத்தது.

அமெரிக்கா தம் நாட்டு இயற்கை வளங்களை அப்படியே காப்பாற்றிக் கொண்டு, மத்திய தரைக்கடல் - அரபு எண்ணெய் வளநாடுகள் மற்றும் தென் ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா முதலான வளரும் நாடுகளின் வளங்களைச் சுரண்டுகிறது.

சப்பான், இங்கிலாந்து முதலான நாடுகள் - இந்தியாவில் மகிழுந்து, சிற்றுந்து, சமைஉந்து முதலான வாகனங்கள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கி - நிலம், நீர், மின்சாரம் இவற்றைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன; சுற்றுச் சூழல் கேடு வளர இவை உந்துசக்தியாக இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழகம் இங்கிலாந்தின் “டெட்ராய்ட்” (Detroit) என்று பெருமையாகப் பீற்றிக் கொள்கிறோம். இவற்றால், நல்ல நீரும், மின்சாரமும் எவ்வளவு - எப்படிப் பாழாகின்றன என்பதைத் தமிழக மக்களும் அரசும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழகத்திலுள்ள நீர்ப்பற்றாக்குறை பற்றி, 2017 முதல் “சிந்தனையாளன்” ஏட்டில் தொடர்ந்து எழுதுகிறோம்.

2017இலேயே குடிநீருக்குத் தமிழக மக்கள் தண்டாடுகிறார்கள்.

காவிரி நீர் உரிமை, முல்லைப் பெரியாறு நீர் உரிமை, பாலாறு நீர் உரிமை ஆகியவை முறையே கர்நாடகா, கேரளா, ஆந்திரா மாநிலங்களைப் பொறுத்து நாம் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் ஆகும். இவை தொடர்பான வழக்குகளை நடத்தும் வழக்கறிஞர்களுக்கு இன்றுவரை ரூபா 40 கோடி தமிழக அரசு செலவு செய்துள்ளது. வழக்குகள் எப்போது முடியும் என்றே தெரியாது.

ஆனால் தமிழக றிகள், குளங்கள், குட்டைகள் இவற்றை ஆழப்படுத்துவதும், இவற்றுக்கு நீர்வரத்து - நீர்ப்போக்கு இவற்றுக்கான வாய்க்கால்களைத் தூர்வாரதலும் நாம் - நம் தமிழக அரசு செய்ய வேண்டியவை.

இருப்பதைப் பாதுகாப்போம்; வரவேண்டிய உரிமை களுக்குப் போராடுவோம்!

பெரும்பாலான தமிழக மாவட்டங்களில் நிலத்தடி நீர் 2 மீட்டர் முதல் 6 மீட்டர் வரை கீழே சென்று விட்டது.

காவிரிப் பாசனப் பகுதி பசுமை காணாத பகுதியாகிவிட்டது. சென்னைப் பெருநகர மக்களும், மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ள சிற்றூர் மக்களும் குடிநீர் கிடைக்காமல் அல்லல்படுகிறார்கள்.

உலக அளவில் பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதால், உலகில் 50 நாடுகளில் 2025ஆம் ஆண்டில் நீர்ப்பற்றாக்குறை ஏற்படும் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள் (“தினத்தந்தி”, 25.7.2017, சென்னை).

தமிழகம் நீர்ப்பற்றாக்குறைக்கும், சுற்றுச்சூழல் கேட்டுக் கும் உள்ளாகித் தத்தளிக்கப் போவதைத் தடுத்து நிறுத்திவாரீர்!

பீளமேடு வேலவன் மறைவு

கோயம்புத்தூரில் கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றி கூட்டுறவுத் தணிக்கை அலுவலர் பதவியில் பணிநிறைவு பெற்ற ந.வேலுச்சாமி என்கிற வேலவன் 2017 சூலை 14 ஆம் நாள் பகல் 12.35 மணியளவில் இயற்கை எய்தினார். அன்று மாலை அவரது உடல் எரியூட்டப்பட்டது. கோவையை அடுத்துள்ள நல்லியம்பாளையம் கிராமத்தில் 1951 திசம்பர் 14 ஆம் நாள் நஞ்சுப்ப கவுண்டர்-இராமத்தாள் இணையருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

மறைந்த வேலவன் தென்மொழி, சிந்தனையாளன் ஏடுகளைப் படிப்பதிலும் பரப்புவதிலும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். பீளமேட்டில் குறளகம் அமைப்பைத் தொடங்கி அதன் மூலம் 1968 முதல் 1971 வரை இரவுப் பள்ளி நடத்தினார். பீளமேட்டில் செயல்பட்டு வந்த லோகியா சிந்தனை மன்றம் ச.சதாசிவம் நடத்திய இன்பவாழ்வுப் பதிப்பகம் மற்றும் சேரர் கொற்றம் 1975இல் கோவை மாநகரில் கடைகளின் மேற்கொண்ட பெயரில் பலகைகளில் இருந்த பிறமொழிப் பெயர்களை தமிழ்ப்பெயராக மாற்றுவதில் ஆகிய பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்பாகச் செயல்பட்டார்.

விசயலட்சுமியை வாழ்க்கைத் துணைவியராகப் பெற்ற வேலவனுக்கு தாமரைச்செல்வி என்னும் ஒரே மகள் உள்ளார். அவர் திருமணமாகி கணவர் சா.இராமமூர்த்தியுடன் சென்னியம்பாளையத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். சிந்தனையாளன் சார்பில் கலசம். செந்தலை ந.கவுதமன், தாழை. பெரியசாமி ஆகிய மூவரும் 31.7.2017 ஞாயிறு முற்பகல் சென்னியம்பாளையம் சென்று வேலவனின் மனைவி, மகள், மருமகன் மூவரையும் சந்தித்து அன்னாரின் மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்தனர்.

தில்லியில்

இரா. மைதிலி - நா. விஜயன் வரவேற்பு விழா

மணமக்கள் இரா. மைதிலி - நா. விஜயன் இணையரை வரவேற்கும் வகையில் உறவினரும், இராமமூர்த்தியுடனும் கிருஷ்ணவேணியுடனும் தில்லி அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் தோழர்களுக்கும் மற்றும் தில்லி பெரியார் - அம்பேத்கர் தொண்டு நிறுவன உறுப்பினர்களும் புது தில்லியில் இராம கிருஷ்ணாபுரம் பகுதி 12இல் உள்ள இராகவேந்திரா திருமண மண்டபத்தில், 3.9.2017 ஞாயிறுக்கிழமை இரவு 7.00 மணிக்கு சீரோடு நடைபெற்ற வரவேற்பு விழாவில் பெருந்திரளாகப் பங்கேற்றனர். வாழ்க மணமக்கள்!

கக்கூஸ்

- இராமியா

துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை அரசாங்கமும், நீதித் துறையும் படுத்தும் கொடுமைகளையும், அவர்கள் இந்த நச்சுக் சூழலில் சிக்கி வெளியே வர முடியாமல் இருக்கும் சமூகச் சூழலையும் விளக்கி, தோழர் தீவ்யா பாரதி "கக்கூஸ்" என்ற ஆவணப்படத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார். இப்படம் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் அவலங்களை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அது மட்டும் அல்ல; அரசாங்கத்தின், நீதித் துறையின் மனிதாபிமானம் அற்ற போக்கையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இத்தொழில் வேண்டாம் என்று வேறு தொழில்களுக்குப் போய் விடலாம் என்று கடுமையாக முயன்றாலும், அவர்களால் வெளியே வரமுடியாதபடி, இச்சமூகம் அவர்களை வலுக்கட்டாயமாக அழுத்தி வைத்து இருப்பதும் இதில் காட்டப்பட்டு உள்ளது.

"இப்பொழுதெல்லாம் யார் சாதியைப் பார்க்கிறார்கள்? அப்படியே இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் ஓரளவு இருக்கலாமே ஒழிய நகர்ப்புறங்களில் இல்லவே இல்லை" என்று அதிமேதாவித்தனமாகப் பேசும் அறிவு ஜீவிகளை இப்படம் நார் நாராகக் கிழித்துத் தொங்கப் போட்டு இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் சாதிக் கொடுமையில் இருந்து எழு முடியாமல், மலக் குழியிலேயே வெந்து சாகும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களையும், தங்கள் குழந்தைகளை இத்தொழிலில் இருந்து தப்ப வைத்து விட வேண்டும் என்று கடுமையாக முயன்று, பல தியாகங்களைச் செய்து, படிக்க வைத்த பிறகு, அப்படிப் படித்தவர்களும் துப்புரவுத் தொழிலையே செய்ய வற்புறுத்தும் இச்சமூகத்தின் கொடூரத் தன்மையை ஆணித் தரத்துடன் இப்படம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இக்கொடுமைகளை நீக்க வேண்டும் என்று "வீராவேசமாகச்" சட்டங்களை இயற்றினாலும், எந்த அடிப்படை மாற்றமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்று முன்னெச்சரிக்கையாக வேண்டிய எதிர்மறைக் கூறுகளையும் அச்சட்டங்களில் திணித்து இருப்பதை இப்படம் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஒழுங்கான முறையில் சட்டங்களை இயற்றினாலேயே, அவை நடைமுறைப்படுத்த முடியாதபடியான வழிமுறைகளைக் கண்டு பிடிக்கும் நமது அதிகார வர்க்கம், சட்டம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருக்கும் வழிகளைப் பயன்படுத்தத் தவறுமா?

"இப்பிரச்சினையில் அரசியல்வாதிகள், அதிகார வர்க்கம், நீதித்துறை ஆகியவை மட்டுமா மனிதத் தன்மை இல்லாமல் நடந்து கொள்கின்றன?" என்று கேட்கும் இப்பட இயக்குநர் தோழர் தீவ்யா பாரதி, முற்போக்கு பற்றிப் பேசும் இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகளும் இதைப் பற்றி மவுனம் சாதித்தது / சாதிப்பது குறித்து வியப்பு தெரிவிக்கிறார். அது மட்டும் அல்ல;

கக்கூஸ் ஆவணப்பட இயக்குநர் தீவ்யா பாரதி

இம்மக்களின் அவலங்களைக் களைய வேண்டிய பொறுப்பு உள்ள, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புத் தலைவர்களும் இவர்களைச் சுரண்டுவதை மிகவும் வேதனையுடன் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை மலக் குழியிலேயே வீழ்த்தி வைத்து இருக்கும் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் குற்ற உணர்வு கொள்ள வைப்பதே தன் முதல் நோக்கம் என்று தோழர் தீவ்யா கூறி இருக்கிறார். மேலும் அதன் அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்டி இந்த இழிவான முறைக்கு எதிராகப் போராடி ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் கூறி உள்ளார்.

தோழர் தீவ்யா கூறுவது மிகவும் சரி! துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை இந்நிலையில் வைத்து இருக்கும் நம் ஒவ்வொருவரையும் கொலைக் குற்றத்தை விட மிக மோசமான குற்ற உணர்வு உறுத்தத்தான் வேண்டும். ஆனால் இப்படத்தைக் காணவே மறுக்கும் பலர் இருக்கவே செய்கின்றனர். இந்நிலையில் அமெரிக்கா வில் சான் பிரான்சிஸ்கோ நகரில் அம்பேத்கர் வாசகர்கள் வட்டம் (Ambedkar King Stdy Centre) எனும் அமைப்பும் பிற அமைப்புகளும் சேர்ந்து 13.8.2017 அன்று இப்படத்தைத் திரையிட்டு இருப்பதும், மேலும் பல ஊர்களில் திரையிடத் திட்டமிட்டு இருப்பதும் ஒரு உற்சாகத்தைத் தருகிறது பார்த்தவர்களில் பலரைக் குற்ற உணர்வு உறுத்தவே செய்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு தெளிவான ஆவணப் படத்தைப் பார்த்த பிறகும், குற்ற உணர்வு உறுத்தாமல் இருப்பவர்களும் இருக்கவே செய்கின்றனர். இது முற்போக்கு உள்ளம் கொண்டவர்களின் பணிச் சுமையைக் கடுமையாக அதிகரிக்கிறது.

சரி! இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்ன? அத்தீர்வைச் செயல்படுத்த முனைந்தால் அதை எதிர்க்கும் சக்திகள் யாவை? அவற்றை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும்?

தொழில்நுட்பம் மிகவும் வளர்ந்து உள்ள இக்காலத்தில் இதற்குத் தீர்வு காண்பது மிக மிக மிக எளிது. தொழில் நுட்பம் இன்றைய நிலையை விடப் பாதியளவு கூட வளராத காலத்திலேயே, பணக்கார நாடுகள் மட்டும் அல்லாமல் ஏழை நாடுகளே கூட (சொல்லப் போனால் இந்தியாவை விட ஏழை நாடுகளே கூட) மனிதக் கழிவுகளை மனிதர்களே கையால் அள்ளும் பிரச்சினை இல்லாதபடி திட்டமிட முடிந்து இருக்கிறது. ஆகவே இதற்குத் தொழில் நுட்பத் தீர்வு காண்பது மிக மிக.... மிக எளிது. அப்படி என்றால் தடையாக இருப்பது எது?

இன்று நம் நகரங்களில் கழிவுநீர் எடுத்துச் செல்லும் குழாய்களின் கொள்திறனை விட அதிக அளவில் கழிவுநீர் உற்பத்தி ஆகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் போட்ட கால்வாய்க் குழாய்களின் அளவை மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப அதிகரிக்கவில்லை என்பது மட்டும் அல்ல; புதிதாக அமைக்கும் குழாய்களின் அளவே கூட ஒரு ஆண்டிற்குள்ளேயே போதாமல் போகும்படியாகத் தான் வடிவமைக்கப்படுகிறது. ஏன் இப்படி நடக்கிறது? ஏனெனில் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் துயரமும் வலியும் என்னவென்றே புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் தான் திட்டமிடும் வேலையில் அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். சரி! இந்நிலையை மாற்ற என்ன செய்ய வேண்டும்?

இன்றைய கழிவுநீர் வடிகால் குழாயின் அளவு போதுமானதாக இல்லை. இந்த வடிகுழாய்களை மற்ற நாடுகளின் தரத்திற்கு ஈடாக வடிவமைக்க வேண்டும். அதாவது கழிவுநீர் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் தடை இல்லாமல் இறுதி வரை பயணம் செய்யத் தேவைப்படும் அதிகபட்ச அளவைவிட குறைந்தபட்சம் மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கழிவுநீர்ப் பாதையை அமைக்க மிகப் பெரும் நிதியை ஒதுக்க வேண்டி இருக்கும். இதை விவாதிக்கும் போது பெரும்பாலான மக்களுக்குப் பிரச்சினை இருப்பதாகத் தோன்றாது. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்த முனைந்தால் மிகப் பெரும் அரசியல் பிரச்சினை எழும். இவ்வளவு பெரிய நிதியை இத்திட்டத்திற்குத் திருப்பிவிட வேண்டும் என்றால், இப்பொழுது செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் எந்தத் திட்டங்களுக்கு வெட்டு விழ வேண்டும் என்று முடிவெடுக்க வேண்டி இருக்கும்.

ஆதிக்க சக்திகளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் நலன்களுக்கான திட்டங்களின் நிதியில் ஏதே சிறிதளவு விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்கான திட்டங்களைப் பெரும் அளவில் வெட்டிவிடத் தான் முயல்வார்கள். அம்மாதிரி முயற்சிகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே உள்ள முரண்பாடுகளை மேலும் கூர்மையாக்குவதில் தான் முடியும். அது மட்டும் அல்ல; ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் நலன்களுக்கான நிதியில் 100ஐத் திருப்பி விட்டாலும் இத்திட்டத்திற்குப் போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு

மக்களிடையே கலவரத்தை மூட்டி விட்டு இறுதியில் பழைய நிலையே தொடரும் நிலை ஏற்படும். ஆதிக்க சக்திகளின் அயோக்கியத்தனமான நலன்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதியை முழுமையாக வெட்டுவது தான் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான ஒரே வழியாகும்.

இந்நிலையில் முற்போற்குச் சக்திகள் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்திய அரசு ஆதிக்க சாதியினரின், பெருமுதலாளிகளின் (கூடாத) நலன்களுக்காக நெஞ்சு பொறுக்காத அளவை விட மிகக் கொடுமான அளவு நிதியை ஒதுக்கி வீணடிக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, வெளிநாட்டு வாழ் இந்தியர்களின் பிள்ளைகளில், அந்நாட்டில் உயர் கல்விக்குத் தகுதி பெற முடியாதவர்களுக்கு, இந்தியாவில் உள்ள உயர்கல்வி நிலையங்களில் இடம் அளிப்பது மட்டும் அல்லாமல், அவர்களுடைய கல்விச் செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. இத்திட்டத்தில் 90 க்கும் மேல் பயன் பெறுவது பார்ப்பனர்களே. இது முழுமையாகத் தவிர்க்கப்படவே தீர வேண்டிய செலவினம். இது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

காஷ்மீர்ப் பார்ப்பனர்களை அகதிகள் என்று பெயரிட்டு, மனம் பதைபதைக்கும் அளவை விட மிக அதிகமான அளவு சலுகைகளை அள்ளித் தருகிறது இந்திய அரசு. உண்மை என்னவென்றால் அவர்கள் அகதிகளே அல்லர். அவர்கள் காஷ்மீருக்குச் சென்று வாழ்வதற்கு இம்மி அளவும் தடை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் மேலாண்மைக்கு மற்றவர்கள் கட்டுப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்ற வர்ணாசிரம அதர்ம நினைப்பும், காஷ்மீர் மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பதும் தான் இந்திய அரசுக்குப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. வர்ணாசிரம அதர்ம எண்ணத்தைக் கைவிட்டுவிட்டால் பண்டிட்டுகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் மிகப் பெரும் நிதி முழுவதையும் இத்திட்டத்திற்குத் திருப்பிவிட முடியும்.

இது போல் தகுதி இல்லாத சுகத்தைப் பார்ப்பனர்கள் மட்டுமே அனுபவிப்பதற்காக எண்ணற்ற திட்டங்களை நம் கண்களுக்குப் புலப்படாமலேயே அரசு வைத்துக் கொண்டு உள்ளது. அவற்றை எல்லாம் முழுமையாக வெட்டி விட்டால் இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்டி விடலாம்.

அது மட்டும் அல்லாமல் பெருமுதலாளியக் குழுமங்களுக்காக வீணாக்கும் நிதியை முழுமையாக வெட்டி விட்டால் இத்திட்டத்தைச் செயலாக்கம் செய்வதற்கு மட்டும் அல்ல; மேற்படி துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் மறுவாழ்வுக்குத் தேவையான நிதியும் எளிதில் கிடைத்துவிடும்.

நாம் பேராடத்தை எங்கிருந்து தொடங்கப் போகிறோம்?

திராவிடர் இயக்கங்கள்; தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் தடைக்கல்லா? படிக்கல்லா?

- வாலாசா வல்லவன்

1938இல் நடைபெற்ற மாபெரும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் விளைவாக, தமிழக அரசியல் தளத்தில் மாபெரும் திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. இனி இந்தியாவுடன் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடாது என்பதே அது. அதை வலியுறுத்தி “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே” என்று விடுதலை ஏட்டில் அய்ந்து தொடர் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே! - III

நேற்றும் முன்தினமும் ‘தமிழ்நாடு தமிழருக்கே’ என்ற தலைப்பின்கீழ் அதன் கருத்தையும், அவசியத்தையும், முறையையும் விளக்கி எழுதியிருந்ததுடன், மறுபடியும் அதைப்பற்றித் தொடர்ந்து திராவிடருக்கும் அந்நியருக்கும் உள்ள வாழ்க்கை முறைப் பேதம்பற்றி எழுதப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதன்படி இன்று எழுதப் போகும் இந்த 3ஆவது தலையங்கத்தில் முதலாவதாக திராவிடர்கள்-ஆரியர்கள் என்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள், அவர்களிருவருக்கும் எப்படி சம்பந்தமேற்பட்டது, அவர்களுடைய வாழ்க்கைமுறை பேதம் எப்படிப்பட்டது என்பவைகளை எடுத்துக்காட்ட இதை எழுதுகிறோம்.

திராவிடநாட்டுக்கு ஆரியர்கள் குடியேறி திராவிடர்களை அடக்கி கீழ்மைப்படுத்தியவர்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை. ஆரியர் திராவிட நாட்டுக்கு வருவதற்கு முன் திராவிடநாடு கலைகளிலும், நாகரிகத்திலும் தலைசிறந்து விளங்கி வந்தது என்பது பற்றியும் நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை என்றாலும் இவ்விரண்டுக்கும் ஆதாரமாக இரண்டொரு சரித்திரா சிரியர்கள் அபிப்பிராயங்களை எடுத்துக்காட்டுவது பொருந்துமென நினைக்கிறோம்.

“மேற்கு திபேத்தையும் ஆப்கானிஸ்தானத்தையும் தாண்டி ஆரியர்கள் இந்தியாவுக்குக் குடியேறியவர்களாவார்கள். அவர்களது பாஷை சமற்கிருதம் போன்றது. இந்தியாவுக்கு வந்ததும் தங்கள் கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், மத நம்பிக்கைகள் முதலியவற்றைத் தங்கள் இஷ்டப்படி தங்கள் பாஷையிலேயே எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள்” என்று சர் என்றி ஜான்ஸ் பட்டளர் என்கின்ற பிரசித்தி பெற்று ஆராய்ச்சியாளர் “இந்தியாவில் அந்நியர்கள்” என்ற புத்தகத்தில் 19ஆவது பக்கத்தில் ஆதாரங்களோடு எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.

“ஆரியர்கள் மதுவருந்துவதும் கூதாடுவதுமான ஒழுக்க ஈனமான காரியங்களில் பற்றுடையவர்கள்”.

இது ராகேஸ் என்னும் பேராசிரியர் “வேதகால இந்தியா” என்பதில் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.

“வட இந்தியாவில் இருந்து திராவிடக் கலை நாகரிகம் முதலியவை யாவும் ஆரியர்களால் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன - ஆனால், தென்னிந்தியாவில் அவ் விதம் செய்யமுடியவில்லை”

இது “பண்டையத் தமிழரின் வரலாறு” என்கின்ற ஆராய்ச்சிப் புத்தகத்தில் 4ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சிக் குறியானது நாம் முன் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்ட, அதாவது திராவிடம் இன்னமும் ஆரியமயமாகவில்லை என்பதற்கு ஆதரவளிப்பதாகும்.

“ஆரியரல்லாத இந்நாட்டுத் திராவிடப் பழங்குடி மக்கள் ஆரியர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு காடுகளுக்குத் துரத்தப்பட்டார்கள். இதுவும் போதாதென்று அவர்களை இராட்சதர்கள், அசுரர்கள் என்றும் நூல்கள் எழுதிக் கொண்டார்கள். இதுவும் போதாதென்று கருதி, திராவிடர்களுக்கு ‘தஸ்யு’ என்றும் -ஆரிய எதிரி என்றும், பெயரிட்டு அவற்றையே நாளாவட்டத்தில் பேய் என்றும், பூதம் என்றும், இராட்சசர் என்றும் பெயர்களாக மாறச் செய்துவிட்டார்கள்”.

இது சர்.வில்லியம் வில்ஸன் ஹெணர், டாக்டர் கே.சி.எஸ்.ஈ., சி.ஈ.ஈ. எல்-லய-டி எழுதின “இந்திய மக்களின் சரித்திரம்” 41ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“பிராமணர்கள் கல்வியைத் துங்களுக்கே ஆக்கிக் கொண்டு அந்த நிலைமையைத் துஷ்பிரயோகப்படுத்தித் துங்கள் இஷ்டம் போல் துங்களுக்கு அனுசூலமாக சகல விஷயங்களையும் உட்படுத்திக்கொண்டு அதற்கு ஏற்றபடி கதைகளை உற்பத்தி செய்து எழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் கற்பனைக் கதைகள் அனைத்தும் வேண்டுமென்றே கெட்ட எண்ணத்துடன் திராவிடரை அழுத்தி, அடிமைப்படுத்தித் துங்களை உயர்த்திக் கொள்ளுவதற்கு ஆகவே, எழுதிக்கொள்ளப்பட்டவைகளாகும்.”

இது பிரபல சரித்திராசியரான என்றி பெரிட்ஜ் என்பவரால் 1865ஆம் வருஷத்திலேயே எழுதப்பட்ட விரிவான இந்திய சரித்திரம் முதல் பாகம் 15ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“பாரத இராமாயணங்கள் முதலிய இதிகாசங்களில் காட்டுமிராண்டிகள், அசுரர்கள், ராட்சதர்கள், தஸ்யுக்கள் வசிக்கும் நெருக்கமான நாடு என்பதெல்லாம் தென்னிந்தியாவை (திராவிடத்தை)ப் பற்றியேயாகும்.”

இது ராவின்சன் சி.ஐ.ஈ.யால் எழுதின 'இந்தியா' என்னும் புத்தகத்தில் 155வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“நம்மைச் சுற்றி 4 பக்கங்களிலும் தஸ்யுக்கள் (திராவிடர்கள்) இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாகங்கள் செய்வதில்லை. ஒன்றையுமே நம்புவதில்லை. அவர்கள் பழக்க வழக்கங்களே வேறாய் இருக்கின்றன. ஓ! இந்திரனே! அவர்களைக் கொல்லு” என்பது ஆரியர்களின் பிரார்த்தனையாகும். இது ரிக் வேதம் 10ஆம் அதிகாரம் ஈலோகம் 22-8ல் இருக்கிறது.

“இந்தியாவில் இருந்த ஆரியர்களிடம் மனிதர்களைக் கொன்று யாகம் செய்யும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது என்று நீச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.”

இம்பீரியல் இந்தியன் கெஜட்டில் 1909 வருஷ வால்யம் I, பக்கம் 405 ல் இருக்கிறது.

“தென்னிந்தியாவில் வசித்து வந்த ஆரியரல்லாதார்களையே குரங்குகள் என்றும், அசுரர்கள் என்றும் இராமாயணக் கதையில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

இது ரோமேஷ் சந்திர டி. சி.அய்.ஈ.அய்.சி.எஸ். எழுதிய “புராதன இந்தியா” என்னும் புத்தகத்தில் 52-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“திராவிடர்கள் தங்கள்மீது படை எடுத்துவந்த ஆரியர்களோடு கடும்போர் புரியவேண்டி இருந்தது. இந்த விஷயம் ரிக்வேதத்திலேயே அநேக ஈலோகங்களாக இருக்கின்றன.”

இது டாக்டர் ரோமேஷ் சந்திர மஜும்தார் எம்.ஏ.யின். “பூர்வீக இந்திய சரித்திரமும் நாகரிகமும்” என்னும் புத்தகத்தின் 22ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.”

“இராமாயணக்கதை என்பது ஆரியர்கள் தென் இந்திய தஸ்யுக்கள் அல்லது திராவிடர்கள் மீது படை எடுத்து வெற்றி பெற்றதைச் சித்தரித்துக் காட்டுவதாகும்.”

இது பி. சிதம்பரம் பிள்ளை எழுதிய ‘திராவிடரும் ஆரியரும்’ என்னும் புத்தகத்தின் 24ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“இராமாயணக் கதையானது புரோகித வகுப்பாருக்கும், யுத்த வீரர்களுக்கும் நடந்தபோரைக் குறிப்பதாகும். இராமாயணத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள குரங்குகள், கரடிகள் என்பவை தென் இந்தியாவில் உள்ளவர்களை - ஆரியரல்லாதவர்களைக் குறிப்பதாகும்.”

இது ரோமேஷ் சந்திர டி. எழுதிய “பண்டைய இந்தியாவின் நாகரிகம்” என்ற புத்தகத்தின் 139 - 141ஆவது பக்கங்களில் இருக்கிறது.

“தென்னிந்தியாவில் இருந்த மக்களேதான் இராமாயணத்தில் குரங்குகள் என்றும் அரக்கர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்”

இது “சுவாமி விவேகானந்தா அவர்களது சொற்பொழிவுகளும், கட்டுரைகளும்” என்ற புத்தகத்தில் “இராமாயணம்” என்னும் தலைப்பில் 587 - 589 பக்கங்களில் இருக்கிறது.

“ஆரியன் என்கிற பதம் இந்தியாவின் புராதன குடிமக்களிடமிருந்து தங்களைப் பிரித்துக்காட்டுவதற்காக ஆரியர் ஏற்படுத்திக்கொண்ட பதம்”

தஸ்யுக்கள் என்பது இந்தியப் புராதன குடிமக்களுக்கு அவர்கள் (ஆரியர்கள்) கொடுத்த பெயராகும்.

இது 1922ஆம் வருஷம் பிரசுரிக்கப்பட்ட கேம்ப்ரிட்ஜ் “பழைய இந்தியாவின் சரித்திரம்” என்னும் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

பகைமைக்குக் காரணம்

“ஆரியரல்லாதவர்களை ரிக் வேதத்தில் தாசர் (சூத்திரர்)கள் என்றும், தஸ்யுக்கள்-அசுரர்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆரியருக்கும் ஆரியரல்லாதாருக்கும் இருந்து கொண்டிருந்த அடிப்படையான பகைமையைப்பற்றி ரிக் வேதத்தில் பல இடங்களில் காணலாம். இரு வகுப்பாருக்கும் இருந்த கலை வேற்றுமையும், அரசியல் வேற்றுமையுமே இந்தப் பகைமைக்கு காரணமாகும்”

இது டாக்டர் ராதா குமுத் முக்கர்ஜீ எம்.ஏ., பி.எச்.டி., எழுதிய ‘இந்து நாகரிகம்’ என்னும் புத்தகத்தில் 69ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“இராமாயணக் கதையின் உள் பொருள் என்னவென்றால் ஆரிய நாகரிகத்துக்கும், திராவிட நாகரிகத்துக்கும் (அவற்றின் தலைவர்களான இராமன் - இராவணன் ஆகியவர்களால்) நடத்தப்பட்ட போராகும்.”

இது ராதா குமுத் முக்கர்ஜீ எழுதிய “இந்து நாகரிகம்” என்னும் புத்தகத்தின் 141ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“தமிழர்கள் என்பவர்கள் இந்தியாவின் தென் கிழக்கிலும், இலங்கையின் சில பாகத்திலும் வசிக்கும் ஆரியரல்லாத திராவிட மக்கள் ஆவார்கள். தமிழ் என்பது மேற்படியார்களால் பேசப்படும் பாஷை.

இது சர் ஜேம்ஸ் மர்ரே எழுதிய புதிய இங்கிலீஷ் அகராதியின் பக்கம் 67 டி -யில் இருக்கிறது.

“ஆரியர்கள் தங்கள் மொழியை ஆரியரல்லாதாருக்குள் புகுத்த முயற்சித்து முடியாமல் போனதால் ஆரியரல்லாதாருடைய பாஷைகளைக் கற்றுக்கொண்டு அவர்களது நாகரிகத்தையும் பின்பற்ற வேண்டி வந்தன.”

இது பண்டர்காரின் கட்டுரைகள் வால்யம் 3, பக்கம் 10-ல் இருக்கிறது.

“தமிழர்கள் ஆரியர்களை வடவர், வடநாட்டார் என்று அழைத்தார்கள். ஏனெனில், ஆரியர்கள் வடக்கே இருந்து வந்தவர்களானதால்”

இது கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் எம்.ஏ., பி.எச்.டி., அவர்கள் எழுதிய “தென் இந்தியாவும் இந்தியக் கலையும்” என்ற புத்தகத்தின் 3ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“இராமாயணத்தில் தென் இந்தியா (திராவிடதேசம்) தஸ்யுக்கள் என்ற இராட்சதர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது.

“இவர்கள் (தென் இந்தியர்கள்) வட இந்தியாவில் இருந்து வந்த ஆரியர்களைப் போலவே நாகரிகமடைந்த வர்களாய் இருந்தார்கள்”. இது பி.டி.சீனிவாசய்யங்கார் எழுதிய ‘இந்திய சரித்திரம்’ முதல் பாகம் என்னும் புத்தகத்தில் 10ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“திராவிடர்களை ஆரியர்கள் வென்றுவிட்ட அகங்காரத்தால் குரங்குகள் என்றும், கரடிகள் என்றும், இராட்சதர்கள் என்றும் எழுதிவைத்தார்கள். ஆனால் இந்தப்படி இழிவுபடுத்தப்பட்ட வகுப்பாதிமிகுந்தே (திராவிடர்களிடமிருந்தே) பல நாகரிகங்களை இந்த பிராமணர்கள் கற்றுக்கொண்டார்கள்”. இது ஷோஷி சந்தர் டி.எம்.எ. எழுதிய “இந்தியா அன்றும் இன்றும்” என்னும் புத்தகத்தில் 105ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

ஆரியக் கடவுள்களைப் பூசிக்கின்றவர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களும், தேவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். இந்த ஆரியக் கடவுள்கள் வணக்கத்தை எதிர்த்தவர்களை அசுரர்கள் என்று அழைத்தார்கள். இந்த இரு கூட்டத்தாருக்கும் விடாப்பகை இருந்துகொண்டே வந்தது”

இது எ.ஸி. தாஸ், எம்.ஏ., பி.எல்., எழுதிய “ரிக் வேத காலத்து இந்தியா” என்னும் புத்தகத்தில் 151ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

ஆரியர்கள் தங்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட எதிரிகளாகிய திராவிடர்களைத் தங்களுடைய புத்தகங்களில், திராவிடர்களை தஸ்யுக்கள் என்றும், தானவர்கள் என்றும், இராட்சதர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆரியக் கவிகள் திராவிடர்கள் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பை இது காட்டுகிறது. ஏனெனில் ஆரியர்கள் திராவிட நாட்டில் சிறுகச் சிறுக நுழைந்து ஆதிக்கம் பெறுவதில் அடைந்த கஷ்டத்தினால் இப்படி எழுதினார்கள்.”

இது சி.எஸ். சீனிவாசாச்சாரி எம்.ஏ., அண்டு எம்.எல். இராமசாமி அய்யங்கார் எம்.ஏ., ஆகிய சரித்திர போதகர்கள் எழுதிய “இந்திய சரித்திரம் முதல்பாகம்” என்னும் புத்தகத்தில் “இந்து இந்தியா” என்னும் தலைப்பில் 16, 17ஆவது பக்கங்களில் இருக்கிறது.

“ஆரியர்களில் சமஸ்கிருதம் பேசியவர்கள் மட்டும் இந்தியாவில் மேற்குக் கணவாய் வழியாக நுழைந்து வட இந்தியாவை அடைந்தார்கள். அங்கு தங்களைவிட முன்னேற்றமான திராவிடர்களைக் கண்டு அவர்களிடமிருந்து பல நாகரிகங்களைக் கற்றுக்கொண்டார்கள்”

இது எச்.ஜி. வெல்ஸ் எழுதிய “உலகத்தின் சிறு சரித்திரம்” என்னும் புத்தகத்தின் 105ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“ஜாதிப் பிரிவுகள் நான்கில் அதாவது பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் என்பவர்களில் முதல் மூன்று பிரிவினர்கள் ஆரிய சம்பந்தப்பட்டவர்கள். கடைசி வகுப்பார் (சூத்திரர்கள்) இந்தியாவின் புராதனக் குடிகள்.”

இது “New Age Encyclopedia. (நியூ ஏஜ் என்சைக்ளோபீடியா Vol, II, 1925) பக்கம் 237-இல் இருக்கிறது.

“இராமாயணம் தென்னிந்தியாவில் ஆரியர் பரவியதையும் அதைக் கைப்பற்றியதையும் உணர்த்தும் நூல்”

இது இப்போது கல்வி மந்திரியாய் இருந்த சி.ஜே. வாக்கி, எம்.ஏ., எழுதிய “இந்திய சரித்திரப் பாடுபாடு” என்னும் புத்தகத்தின் 15ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

“விஷ்ணு என்கின்ற கடவுள் ஆரியக் கூட்டத்தாருக்கு வெற்றி தேடிக்கொடுக்கவும் யோசனை கூறவும் அடிக்கடி அவதாரம் செய்வதாகக் கருதப்பட்டது”

இது இ.பி. ஹாவெல் 1918இல் எழுதிய “இந்தியாவில் ஆரியர் ஆட்சியின் சரித்திரம்” என்னும் புத்தகத்தின் 32ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது. “பாரதத்தில் இடும்பி என்று ஒரு ஆரியரல்லாத பெண்மணியைப் பற்றி எழுதிய பார்ப்பனக் கவி தனக்குள்ள, ஜாதி துவேஷத்தால் ராட்சசி என்று எழுதி இருக்கிறான். இராட்சதர் என்கின்ற பயங்கரப் புரளி வார்த்தை வைதிகப் பார்ப்பனனின் மூளையில் தோன்றிய கற்பனையேயாகும்”

இது நாகேந்தரநாத் கோஷ் பி.ஏ., பி.எல். எழுதிய “இந்திய ஆரியரின் இலக்கியமும், கலையும்” என்ற புத்தகத்தின் 194ஆவது பக்கம். “இராமாயணக் கதையானது ஆரியர்களை மேன்மையாகக் கூறவும், திராவிடர்களை இழிவுபடுத்திக் காட்டவும் எழுதப்பட்ட நூலாகும்.”

இது பண்டிதர் டி.பொன்னம்பலம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட “மலபார் குவார்ட்டர்ஸ் ரிவ்யூ” என்னும் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. “இந்திய ஐரோப்பியர்களால் (அதாவது ஆரியர்களால்) தோற்கடிக்கப்பட்ட கறுப்பு மனிதர்களை (திராவிடர்களை) தஸ்யுக்கள் என்றும், கொள்ளைக்காரர்கள் என்றும், அடிக்கடி பிசாசுகளாக மாறக்கூடியவர்கள் என்றும் வேத இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது”

இது பால்மாசின் அவர் செல் எழுதிய “புராதன இந்தியாவும், இந்தியாவின் நாகரிகமும்” என்ற புத்தகத்தில் 19ஆவது பக்கத்தில் இருக்கிறது. இவையும், இவை போன்றனவுமாகிய பல விஷயங்கள் பெயர் பெற்ற ஆராய்ச்சியினர்களுடைய ஆராய்ச்சியிலும், பல ஆரியப் பார்ப்பனர்களுடைய ஆராய்ச்சியிலும், ஆரிய வேத புராண இதிகாசங்களிலும் இருந்தே கண்டு பிடிக்கப் பட்டிருப்பவைகளாகும்.

ஆனால், ஆரியர் வருவதற்குமுன் திராவிட நாடு எப்படி இருந்தது என்பதற்கு இராமாயணத்திலேயே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

அதாவது, இராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் சீதையைத் தேடுவதற்குத் தென்பாகத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட அனுமானுக்கு சுக்ரீவனால் சொல்லி அனுப்பப்பட்ட வழிக்குறிப்புகளில், “காவேரிநதியைத் தாண்டிப் பொருநை நதியைக் கடந்து சென்றால் பாண்டியனுடைய பொற்கதவமிட்ட மதிரைணைக் காண்பாய்” என்று சொன்னதாக, வால்மீகியார் இராமாயணத்தில் கூறுகிறார். மற்றும் அவர் கூறுவது விந்தியமலைக்கு அப்பாலுள்ள தீராவிட நாட்டில் தண்டகாருண்யம் கடந்தால் பிறகு,

“ஆந்திரம், சோழம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளைக் காண்பீர்கள்” “அதில் தேவரம்பையர் வந்து நீராடும்படியான தெளிந்த நீரையுடைய தீவ்வியமான காவேரி நதியைக் காண்பீர்கள்.” “பிறகு முதலைகள் நிரம்பிய தாம்பிரரணியைக் காண்பீர்கள்” “பிறகு பொன்னிறத்ததாயும், முத்து மயமனதாயும், பாண்டியர்க்கு யோக்கியமானதாயுமுள்ள கபாடபுரத்தைக் காண்பீர்கள்.” “அப்புறம் சமுத்திரத்தைக் காண்பீர்கள். அங்கு சென்று உங்கள் காரிய நிச்சயத்தைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறியிருப்பதாக, வடமொழி இராமாயணத்தில் காண்கிறோம். ஆகையால், தீராவிட நாடு ஆரியர் இந்நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன் மேன்மையாயும், நாகரிகத்துடனும், செல்வத்துடனும் தனிப்பட்ட அரசாட்சி உடையதாயும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது விளங்குவதோடு, இப்படிப்பட்ட தீராவிடமும், தீராவிட மக்களும் ஆரியர் ஆதிக்கமும் கொடுமையும் ஏற்பட்ட பிறகே தீராவிடர்கள் குரங்குகளாகவும், இராட்சதர் களாகவும் கற்பிக்கப்பட்டதோடு - சூத்திரன் அடிமை, மிலேச்சன், சண்டாளன், என்பது போன்ற இழிமொழிகளுக்காளாகி சூத்திரர்களுக்கு (தீராவிடர்களுக்கு) ஒரு நீதியும், ஆரியர்களுக்கு ஒரு நீதியும் கற்பிக்கப்பட்ட மனுதர்ம நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்மனு நீதியில் சூத்திரர்களுக்கு (தீராவிடர்களுக்கு) விதித்திருக்கும் தர்மங்களையும் பற்றி ஒரு சிறிது மாத்திரம் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறோம்.

அதாவது, பிரமாணனுக்குத் தலையை முண்டிதம் செய்வது கொலைத் தண்டமாகும். மற்ற வருணத்தாருக்குக் கொலைத் தண்டமுண்டு. *மனு.அத். II. 379*

அந்தணன் - பூனை, அணில், காடை, தவளை, நாய், உடும்பு, கோட்டான், காகம் இவைகளைக் கொன்றால் ஒரு சூத்திரனைக் கொன்றதற்குச் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். *மனு.அத். 9. 132*

வைதிக கருமமாயிருந்தாலும், லௌகிக கருமமாயிருந்தாலும் அக்கினி எப்படி மேலான தெய்வமாயிருக்கிறதோ, அப்படியே பிராமணன் ஞானியாயிருந்தாலும், மூடனாயிருந்தாலும் அவனே மேலான தெய்வமாவான். *மனு.அத். 6. 317*

பிராமணன் தூர்ச்செய்கையுள்ளவனாயிருந்த போதிலும் சகலமான சபா-சபாங்களிலும் பூசிக்கத்தக்கவன், அவன் மேலான தெய்வமாதலால். *மனு.அத். 7. 318 - 319*

கருமானுஷ்டமில்லா பிராமணனேனும் அவன் அரசன் செய்ய வேண்டிய தீர்ப்புகளைச் செய்யலாம். சூத்திரன் ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. *மனு.அத். 8. 20*

சூத்திரன் விலை கொடுத்து அடிமையாக வாங்கப் பட்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவனைப் பிராமணன் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வேலை வாங்கலாம். ஏனென்றால், கடவுள் சூத்திரனைப் பிராமணனுக்கு வேலை செய்யும் ஒரே நிமித்தமாகவே படைத்திருக்கிறார். *மனு.அத். 8. 413*

பிராமணன் சூத்திரனுடைய பொருளை முழுமனச் சமாதானத்துடன் (சற்றாயினும் பாவமென்றெண்ணாமல்) கைப்பற்றிக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் அவனுக்குச் சொந்தமான தொன்றுமில்லையாதலாலும் அவன் சொத்தை அவன் எஜமான் எடுத்துக்கொள்ளலாமாதலாலும். *மனு.அத். 8. 417*

ஒரு பிறப்பாளன் (சூத்திரன்) இரு பிறப்பாளரை (பிராமணரை)த் திட்டினால் அவன் நாவை அறுத்தெறிய வேண்டும். *மனு. அத். 8. 271.*

அவன் அவர்கள் பேரையாவது, சாதியையாவது தூஷித்தால் பத்துவிரல் நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை அவன் வாய்க்குள் செலுத்தவேண்டும். *மனு.அத். 8.271*

அவன் அகந்தையால் குருமாருக்கு அவர்களுடைய கடமைகளைப் பற்றிப் போதிப்பானானால் அவன் வாய்க்குள்ளும், காதுக்குள்ளும் கொதிக்கிற எண்ணெயை உற்றுப்படி செய்வது அரசன் கடமை. *மனு.அத். 7.272*

அவன் உயர் குலத்தானை அடிப்பதற்குக் கையை யாவது தடியையாவது உயர்த்தினால் அவன் கையை வெட்டியெறிந்துவிட வேண்டும். அவன் கோபத்தினால் அவனை உதைத்தால் அவன் காலை வெட்டியெறிந்து விட வேண்டும். *மனு.அத். 8.280*

தாழ் குலத்தான், உயர் குலத்தானோடு சமமாக உட்கார வெத்தனித்தால் அவனை இடுப்பிற் சூட்டுக் கோல்கொண்டு சுட்டுத் தேசத்தைவிட்டுத் துரத்திவிட வேண்டும். அவன் பின்பக்கத்தை வெட்டியெறிந்து விடலாம். *மனு.அத். 7.281*

அவன் அகந்தையால் அவன் மேல் உமிழ்ந்தால் அவன் உதடுகளிரண்டையும் அரசன் வெட்டியெறியும் படி செய்ய வேண்டும். *மனு.அத். 8.282*

இதுவரை எழுதி வந்தவை ஆரியர் - தீராவிடர் யார் என்பதும், அவரவர்கள் வாழ்க்கைமுறை, தன்மை என்ன என்பதும், ஆரியரால் தீராவிடம் இன்றைய இழிநிலை அடைந்ததற்குக் காரணம் விளங்கும் படி விளக்கப்பட்டவைகளாகும். இனி தீராவிட சமய சம்பந்தமான விஷயங்கள் முதலியவை பற்றி அடுத்த தலையங்கத்தில் விளக்குவோம்.

(விடுதலை : 23-11-1939)
தொடரும்

அந்த ஏழு நாட்கள்!

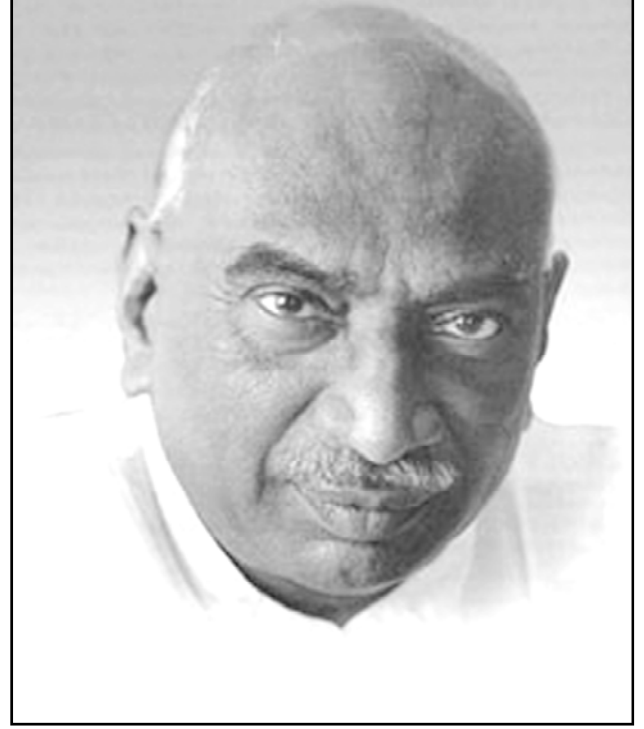
- சி.வெரியசாமி

ஏகாதிபத்திய ஆட்சி :- புதுதில்லியின் ஏகாதிபத்தியம் பற்றியும், அதற்கு எப்படி எப்படி எல்லாம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டமும், மற்றச் சட்டங்களும், நீதி அமைப்பும் துணை செய்கின்றன என்பது பற்றியும் இளங்கலை, முதுகலை, பொருளியல் படிப்பு மற்றும் இளநிலை சட்டப் படிப்புப் படிக்கும்போதே ஓரளவு படித்திருக்கிறேன். வகுப்பில் 50 நிமிடப் பாட நேரத்தில் 3, 4 முறை பேராசிரியர்களிடம் மேற்குறித்த நிலைமைகள் மாற வேண்டும், பொதுவுடமை அரசு மட்டுமே தீர்வு என்ற அடிப்படையில் வினா எழுப்பி விடை பெறுவது என் இயல்பு. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் தில்லியில் ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ் கட்சி பற்றியும், அதே நேரத்தில், தமிழ் நாட்டின் முதல்வராக ஒன்பது ஆண்டு காலம் ஆட்சி செய்த மாண்புமிகு கு.காமராசர் பற்றியும் அதிகம் விமர்சனம் செய்துள்ளேன். குறிப்பாக மாநிலங்களுக்குப் போதிய அதிகாரங்கள் இல்லாதது பற்றியோ, இந்திய ஏகாதிபத்திய வல்லாட்சியில் ஒற்றை ஆட்சி மொழியாக இந்தி மட்டுமே இருக்கும் என்பது பற்றியோ பேசாத, கவலைப்படாத காமராசரை தில்லிக் காங்கிரசோடு இணைத்துப் பலமுறை குறை கூறிப் பேசியுள்ளேன்.

மேன்மை மிகு காமராசர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் செய்த சாதனைகளான இராசாசியின் குலக்கல்வி ஒழிப்பு மற்றும் கல்விப் புரட்சி, தொழிற்புரட்சி, நீர்த் தேக்க அணைகள் கட்டி செய்த வேளாண்மைப் புரட்சி என்பதெல்லாம் அப்போது தெரியவில்லை. தான் ஒரு புரட்சியாளன் என்று தனக்குத்தானே காமராசர் கூறிக் கொண்டதுமில்லை. மற்றவர்கள் அப்படிக்கூற அனுமதிக்கவும் இல்லை. ஆனால், இன்றோ உண்மையான புரட்சிக்கு எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள் - புரட்சி என்ற சொல்லின் ஒரே ஒரு எழுத்துக்குக் கூடத் 'தகுதியற்றதுகள்' எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் என்றும், புரட்சித்தலைவி என்றும், புரட்சிப் புயல் என்றும் கோயபெல்ஸ் வேலை செய்கின்றனர்.

நாடார்

பொன்னை நாடார், பொருளை நாடார், பெண்ணை நாடார், காமராசர் நாடார் என்பதெல்லாம் காலம் போகப் போகப் பின்னாட்களில் அறிந்து, பக்குவப்படாத இளமைக்காலத்தில் காமராசர் பற்றிக் குறைவாகப் பேசியது பற்றி மிக, மிக வருந்தியதுண்டு. மக்களாட்சியின் மாண்புகள் அறியாத - வாக்குச் சீட்டின் தன்மை, வல்லமை அறியாத - படிப்பும், அறிவும் குறைவான மக்களிடம்; எப்படி எப்படியோ தரம் தாழ்ந்த முறையில்

வாக்குப் பெற்று, ஆட்சியில் அமர்வது என்பது, நாட்டு வளத்தை, மக்கள் செல்வத்தைக் கொள்ளையோ கொள்ளையென அன்றாடம் கொள்ளை அடிக்க, வாக்குச் சீட்டுகள் மூலம் மக்கள் தங்களுக்கு அளித்த அனுமதி. அங்கீகாரம் என்றே கருதி, கொள்ளை அடிக்கும் இன்னாள் மாண்புகளுக்கும், ஊழல் என்றால் என்ன? சொத்து சேர்க்கும் "அறிவியல் ஊழல்" என்றால் என்ன, என்றே அறியாத மக்கள் முதல்வர் காமராசருக்கும் அனுவளவும் தொடர்பு இல்லை.

தந்தை பெரியார் :- காந்தியையும் காங்கிரசையும் முழு மூச்சாக எதிர்த்த தந்தை பெரியார் காமராசரை மட்டும் பச்சைத் தமிழன் என்று பெருமையுடன் கூறி, ஆட்சியில் அமர்த்தி ஆதரித்தார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும்.

அந்தப் பச்சைத் தமிழன் பிறந்த நாளான சூலை 15-ஆம் நாள் அவர் பிறந்த விருதுநகர் இல்லத்தில் தொடங்கி சூலை 21 முடிய 7 நாட்கள் காமராசர் பிறந்த நாள் விழா - மது ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் என்ற இரு செய்திகள் பற்றித் தொடர் ஊர்திப் பயணம் செய்தோம். இந்தப் பயணத்தை சென்னை கவிஞர் இராமலிங்க சோதி தொடங்கி வைத்தார். இந்தப் பயணத்தில் 2.10.2014ல்

குமரியில் தொடங்கி 12.1.2015 இல் சென்னையில் நிறைவு செய்த மது ஒழிப்பு 103 நாட்கள் பிரச்சார நடைபயணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தத் தோழர் இனாமுல் அசன், தஞ்சை விசிரி சாமியார், மூங்கில் அமைப்பின் உறுப்பினரும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக முதுகலை மாணவருமான நாகார்சனன் அவர்களும் பிரச்சார பயணத்தில் கலந்து கொண்டது சிறப்பாகும்.

குட்டம் சிவாஜி முத்துக்குமார் :

இவர்தான் காமராசர்-சிவாஜி பொது நல இயக்கத்தின் நிறுவனத் தலைவர். காங்கிரசால், காமராசரால் பதவியும், கோடி, கோடியாகப் பணமும் குவித்தவர்கள் செய்யத் தவறியதைத் -காமராசர் பிறந்தநாள் விழா ஏற்பாடு செய்யத் தவறியதை இந்த ஏழை சிவாஜி முத்துக்குமார் 7 நாட்கள் ஊர்திப் பிரச்சார பயணமாகச் சிறப்பாக செய்தார். நெல்லை மாவட்டம் இராதாபுரம் வட்டம், குட்டம் ஊரினரான 46 வயது நிரம்பிய துடிப்பு மிகும் இளைஞர் இவர். 2.10.2014 முதல் 12.01.2015 வரை நடந்த 103 நாட்கள் குமரி- சென்னை - மது ஒழிப்பு நடைப் பயணத்தில் முழுமையாகப் பங்கேற்று உணர்ச்சி மிகு வீர உரையாற்றியவர்தான் இவர்.

ஏழையிலும் ஏழை முதல்வர்களில் முதல்வர் :- 15.7.2017 காலை 10 மணியளவில் காமராசர் பிறந்த இல்லத்தில் நுழைந்தோம். 10 அடி அகலம் கூட இல்லாத சந்துத் தெருவில், சுமார் 300 சதுர அடி கூட இல்லாத வீட்டில்தான் 9 ஆண்டுகாலம் தமிழ் நாட்டின் **ஒப்பற்ற முதல்வராகவும்**, இரண்டு முறை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராகவும், லால்பகதூர் சாஸ்திரி, இந்திராகாந்தி ஆகியப் பிரதமர்களை நிலை நிறுத்திய ஈடிணை இல்லாத தலைவராகவும் இருந்த காமராசர் வாழ்ந்திருக்கிறார் என உணர்ச்சிப் பொங்க நான் பேசியபோது **“அய்யா கொஞ்சம் பொறுங்கள்”** என்றது ஒரு குரல்! என்னங்க என்று கேட்டேன். நீங்கள் கூறிய சிறிய வீடும் அவருடையதல்ல. அவருடைய தாய் மாமாவின் வாடகை வீடுதான் என்றார் ஒருவர்! அதிர்ந்தே விட்டேன்!

மெய்யும் பொய்யும் :- வேறு எவ்வித அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துகளும் இல்லாமல் வெறும் 136 ரூபாய் மட்டுமே தன் வாங்கிக் கணக்கில் வைத்துவிட்டு மறைந்த மனிதருள் மாணிக்க முதல்வர் காமராசர் வரலாற்றில் எப்போதும் நிலைத்து நிற்பார். **“ஏழை பங்காளன்** காமராசர் என்று கூறுகிறார்கள். அது சுத்தப்பொய். காமராசர் வெளிநாட்டு வங்கிகளில் பணத்தைப் பதுக்கி வைத்துள்ளார் என்பது எத்தனைப் பேருக்குத் தெரியும்!” என்று கரகரத்தக் குரலில் குரைத்தப் பிச்சைக்கார

அரசியல்வாதிகள், பொது வாழ்வுக்கு வந்த பின் எத்தனை எத்தனை கோடிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்பது அவர்களுக்கேத் தெரியாது. அவர்கள் வாரீசுகளுக்கும் தெரியாது! ஏன் வருமானவரித் துறைக்கேத் தெரியாது.

திருவிழா : எங்களின் ஊர்திப் பயணம் விருதுநகர், தூத்துக்குடி, நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் பயணித்தது. அந்த ஏழு நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும் குறைந்தது பத்து ஊர்களில் பிரச்சாரம் செய்தோம். எல்லா ஊர்களிலும் சுமார் 50% மக்கள் நாடார் சமூகமே. காமராசர் சிலையோ காமராசர் பேரால் பேருந்து நிலையமோ, மருத்துவமனை போன்ற பொது அலுவலகங்களோ இல்லாத ஊர்கள் சில ஊர்கள்தான். காமராசர் பிறந்த நாள் விழா சூலை 15க்குப் பிறகும், தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஊரெங்கும் விழாக்கோலம்!

கலை நிகழ்ச்சிகள், ஆண், பெண் சிறார்களுக்கு விளையாட்டுப் போட்டிகள், பொது விருந்துகள், ஊரின் நடுவே பெரிய, பெரியப் பந்தல்கள். அவற்றில் மிகச் சிறந்த உணவு விருந்துகள். ஏற்றத் தாழ்வு பாராமல் ஊரார் அனைவரும் விருந்தில் பங்குபெரும் மாட்சி!

மறக்க முடியுமா? நெல்லை மாவட்டம், வேலப்ப நாடார் ஊர் என்ற ஊருக்கு இரவு 8 மணிக்குச் சென்றோம். நல்ல வரவேற்பு. விருந்து சாப்பிடுங்கள் - பயணச் செலவுக்குப் பணமும் தருகிறோம் - இன்று காமராசர் பிறந்த நாள் விழாப் பற்றி மட்டுமே பேசங்கள் - மது ஒழிப்புப் பற்றிப் பேச வேண்டாம். ஏனெனில், இந்தக் காமராசர் பிறந்த நாள் விழாவில் கட்சிப் பாகுபாடின்றி அனைவரின் ஒத்துழைப்புடன் ஒன்றாக விழா நடத்துகிறோம். நீங்கள் மது ஒழிப்புப்பற்றிப் பேசினால், மதுவுக்கு ஆதரவான சிலர் மறுப்புக் கூறக் கூடும். இந்த விழா தடைபடலாம். அதனால், வேறு ஒரு நாளில் நீங்கள் வந்து மது ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் செய்ய மேடை மற்றும் வசதிகளை நாங்கள் செய்து தருகிறோம் என்றுத் திட்டவட்டமாகக் கூறினர்.

“ஏழைப் பங்காளன்” காமராசர் பிறந்த நாள் விழாவில் மது ஒழிப்புப் பற்றிப் பேசத் தடையா? உங்கள் விருந்தும் வேண்டாம் -பணமும் வேண்டாம் என்று வீராவேசமாக சிவாஜி முத்துக்குமார் கூறி, அந்த வேலப்ப நாடார் ஊரை விட்டு வேறு ஊருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றோம்.

கல்விக் கூடங்களில் :- நெல்லை மாவட்டம், இராதாபுரம் வட்டம், குட்டம் ஊரில் உள்ள அரசு மேனிலைப் பள்ளி, நெல்லை நகரம் KTC நகர் அருகில் உள்ள சாரதாக் கல்லூரி மேனிலைப் பள்ளி மற்றும்

நெல்லை, இராதாபுரம் கல்லிக்குளம் ஊரில் தட்சிண மாரா நாடார் சங்கக் கல்லூரி ஆகிய கல்வி நிலையங்களில் சிறப்பாகப் பேசினோம்.

இந்தப் பயணத்தில் காமராசர் பற்றி ஒரு புறமும், மது ஒழிப்பு பற்றிப் மறுபுறமும், கொண்ட 17,000 துண்டறிக் கைகள், காமராசர் வரலாறு பற்றிய 2000 புத்தங்கள், சுவடிகள், எழுதுகோல்கள், மாணவர்களுக்கு வழங்கினோம்.

ஊர்வலம் :- ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள், பொதுமக்கள் கலந்து கொண்ட ஊர்வலத்தை திசயன் விளை நகரில், காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் வசந்தகுமார் அவர்கள் தொடங்கி வைத்து, ஊர்வல இறுதியில் ஊர்திப் பயணப் பிரச்சாரக் குழுவிற்கு சால்வை அணிவித்து நிறைவுரை ஆற்றினார்.

காமராசர் பிறந்தநாள் விழா - மது ஒழிப்பு ஊர்திப் பயணம் முக்கடல் சந்திக்கும் குமரி முனையில் உள்ள காமராசர் நினைவு மண்டபத்தில் ஏழாம் நாள் நிறைவு பெற்றது. குமரியில் உள்ள புகழ்பெற்ற **சிவந்தி மருத்துவமனை** உரிமையாளர் **மரு.கார்த்தீசன்** அவர்கள் மகிழ்வுரையும், நிறைவுரையும் நிகழ்த்தி நிறைவு செய்தார்கள்.

காமராசர் பிறந்த நாள் விழா மற்றும் மது ஒழிப்புப் பிரச்சாரம் எனும் பெயரால் குட்டம் சிவாஜி முத்துக்குமார் அவர்கள் மிகவும் கடினமாகப் பாடுபட்டு மிகவும் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்த, அந்த இனிய மகிழ்ச்சியான ஊர்திப் பயணத்தை வாழ்வில் மறக்க முடியாது!

பச்சைத் தமிழர் காமராசருக்கு நடைபெறும் இந்த விழாவைப் போல குடும்ப விழாவாக, ஊர் விழாவாக வேறு எவருக்கும் இந்தியாவில் நடைபெறுகிறதா என்பது ஆய்வுக்குரியது - மகிழ்ச்சிக்குரியது.

ஒற்றுமைப் பேரவை (EKTA PARISHAD)

மானிட ஒற்றுமை சமத்துவம் எனும் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் 1990 முதல் இந்த ஒற்றுமைப் பேரவையை P.V.இராசகோபால் என்பவர் இயக்கிக் கொண்டுள்ளார். நாடெங்கும் இருந்தக் கொத்தடிமை களை மீட்பதற்காக உச்ச நீதிமன்றம் இவரை ஆணையராக நியமித்து. நான்கு ஆண்டுகளில் 6000 தமிழ் நாட்டுக் கொத்தடிமைக் குடும்பங்களை வட இந்தியாவில் இருந்து மீட்டது இவரது சீரிய சாதனை!

இந்த ஒற்றுமைப் பேரவையின் தமிழ் நாட்டு அமைப்பாளராக **மதுரைத் தோழர் தனராசு** அவர்கள் துடிப்புடன் இயங்குகிறார்கள். நிலம், நீர், வனம் ஆகிய மக்கள் உரிமைகளைத் தனியார் மற்றும் அரசு

ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து காப்பது இந்த அமைப்பின் நோக்கம். இந்தியாவின் 12 மாநிலங்களில் இந்த அமைப்புக்குக் கிளைகள் உள்ளன.

நிலமற்ற ஏழை உழவுத் தொழிலாளிகளுக்கு நிலத்தைப் பங்கீடு செய்து அளிக்க இந்தப் பேரவை பாடுபடுகிறது. மலைகளிலும் காடுகளிலும் காலங்காலமாக நிரந்தரமாக வசித்துவரும் மலைவாழ் மக்கள் மற்றும் காட்டுவாசிகள் அவர்களின் மலை மற்றும் காடுகளில் தொடர்ந்து வாழ்வதைப் பறிக்கும் செயலை யார் செய்தாலும், அதைக் காந்திய வழியில் தடுத்து நிறுத்தி மலைவாழ் மக்கள் மற்றும் காட்டுவாசிகளைக் காப்பாற்றும் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்கிறது இந்தப் பேரவை. இந்த நோக்கத்திற்காக 2007 இல் மத்தியப் பிரதேசம் குவாலியரில் தொடங்கி புதுதில்லி வரை 25000 போராளிகளை நீண்ட பயணமாகப் போராட்டப் பயணமாக நடத்தியது இந்த ஒற்றுமைப் பேரவை. இந்த அமைப்பின் கோரிக்கையை மத்திய அரசு 2012 இல் ஏற்று அடித்தட்டு மக்களுக்கு நிலமும், வீடும் அளிக்க உறுதி கூறியுள்ளது.

ஒற்றுமை அமைதி சமத்துவம் சமநீதிக்கான இளைஞர்களின் பயிற்சி முகாம்களை 500 மாவட்டங்களில் நடத்தத் திட்டமிட்டுத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறது இந்தப் பேரவை.

தமிழ்நாட்டில் இந்த ஒற்றுமைப் பேரவையின் பயிற்சி மையமாக CESC (Center for Experiencing Soio Cultural Interaction) என்ற பெயரில் மதுரைக்கு அருகில் கடவூர் என்ற மலைப் பகுதியில் இயங்குகிறது.

இந்த ஒற்றுமைப் பேரவை பலத் தோழமை அமைப்புகளை அழைத்து 30.7.2017 இல் மதுரைக் கடவூர் CESC மையத்தில் **வெகுமக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்** என்ற கருத்தரங்கை நடத்தியது. இதில் மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பாக நான் கலந்து கொண்டு **மதுச்சிக்கல்தான் மக்கள் அனைவரின் உடனடிப் பிரச்சினை** என்று கருத்துக்களைக் கூறினேன். இந்தக் கருத்தை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தொடர்ந்து பல கருத்தரங்குகளையும், இளைஞர்களின் பயிற்சி வகுப்புகளையும் களப் போராட்டங்களையும் நடத்துகின்ற - நடத்த இருக்கின்ற இந்த ஒற்றுமைப் பேரவை வாழ்க! வளர்க! என மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி வாழ்த்துகிறது!

- காமராசர் புகழ் நீடு வாழ்க -

மக்கள் விரோத அரசு

இந்தியாவில் மத்திய, மாநில அரசுகள் நினைத்தால் பல பிரச்சனைகள் தீர்த்து வைக்கலாம். ஆனால், தீர்க்க முன்வரவில்லை. காரணம், ஆட்சியாளர்கள் நினைப்பது ஆட்சி நீடிக்க தொடர்ந்து பிரச்சனைகளை வளர்த்தே ஆட்சியை செய்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு, மொழிப் பிரச்சனையை, கல்விப் பிரச்சனையை நதிநீர்ப் பங்கீட்டு பிரச்சனையை, வரிவசூல் பிரச்சனையை, விலை நிர்ணயம் போன்ற முதன்மையான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முன்வரவில்லை.

ஒரே சீரான கல்விக் கொள்கையை நடைமுறை செய்ய வேண்டும். ஆனால் கல்வி கற்பிப்பதில் மத்திய கல்வி முறை, மாநிலக் கல்வி முறை என்று பிரித்து, இந்தக் கல்வி முறையில் படித்தால்தான் மேற்படிப்புக்குச் சேரமுடியும். மற்ற கல்வி முறைகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பது வருங்கால மக்கள் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் நோக்கமாகும்.

அனைத்து மாநிலங்களிலும் நீர்நிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நதிநீரை வீணாக்காமல் நதிகளை இணைத்து நதிநீர் இல்லா மாநிலங்களுக்கு தண்ணீர் பிரச்சனையை மத்திய அரசு முன்நின்று சமமாகக் கிடைக்க வழிவகுக்க வேண்டும்.

1. மழைப் பெய்தால் வறட்சியை மறந்துவிடுகின்றனர்.
2. கல்வியில் சேர்க்கை முடிந்தால் கல்விப் பிரச்சனையை அடுத்த ஆண்டுக்குத் தள்ளிப் போடுகின்றனர்.
3. மாநில மொழிகள் மீது மத்திய அரசு இந்தியை திணித்து மொழிப் பிரச்சனையை அவ்வப்பொழுது தூண்டிவிட்டு குளிர்காய்கிறது மத்திய அரசு.
4. தொடர்ந்து அண்டை நாடுகளுடன் எல்லைப் பிரச்சனையை கிளப்பிக் கொண்டு பிரச்சனையை தீர்க்காமல் அண்டை நாடுகளுடன் விருந்துண்டு கொண்டு ஆட்சி செய்கின்றது.
5. மத்திய அரசு வங்கிகளில் 6000 கோடி கடனைக் கட்டாதவன் உலகம் சுற்றுகின்றான்; 30 ஆயிரம் கடன் வாங்கிய விவசாயியை உள்ளே தள்ளி அவன் சொத்தைப் பறிமுதல் செய்கின்றது.

மக்களை விழித்துக் கொள்ளாமல், சிந்திக்கவிடாமல், வறுமையிலிருந்து விடுபடாமல் பார்த்துக் கொள்கின்றது, பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காத மத்திய, மாநில அரசு, மக்கள் விரோத அரசுகளேயாகும்.

- உழவர் மகன் ப.வ.

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி செப்டம்பர்-2017

துரை சித்தார்த்தன்	காட்டுமன்னார் சோயில்	1000/-
இரா. குப்புசாமி	சுருர்	1000/-
க. ஆதிமூலம்	கீழ்பென்னத்தூர்	1000/-
முனைவர் அ. ஆறுமுகம்	திருமழபாடி	500/-
தமிழேந்தி	அரக்கோணம்	500/-
இரா.பச்சுமலை	சென்னை	500/-
பாவலர் வையவன்	திருவண்ணாமலை	500/-
தமிழ்நாடன்	குவைத்	500/-
பகுத்தறிவாளன்	திருப்பத்தூர்	250/-
மோ.சி. சங்கர்	வேலூர்	200/-
கி. இராமச்சந்திரன்-மேகலா	வாலாசாபேட்டை	200/-
ப.வெங்கடேசன்-அரங்கமணிமொழி	வாலாசாபேட்டை	200/-
பேரா. ச.பொ.சீனிவாசன்	மூணாறு	200/-
மரு. வசந்தா மதியழகன்	அரியலூர்	200/-
இளவரசன், தமிழ்க்களம்	அரியலூர்	200/-
சி. இலக்கியா	சென்னை	100/-
அ. லயா	கிழக்கு லண்டன்	100/-
சி. அக்லா	சென்னை	100/-
திருமதி. சகுந்தலா குப்புசாமி	சிறுநாத்தூர்	100/-
மா. சுப்பிரமணி - கஸ்தூரி	தாம்பரம்	100/-
நா. மதனகவி	வாணியம்பாடி	100/-
இ. கபிலன்	சிதம்பரம்	100/-
மு.செய்யால் வழக்குரைஞர்	திருவண்ணாமலை	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-
கோ.நக்கீரன்	சோளிங்கபுரம்	100/-
க.பிரபாகரன்	தஞ்சாவூர்	100/-
இரா.காந்தி	வடக்கு மாங்குடி	100/-

மா.பெ.பொ.க. வளர்ச்சி நிதி - செப்டம்பர்-2017

புலவர் இரா.கலியமூர்த்தி	சிறுகடம்பூர்	100/-
பொ.சுப்பிரமணியன்	கீழ்பென்னத்தூர்	100/-
முத்து அன்பழகன்	சீர்காழி	100/-
அழகு அன்பழகன்	சீர்காழி	100/-
அறிவுக்கடல் ராஜ்குமார்	சிதம்பரம்	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-

மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காக வெளிடுபவர், ஆசிரியர் வே.ஆனைமுத்து,

2ஆ/85, கே.எஸ்.ஆர்.நகர், எம்.டபிள்யூ.பி. 2ஆம் குறுக்குத் தெரு, அம்பத்தூர், சென்னை - 53.

அச்சிடலோர் : பெரியார் அச்சிடுவோர் வெளியிடுவோர் குழுமம், சென்னை-53. ☎ : 044-2625 2119

Printed by V. ANAIMUTHU and Published by V. Anaimuthu on behalf of Marxist Periyarist Community Party, and printed at Periyar Printers & Publishers Place of Printing No.2B/85, K.S.R.Nagar, M.W.P. 2nd Cross Street, Ambattur, Chennai-53. Editor : V. ANAIMUTHU

